

MANUALUL BISERICII

**Societatea Misionară Internațională
a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
Mișcarea de Reformațiune**

Editat de Conferința Generală

CUVÂNT ÎNAINTE

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ioan 3:16

Isus a venit în această lume întunecată de păcat pentru a descoperi caracterul lui Dumnezeu, a fi înlocuitorul, Garantul și Mijlocitorul nostru, pentru a-l birui pe diavolul și a revărsa asupra ucenicilor Săi darul Duhului Sfânt. Mărturia scrisă a vieții Sale, de la botez și până la moartea Sa, cuprinde toată lucrarea Sa de slujire atât în nevoile fizice cât și în cele spirituale ale omenirii.

Viața Sa a fost un exemplu pentru toți ucenicii Săi până la sfârșitul timpului. El a trăit ceea ce a predicat iar cei doisprezece pe care i-a consacrat au realizat, după cum și noi știm, că puterea divină vine doar printr-o legătură strânsă cu Dumnezeu.

În marea însărcinare care ne-a fost dată de Dumnezeu în înțelepciunea Sa nemărginită, noi am moștenit o perlă de mare preț. Lucrarea noastră este să facem ceea ce Domnul Isus a făcut și să ne predăm voința noastră voinței divine, pentru ca slava minunată Evangheliei să poată lumina întreaga lume. Matei 24:14; 28:18-20; Marcu 16:15,16; Apocalips 14:6-12, etc. Întruparea lui Isus, viața Sa, moartea, învierea, înălțarea, lucrarea Sa din ceruri, apropiata Sa reîntoarcere și darul harului Său prin care suntem mântuiți prin credință sunt toate părți ale Evangheliei pe care trebuie să o predicăm în cuvinte și fapte.

Scopul acestui volum este de a prezenta și sublinia la modul general modalitățile de lucru și a prezenta câteva sugestii și directive organizatorice pentru a ajuta bisericile și conducătorii acestora să urmeze cât mai fidel modelul Domnului Isus. El arătat că nu există înlocuitori pentru rugăciune, studiul Bibliei și a urma conducerii Duhului Sfânt.

„Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților. Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială.” 1 Corinteni 14:33,40.

„Biserica lui Hristos se află într-un pericol continuu. Satana caută să nimicească poporul lui Dumnezeu și mintea, judecata unui singur om nu este de ajuns pentru a avea încredere în ea. Hristos dorește ca urmașii Săi să fie aduși împreună în plenumul bisericii, păzind ordinea, având reguli și disciplină și fiind supuși toți unii altora, prețuindu-i pe alții mai mult decât propriile persoane. Unitatea și încrederea sunt esențiale pentru prosperitatea bisericii. Dacă fiecare membru al bisericii se simte liber să acționeze independent de ceilalți, urmând calea sa proprie, deosebită, cum se poate afla biserica în siguranță în ceasul de primejdie? Prosperitatea și însăși existența unei biserici depind de acțiunea promptă, unită și de încrederea reciprocă a membrilor ei. Când, într-un moment critic, cineva dă alarma, anunțând primejdia, este nevoie de o lucrare promptă, activă, fără opriri pentru a pune întrebări și a pune pe tapet întregul subiect amănunțit, lăsând astfel ca, prin amânare, vrăjmașul să câștige toate avantajele, când acțiunea unită ar fi putut salva multe suflete de la pieire.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 3, cap. Unitatea în biserică.*

Ne rugăm lui Dumnezeu care era, este și va fi Capul Bisericii Sale să-și reverse binecuvântările asupra lucrării Sale.

Frații și surorile din Conferința Generală.

Aprobat de delegații Conferinței Generale, iulie 1997

Corectat de Comitetul Conferinței Generale în aprilie 1999.

INTRODUCERE

ORGANIZAȚIA – PLANUL LUI DUMNEZEU

„Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii. Tot ce este în legătură cu cerul este într-o perfectă ordine; mișcarea oștilor îngerești este caracterizată de supunere și o desăvârșită disciplină. Succesul poate fi obținut numai prin ordine și o lucrare armonioasă. Dumnezeu cere ordine și sistem în lucrarea Sa de astăzi, tot așa cum a cerut și în zilele poporului Israel. Toți aceia care lucrează pentru El trebuie să lucreze în mod inteligent, nu în chip nepăsător și la voia întâmplării. El vrea ca lucrarea Lui să fie făcută cu credință și exactitate, pentru ca să-Și poată pune sigiliul aprobării Sale asupra ei.” – *Patriarhi și profeți, cap. De la Sinai la Cadeș.*

„Sistem și ordine se observă în toate operele lui Dumnezeu, prin tot universul.” – *Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag 49.*

Baza structurii organizatorice din poporul lui Dumnezeu a fost stabilită în Biblie: „Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cinci zeci și căpetenii peste zece. Ei să judece poporul în tot timpul; să aducă înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici, să le judece ei înșiși. În felul acesta îți vei ușura sarcina, căci o vor purta și ei împreună cu tine. Dacă vei face lucrul acesta, și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față lucrurilor, și tot poporul acesta va ajunge fericit la locul lui.” Exod 18: 21-23.

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului

lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.” Efeseni 4:11-13

„Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa, și noi, cari suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora.” Romani 12:4,5.

„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.” Voi sunteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădularele lui. Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățători; apoi, pe ceice au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor, și vorbirii în felurite limbi.” 1 Corinteni 12:12,27,28.

SCOPUL ORGANIZAȚIEI

„Numărul nostru crescând, era vădit că fără vreo formă de organizație oarecare, ar fi domnit o mare confuzie iar lucrarea nu ar fi fost dezvoltată cu succes. Măsurile luate pentru întreținerea predicatorilor și pentru întinderea lucrării și în alte câmpuri noi, pentru ocrotirea comunităților și a predicatorilor față de elementele nevrednice, pentru ocrotirea proprietății comunității, pentru publicarea adevărului prin presă și pentru multe alte motive, organizația era indispensabilă...”

Noi însă trebuie să ținem frânele întinse în mod egal pentru ca sistemul regulii și al ordinii să nu fie dărâmat. De aceea nu trebuie a se da legitimație de misionar elementelor dezordonate, care caută să stăpânească lucrarea într-un timp ca acesta. Trăim într-un timp când ordinea, sistemul și o acțiune unită sunt mai necesare ca oricând.” – *Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag 49, 202.*

PUTEM CUMVA DESFIINȚA ORGANIZAȚIA?

„Nimeni să nu nutrească gândul că noi ne-am putea scuti de organizație. Alcătuirea acestei structuri a costat mult studiu și multe rugăciuni pentru înțelepciune la care noi știm că Dumnezeu ne-a răspuns. Ea a fost clădită conform poruncii Sale, prin multe jertfe și lupte. Nici unul din frații noștri să nu se înșele a desființa aceasta căci atunci veți aduce o astfel de stare de lucruri pe care nici nu ați visat-o. În Numele Domnului, eu vă declar că ea va sta întărită, stabilită și neclintită.” *Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag.50*

NIVELURILE ORGANIZATORICE

„Domnul a zis lui Moise: „Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la cortul întâlnirii, și să se înfățișeze acolo împreună cu tine. Eu Mă voi pogorî, și îți voi vorbi acolo; voi lua din duhul care este peste tine, și-l voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului, și să n-o porți tu singur.” Numeri 11:16,17.

Conform sfatului dat de Ietro (Exod 18:21,22), de a avea conducători peste zece, cincizeci, o sută și peste o mie, iar Moise împreună cu cei șaptezeci de bătrâni, credem că este bine pentru biserica lui Dumnezeu de astăzi de a avea o structură similară:

- Comunitatea
- Câmpul sau câmpul misionar.
- Uniunea.
- Diviziunea.
- Conferința Generală.

I

STRUCTURA ORGANIZAȚIEI

1. BISERICA

În sens spiritual, ‚biserica’ este corpul credincioșilor în Hristos care practică și trăiesc aceeași credință și sunt uniți într-un singur trup. Îi cuprinde pe toți credincioșii din lumea întreagă și de aceea, este numită o biserică mondială. În particular, termenul ‚biserice’ se referă la o singură congregație – biserica locală.

În structura organizației mondiale, biserica locală este cea mai mică celulă. Este formată atunci când numărul credincioșilor este suficient de mare pentru a deservi diferitele responsabilități.

O persoană poate deveni membru al bisericii lui Dumnezeu când este dispusă să:

- Îl accepte pe Isus ca Mântuitor personal și să Îl urmeze.
- Să renunțe la viața sa păcătoasă, ca urmare a lucrării Duhului Sfânt.
- Să trăiască conform principiilor adevărului;
- Să facă un legământ cu Dumnezeu în baza unei conștiințe curate.

Doar atunci când suntem pe deplin convinși că avem mărteful privilegiu de a fi membru al trupului lui Hristos, putem fi membri credincioși și mulțumitori.

Pentru ca biserica să poată avea o structură sănătoasă, trebuie să avem grijă ca fiecare membru al bisericii să aibă o înțelegere deplină a adevărului și să fie gata a-l pune în practică.

Cei care sunt chemați să ocupe diferite responsabilități în cadrul bisericii trebuie să fie caracterizați în mod particular prin:

- Credincioșie.

- Spirit de sacrificiu.
- Corectitudine
- Evlavie.

Sfatul lui Ietro de a alege „oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zece” (Exod 18:21) trebuie ascultat cu foarte mare atenție.

Vigilența slujbașilor peste turma încredințată lor nu trebuie să fie neglijată niciodată. Fiecare conducător de adunare trebuie să-și aducă aminte că un leu care răcnește este mereu aproape, căutând pe cine să nimicească. Prin urmare, sfatul apostolului Pavel este potrivit în cazul de față: „Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.” Fapte 20:28.

Spiritul Profetic spune: „Mulți nu înțeleg sfințenia legăturii cu biserica și sunt puțin dispuși să se supună restricțiilor și disciplinei. Cursul acțiunii lor arată că își înalță judecata mai presus de cea a bisericii unite și nu sunt atenți să se păzească să nu încurajeze glasul spiritului de opoziție. Cei care dețin poziții de răspundere în biserică pot să aibă defecte în comun cu alții și pot greși în hotărârile lor; dar, cu toate acestea, biserica lui Hristos de pe pământ le-a dat o autoritate care nu poate fi disprețuită.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol IV, pag 17.*

RESPECT PENTRU RESPONSABILITĂȚILE DIN BISERICĂ

Pentru a garanta pacea și cooperarea armonioasă în Biserica lui Dumnezeu, care trebuie să fie sarea pământului și lumina lumii, membri acesteia trebuie să „privească pe altul mai pe sus de el însuși.” Filipeni 2:3.

Mai departe, fiecare membru trebuie să fie învățat că responsabilitatea în cadrul organizației bisericii trebuie tratată cu respect și grijă; iar toate dispozițiile date în cadrul desfășurării activităților organizației, în conformitate cu Biblia și Spiritul Profetic trebuie îndeplinite cu umilință și ascultare.

Cu privire la aceasta, citim în Cuvântul lui Dumnezeu: „Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.” Evrei 13:27.

„Prezbiterii care cârmuiesc bine să fie învredniciți cu îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea și învățătura pe care o dau altora.” „Împotriva unui prezbiter să nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori.” 1 Timotei 5:17,19.

Pastorii și slujitorii evangheliei, precum și conducătorii bisericii sunt subpăstori ai lui Isus Hristos.

„Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este supt paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei.” 1 Petru 5:2,3.

SLUJBAȘII BISERICII ȘI RESPONSABILITĂȚILE LOR

La modul general, slujbașii bisericii sunt:

- Prezbiterul sau conducătorul bisericii
- Secretarul bisericii
- Casierul
- Diaconul
- Conducătorul Școlii de Sabat
- Instructorul (instructorii) Școlii de Sabat
- Instructorul (instructorii) Școlii de Sabat pentru copii
- Responsabilul cu lucrarea misionară

- Conducătorul de tineret
- Alți membri ai comitetului bisericii
- Alți responsabili, cum ar fi responsabilul departamentului muzical, educațional, sănătate, Dorca, conform nevoilor și disponibilităților existente.

În mod normal, comitetul bisericii este format din conducătorul adunării, secretarul, casierul, precum și din alți membrii de încredere.

Alegerea slujbașilor bisericii este foarte importantă întrucât bunăstarea și progresul bisericii depinde în cea mai mare măsură de conducătorii ei. De aceea, trebuie avută cea mai mare grijă atunci când bărbați și femei sunt chemați să slujească în biserica Domnului.

Toți cei care sunt chemați să ocupe o poziție în biserică trebuie să fie umili, împăciuitori, drepți, lipsiți de lăcomie, blânzi, sârguincioși, conștiincioși, serioși și ospitalieri.

„De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune în slujba aceasta.” Fapte 6:3.

„Trebuie să aibă și o bună mărturie din partea celor de afară, pentru ca să nu ajungă de ocară, și să cadă în cursa diavolului.” 1 Timotei 3:7.

„Te-am lăsat în Creta, ca să pui în rânduială ce mai rămâne de rânduit, și să așezi prezbiteri în fiecare cetate, după cum ți-am poruncit: dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure neveste, având copii credincioși care să nu fie învinuiți de destrăbălare sau neascultare. Căci episcopul ca econom al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; nu încăpățânat, nici mânios, nici dedat la vin, nici bătaș, nici lacom de câștig mârșav; ci să fie primitor de oaspeți, iubitor de bine, cumpătat, drept, sfânt, înfrânat; să se țină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învățătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învățătura sănătoasă, și să înfrunte pe potrivnici. În adevăr, mai ales printre cei tăiați împrejur, sunt

mulți nesupuși flecari și amăgitori, cărora trebuie să li se astupe gura. Ei buimăcesc familii întregi, învățând pe oameni, pentru un câștig urât, lucruri, pe cari nu trebuie să le învețe.” Tit1:5-11

„Tu însă, vorbește lucruri care se potrivesc cu învățătura sănătoasă.” „Și dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățatură, dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca potrivnicul să rămână de rușine, și să nu poată să spună nimic rău de noi.” Tit 2:1,7,8.

„Diaconii, de asemenea, trebuie să fie cinstiți, nu cu două fețe, nu băutori de mult vin, nu doritori de câștig mârșav: ci să păstreze taina credinței într-un cuget curat. Trebuie cercetați întâi, și numai dacă sânt fără prihană, să fie diaconi. Femeile, de asemenea, trebuie să fie cinstite, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate lucrurile. Diaconii să fie bărbați ai unei singure neveste, și să știe să-și cârmuiască bine copiii și casele lor. Pentru că cei ce slujesc bine ca diaconi, dobândesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus.” 1 Timotei 3:8-13

NIMENI SĂ NU PRIMEASCĂ PEA REPEDE VREO RESPONSABILITATE

„Am întâlnit în multe locuri bărbați care s-au grăbit să ocupe poziții de răspundere ca prezbiteri ai comunității, ne fiind calificați pentru o astfel de slujbă. Ei n-au control suficient asupra lor înșiși. Influența lor nu este bună. Comunitatea este în necaz continuu ca urmare a caracterului defectuos al conducătorului. Mâinile au fost puse prea cu grabă asupra acestor bărbați.” *Mărturii vol IV, pag 406,407.*

Pentru a evita dificultățile în lucrarea Domnului, alegerea și pregătirea conducătorului, indiferent că este în biserica locală, în câmp, uniune sau Conferință Generală, trebuie să fie făcută cu multă grijă.

Alegerile sau deciziile luate sub constrângere pot avea efecte adverse serioase asupra bisericii.

TOȚI CEI CARE SE OPUN CONLUCRĂRII FRĂȚEȘTI NU TREBUIE SĂ OCUPE POZIȚII DE RĂSPUNDERE

Confirmarea acestei afirmații se găsește în următoarele mărturii:

„În ultimul timp, s-au ridicat printre noi oameni ce mărturisesc a fi slujitori ai lui Dumnezeu, dar a căror lucrare se opune acelei unități pe care Domnul Hristos a stabilit-o în biserică. Ei au planuri și metode originale de lucru. Ei doresc să introducă schimbări în biserică, schimbări care să corespundă cu ideile lor de progres, și își imaginează că în felul acesta se vor obține rezultate mari. Acești oameni au nevoie să fie învățați mai degrabă decât învățați în școala lui Hristos. Ei sunt întotdeauna neliniștiți, aspirând să realizeze o mare lucrare, să facă ceva care să le aducă onoare. Ei trebuie să învețe că cea mai de folos dintre toate lecțiile este lecția umilinței și a credinței în Isus Hristos... Învățătorii adevărului, misionarii, slujbașii bisericii pot face o bună lucrare pentru Domnul, dacă își vor curăți sufletele prin ascultarea de adevăr... Ca membri ai trupului lui Hristos, toți credincioșii sunt animați de același spirit și de aceeași nădejde. Divergențele în biserică dezonorează religia lui Hristos înaintea lumii și dau ocazie vrăjmașilor adevărului să-și îndreptățească purtarea.” *Mărturii pentru comunitate vol V, pag. 238,239.*

„Dumnezeu a pus în biserică, drept ajutoare alese de El, oameni cu diferite talente, pentru ca prin strângerea laolaltă a înțelepciunii mai multora să se poată împlini gândul, voința Duhului. Oamenii care acționează potrivit propriilor trăsături puternice de caracter, refuzând să tragă la un jug cu alții care au o mai îndelungă experiență în lucrarea lui Dumnezeu, vor ajunge să fie orbiți de încrederea în ei înșiși ne fiind în stare să facă deosebire între ce este rătăcire și ce este adevăr. Nu este bine ca asemenea oameni să fie aleși conducători în biserică, deoarece ei vor urmări propria lor judecată și propriile lor planuri, indiferent de părerea fraților lor. Este ușor pentru vrăjmaș să lucreze prin aceia care, ei înșiși având nevoie de sfat

la fiecare pas, își asumă rolul de păzitori ai sufletelor, fără să fi învățat umilința lui Hristos.” - *Istoria Faptelor Apostolilor*, 279

PREZBITERUL COMUNITĂȚII HIROTONISIREA PREZBITERILOR BISERICII.

Conducerea comunității trebuie încredințată doar acelui membru care este credincios, conștiincios, având gândul Domnului Hristos. În primul rând, conducătorul poartă responsabilitatea turmei care i-a încredințat această poziție spirituală. El trebuie să fie un purtător de poveri, pentru că sufletele care i-au fost încredințate sunt proprietatea lui Dumnezeu, pe care el le poartă pe umerii și în inima sa.

Apostolul Pavel scrie: „Adevărat este cuvântul acesta: „Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun.” 1 Timotei 3:1

Progresul și creșterea bisericii depind într-o mare măsură de un bun conducător și de colaboratorii săi. Funcția de conducător este cea mai importantă în lucrarea și în organizarea bisericii. O persoană care este aleasă în funcția de conducător de adunare nu primește în mod automat dreptul de a boteza și a oficia Sfânta Cină. Oricum, dacă posedă spiritul de colaborare, ordine, darul organizării și un spirit misionar, conducătorul se distinge și se dezvoltă într-un bun conducător de adunare, biserica îl poate recomanda pentru hirotonisire.

Hirotonisirea poate avea loc doar atunci când s-a făcut o cercetare prealabilă. Dacă, în timpul unei adunări a bisericii, membrii acesteia sunt de acord și propun ca liderul ei să fie hirotonisit, atunci trebuie să se întocmească o cerere semnată de membrii comitetului bisericii și trimisă comitetului de câmp. Doar atunci, comitetul are consimțământul ca hirotonisirea să aibă loc.

Hirotonisirea unui frate de credință în funcția de prezbiter al bisericii este un act solemn. Trebuie să fie pregătit în amănunțime și bine organizat. Hirotonisirea poate avea loc

doar de către pastorii hirotonisiți și în prezența președintelui de câmp sau al delegatului acestuia.

Atunci când este posibil, hirotonisirea trebuie să aibă loc în timpul unei conferințe de câmp sau cel puțin a unei conferințe regionale. În plus, soția fratelui și pe cât posibil copiii săi, de asemenea trebuie să fie prezenți.

Dacă este posibil, hirotonisirea trebuie oficiată de doi sau mai mulți pastori care au fost autorizați în prealabil.

PREZBITERUL ESTE CONDUCĂTORUL SPIRITUAL AL COMUNITĂȚII CARE ÎI ESTE ÎNCREDINȚATĂ

În problemele spirituale, prezbiterul este conducătorul bisericii. Prin învățături și exemplu personal, el trebuie să încerce din plin să conducă biserica spre o experiență mai profundă cu Dumnezeu.

Prezbiterul trebuie să fie capabil nu doar să conducă serviciile de închinare dar de asemenea să slujească comunității din Cuvânt. Oricum, el nu trebuie ales doar în baza abilităților sale în vorbire, ci în baza vieții sale evlavioase și abilităților sale de conducător.

Prezbiterul bisericii este responsabil pentru avansarea tuturor departamentelor bisericii, întrucât el supraveghează și sfătuiește slujbașii din:

- Departamentul Școlii de Sabat.
- Departamentul de tineret
- Departamentul misionar și
- Toate celelalte departamente ale bisericii.

El este gata a ajuta pe fiecare.

LIMITELE ȘI PERIOADA DE SLUJIRE A PREZBITERULUI

Prezbiterul este ales de către biserică iar activitatea sa este limitată la biserica locală. El poate deservi și alte comunități la cererea și cu aprobarea președintelui de câmp.

Comitetului de câmp nu îi este permis a-i acorda prezbiterului o autoritate care nu este conform ordinii divine. Dacă biserica dorește să fie deservită de către un prezbiter cu binecuvântare dintr-o comunitate învecinată, acel prezbiter de asemenea trebuie votat de către comunitatea în cauză. Oricum, el poate deservi membri izolați doar sub supravegherea președintelui de câmp.

Botezul și Sfânta Cină pot fi oficiate de către prezbiterul bisericii în înțelegere cu pastorul responsabil sau președintele de câmp. Dacă este necesară reprogramarea Sfintei Cine sau există suflete pregătite pentru botez, prezbiterul trebuie să îl informeze pe președintele de câmp și să aștepte instrucțiunile sale. Președintele de câmp va decide dacă va fi prezent la ceremonia la care a fost invitat, îl va ruga pe alt pastor să fie prezent sau îl va autoriza pe prezbiterul bisericii să officieze el însuși această ceremonie.

Prezbiterul, precum și ceilalți slujbași ai bisericii sunt aleși pentru o perioadă de un an. Dacă prezbiterul este reales, având aprobarea bisericii, va continua să officieze actele sfinte; în caz contrar, nu. Dacă este reales după o anumită perioadă de timp, sau este ales să conducă o altă comunitate, el va putea officia ceremoniile sfinte; hirotonisirea sa nu este anulată prin alegerea unui alt prezbiter.

Prezbiterul bisericii nu este delegat prin virtutea poziției sale dar trebuie ales într-un mod normal.

COOPERAREA CU PASTORUL CÂMPULUI

Prezbiterul trebuie să plănuiască, organizeze, conducă și supravegheze toate activitățile din biserica sa.

În lucrarea sa, el are un contact strâns cu secretarul bisericii, casierul, precum și cu ceilalți responsabili de departamente; de asemenea trebuie să vegheze la bunăstarea fiecărui membru al bisericii sale.

Verifică dacă secretarul a trimis la timp raportul trimestrial către câmp pentru ca, secretarul câmpului să poată

centraliza toate rapoartele bisericilor pentru a le trimite de la câmp la uniune, de unde sunt trimise în continuare, Conferinței Generale.

De asemenea, casierul trebuie verificat pentru a avea certitudinea că a trimis la timp zecimea și darurile la câmp sau uniune în fiecare lună.

La sfârșitul sau la începutul fiecărui an, trebuie să aibă loc o adunare administrativă anuală. La sfârșitul fiecărui trimestru, rapoartele slujbașilor bisericii, cum ar fi: secretarul, casierul, lucrarea misionară, trebuie completate și date conducătorului pentru a fi semnate și trimise secretariatului câmpului.

În acest fel, secretarul câmpului își poate pregăti raportul său din totalitatea rapoartelor bisericilor și să-l trimită uniunii. În același fel, uniunea își trimite raportul trimestrial Conferinței Generale, pentru ca aceasta să fie informată cu privire la felul în care avansează lucrarea la nivel mondial. Conducătorul de adunare, prezbiterul și toți slujbașii bisericii trebuie să coopereze cu slujbașii câmpului și să sprijine planurile câmpului, uniunii și ale Conferinței Generale. 1 Petru 5:1-4.

SECRETARUL BISERICII

Datorită importanței acestei responsabilități, secretarul bisericii este mâna dreaptă a prezbiterului acesteia. Secretarul notează cu exactitate și păstrează toate protocoalele adunărilor administrative ale bisericii. Toate protocoalele cuprinzând deciziile adunărilor sunt notate în registrul bisericii împreună cu data, locul și numărul membrilor prezenți.

De asemenea, va nota și evenimentele speciale, adunările speciale, cum ar fi vizita președintelui de câmp sau de uniune. La adunările trimestriale sau anuale, evenimentele de acest gen vor fi raportate de către secretar. Dacă nu este ales un secretar al departamentului misionar, funcțiile acestuia vor fi preluate de către secretarul bisericii.

SCRISORILE BISERICII

Secretarul bisericii scrie scrisori de recomandare pentru membrii care s-au transferat și de asemenea cere bisericii scrisori de recomandare pentru membrii care se transferă în comunitate. De asemenea, el / ea, corespundează cu membrii care nu sunt prezenți pentru a-i informa și de asemenea a le reaminti despre îndatoririle lor față de biserică.

Scrisorile de recomandare sunt formate din două părți. În cazul în care un membru se mută în altă comunitate, este completată doar **prima parte**, împreună cu comentariile de rigoare cu privire la caracterul și situația membrului bisericii. Această scrisoare este semnată de prezbiterul sau conducătorul bisericii locale împreună cu secretarul și trimisă comunității care primește membrul ce se transferă. Secretarul comunității în care se transferă membrul îl informează pe prezbiterul local cu privire la scrisoarea primită. Prezbiterul comunității care primește membrul informează comitetul iar la următoarea întâlnire, membrul sosit de curând este acceptat oficial. Odată acceptat, numele său este notat în registrul comunității; el poate fi ales să ocupe o funcție, în de acord cu capacitățile sale.

După ce membrul este primit în comunitatea la care s-a transferat, secretarul acesteia completează a doua parte a scrisorii de recomandare și o trimite în timpul cel mai scurt secretarului bisericii de unde s-a transferat membrul în cauză. Numele acestuia va fi șters din registrul comunității numai după ce scrisoarea a fost prezentată conducătorului bisericii.

Membrii comunității trebuie să locuiască în apropiere de locul unde este locașul de închinare. Dacă un membru al bisericii se mută în altă comunitate dar scrisoarea de recomandare nu este solicitată în timp de șase luni, aceasta poate fi trimisă.

Membrii care sunt sau urmează să fie puși sub disciplina bisericii nu se pot transfera la altă comunitate.

Vezi Apendicele pentru scrisorile bisericii și răspunsurile la scrisorile bisericii. (Formularul nr. 1)

RAPORTĂRILE

Secretarul bisericii este responsabil cu trimiterea Raportului trimestrial către secretarul câmpului, în timp de o săptămână după încheierea trimestrului precum și raportul alegerilor de slujbași după fiecare conferință de organizare, care de obicei au loc la sfârșitul sau la începutul fiecărui an, iar în lunile ianuarie și iulie ale fiecărui an, lista completă a membrilor.

Informațiile necesare pentru formularea raportului trimestrial al comunității trebuie să fie adunate de la diferiții slujbași (casier, responsabilul cu lucrarea misionară, responsabilul de tineret, etc.). Când raportul respectiv este solicitat în formă scrisă, acesta trebuie să fie însoțit de o copie adițională iar în felul acesta trebuie trimis secretarului câmpului.

Toate spațiile goale trebuie completate cu grijă; de o importanță specială este raportul care prezintă numărul de membri în care se informează în mod clar numărul de membri care au intrat sau au ieșit din rândurile comunității, iar în felul acesta este prezentată starea bisericii. Formularul în cauză trebuie semnat de către conducătorul adunării precum și de secretarul acesteia.

Secretarul Câmpului adună toate Rapoartele Trimestriale precum și Rapoartele Alegerilor de Slujbași din diferitele comunități, cumulează toate informațiile, pregătește Raportul Semestrial (al Câmpului sau al Misiunii) și îl trimite Uniunii la fiecare șase luni precum și la următoarea adunare anuală a delegaților. Același lucru se întâmplă și cu uniunile. În timpul cel mai scurt în care secretarul uniunii primește toate rapoartele trimestriale din câmpuri, pregătește Raportul Trimestrial al Secretarului și îl trimite Conferinței Generale. (Uniunea către Conferința Generală).

Vezi apendicele pentru Lista Membrilor Comunității (formularul nr. 2) Lista Personală a Membrilor (Formularul nr. 3), Raportul Trimestrial al Bisericii (Formularul nr. 4), raportul

Secretarial Semestrial (Câmp sau Câmp Misionar, Formularul nr. 11) raportul Secretarial Semestrial al Uniunii (Uniunea către Conferința Generală, Formularul nr. 12).

Însemnările bisericii, incluzând Lista Personală a Membrilor și Lista Membrilor, protocoalele, corespondența precum și toate copiile rapoartelor trimise la Câmp trebuie să fie păstrate cu grijă și menținute la zi.

După o nouă alegere, toate registrele și documentele trebuiesc înmânate noului secretar, în cazul în care a avut loc o schimbare a acestuia. Transferul trebuie să fie efectuat în prezența prezbiterului comunității și trebuie să fie prezenți atât vechiul cât și noul secretar. Cu această ocazie, ca parte a transferului tuturor documentelor și registrelor, secretarul care și-a terminat mandatul, va da toate informațiile și instrucțiunile necesare despre felul în care și-a efectuat activitatea precum și despre activitățile aflate în curs de desfășurare. Se întocmește un proces verbal al ședinței, conținând lista tuturor registrelor și protocoalelor care sunt transferate iar acesta trebuie să fie semnat de toți trei. O copie a acestui proces verbal trebuie înmănat vechiului secretar iar acesta îl va păstra în documentele sale personale.

CASIERUL

Încolo, ce se cere de la ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui. 1 Corinteni 4:2.

Funcția de casier este sfântă și plină de responsabilitate. El ajută la administrarea proprietății lui Dumnezeu prin contabilizarea cu credincioșie a registrelor în care el înregistrează toate zecimile, darurile și cheltuielile. Întrucât el este responsabil pentru toate fondurile bisericii, în această funcție trebuie ales un membru capabil al bisericii.

Zecimea trebuie plătită din toate intrările care rămân în casieria bisericii locale, precum darurile pentru lucrarea misionară, colecta pentru serviciul divin, colecta de Sfânta

Cină, precum și din celelalte daruri care sunt destinate în mod expres bisericii locale.

Fondurile din zecimi, Colecta Școlii de Sabat, daruri misionare precum și alte daruri sunt transferate lunar către casieria câmpului. Vezi Apendicele pentru Raportul Lunar al Casierului Local (Formularul nr. 5). Toate transferurile de bani trebuie însoțite de chitanțe.

Zecimile și darurile aflate în responsabilitatea casierului aparțin Domnului și nimeni nu are dreptul să rețină acești bani.

„Domnul a dat poporului Său o solie pentru timpul acesta. Ea este prezentată în capitolul al treilea al cărții lui Maleahi. Cum putea Domnul să prezinte cerințele Sale într-un chip mai clar și mai cu putere de cum a făcut-o în capitolul acesta?

Toți ar trebui să-și aducă aminte că cerințele lui Dumnezeu vin înaintea oricărei alte cerințe. El ne dă cu înbelșugare și contractul pe care l-a făcut cu omul este ca a zecea parte din averile sale să le înapoieze lui Dumnezeu. Domnul, plin de îndurare, încredințează servilor Săi comorile Sale, dar cu privire la zecime El zice: Aceasta este a Mea. Exact în măsura aceea în care Dumnezeu a dat omului proprietatea Sa, omul trebuie să-I înapoieze lui Dumnezeu cu credincioșie o zecime din tot avutul său. Acest deosebit aranjament a fost făcut chiar de Hristos.

Lucrarea aceasta cuprinde în sine rezultate solemne și veșnice și este prea sfântă spre a fi lăsată pe seama impulsului omenesc. Noi nu trebuie să ne simțim liberi de a trata problema aceasta așa cum alegem noi. Ca răspuns la cerințele lui Dumnezeu, trebuie să fie puse deoparte, în mod regulat, rezerve considerate sfinte pentru lucrarea Lui...

Este un plan rânduit de cer ca oamenii să înapoieze Domnului ce este al Lui; iar lucrul acesta este arătat atât de lămurit, încât bărbații și femeile să nu aibă nici o scuză pentru o greșită înțelegere sau fugă de datoriile și răspunderile pe care

Dumnezeu le-a pus asupra lor. Aceia care pretind că ei nu pot înțelege aceasta, ca fiind datoria lor, descoperă universului ceresc, bisericii și lumii faptul că ei nu pot să vadă această cerință atât de lămurit arătată. Ei gândesc că, dacă urmează planul Domnului, își vor împuțina propriile lor averi. În lăcomia sufletelor lor egoiste, ei doresc să aibă întregul capital, atât capitalul inițial, cât și dobânzile, pentru ca să le întrebuițeze în folosul lor.” *Mărturii pentru Comunitate vol VI, pag 384,387.*

Face parte din responsabilitatea casierului încurajarea membrilor să fie credincioși lui Dumnezeu și să le reamintească celor necredincioși de legămintele lor. Necredincioșia în darea zecimilor și a darurilor deseori este legată de altă problemă spirituală și prin urmare, aceasta trebuie adusă la cunoștința conducătorului bisericii.

Casierul este o persoană care poartă răspunderi sfinte. Nu îi este permis să vorbească despre suma zecimii plătite de către membrii, intrările lor financiare sau despre orice altceva aflat în legătură cu aceasta, excepție făcând persoanele care împărtășesc aceeași responsabilitate.

Toate proprietățile bisericii locale, câmpului, uniunii, diviziunii sau ale Conferinței generale trebuie înregistrate cu exactitate într-un registru. Vânzarea unei proprietăți nu trebuie să aibă loc decât în urma unei decizii adecvate. Registrele trebuie păstrate în ordine, curate, la zi, într-o formă corectă, depozitate într-un loc sigur.

Nu este recomandabilă schimbarea frecventă a casierului. Oricum, ori de câte ori are loc o alegere în biserica locală, trebuie să existe mai multe persoane calificate (frate sau soră) care să poată preia administrarea proprietății lui Dumnezeu, să decidă în alegerea unui nou casier; prezbiterul bisericii trebuie să fie prezent când are loc transferul registrelor și banilor bisericii. După examinarea registrelor, o notificare trebuie să le însoțească după cum urmează:

„Transferat în deplină ordine” și „Primit în deplină ordine.”

Atât vechiul, cât și noul casier aprobă această notificare punând semnătura lor și data efectuării transferului. Atunci când acest lucru are loc la nivel de câmp sau uniune, președintele și secretarul trebuie să fie prezenți în măsura posibilităților; de asemenea se formulează și un proces verbal al transferului.

Cu ocazia adunărilor administrative trimestriale și anuale, casierul prezintă un raport. Acest raport trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

1. Balanța fondurilor existente în casieria locală la începutul perioadei raportate,
2. Intrările din zecimi și daruri,
3. Ieșirile din zecimi și daruri către câmp sau uniune,
4. Cheltuielile plătite din fondurile bisericii locale și
5. Balanța curentă.

Vezi Apendicele pentru Raportul Trimestrial a Casierului. (Formularul nr. 6)

VERIFICAREA REGISTRELOR

Toate registrele și rapoartele păstrate de către casier pot fi examinate de către prezbiterul bisericii, pastorul care deservește comunitatea, președintele de câmp și casierul central, președintele uniunii și casierul uniunii, precum și de slujbașii Conferinței Generale.

DIACONUL / DIACONEASA

După originea sa, termenul diacon înseamnă slujitor. Prin ajutorarea altora într-un spirit de sacrificiu, el slujește Domnului în persoana copiilor Săi bolnavi, slabi și săraci. Diaconul poate fi comparat cu o mamă care îndeplinește numeroase responsabilități.

În mod particular, promisiunea Domnului Isus din Matei 25:40 poate fi aplicată diaconilor: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.”

În 1 Timotei 3:13 citim mai departe: „Pentru că cei ce slujesc bine ca diaconi, dobândesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus.”

„Alegerea celor șapte pentru a se îngriji de o anumită lucrare s-a dovedit a fi o mare binecuvântare pentru biserică. Slujbașii aceștia au dat o atenție deosebită nevoilor fiecăruia în parte, cum și intereselor financiare ale bisericii și prin purtarea lor atentă și exemplul lor evlavios, ei au fost de un important ajutor celor împreună slujitori cu ei în strângerea diferitelor interese ale bisericii într-un tot unit...”

Faptul că acești frați fuseseră rânduiți pentru lucrarea specială de a se îngriji de nevoile săracilor nu-i excludea de la propovăduirea adevărului. Dimpotrivă, ei erau întru totul în măsură să-i învețe pe alții în cele ale adevărului și ca atare, s-au angajat în lucrare cu multă râvnă și succes.” - *Istoria faptelor apostolilor, pag 89,90.*

În comunitățile mai mari, trebuie aleși mai mulți diaconi. Diaconul prim trebuie să fie un frate care să poată fi hirotonisit în această slujbă. Odată ce a fost hirotonisit, el nu mai trebuie hirotonisit din nou în cazul în care s-ar transfera în altă comunitate, chiar dacă trebuie reales în această funcție în fiecare an. Dacă nu este reales, hirotonisirea sa rămâne valabilă până când va fi reales sau va fi transferat în altă comunitate unde poate fi ales în funcția de diacon.

Mai departe, diaconul este prezent cu ocazia botezurilor sau a Sfintei Cine. Toate pregătirile pentru botez sau Sfânta Cină trebuie duse la bun sfârșit în timpul stabilit; după aceste ceremonii, halatele de botez și vasele folosite la Sfânta Cină sunt spălate și depozitate cu grijă. Un diacon cu binecuvântare poate să-l ajute pe pastorul sau prezbiterul comunității la oficierea Sfintei Cine, prin distribuirea pâinii și a vinului.

Diaconii sunt responsabili cu întreținerea și ordinea caselor de cult ale bisericii. Ei se îngrijesc de săraci, bolnavi, cei nevoiași și se îngrijesc de obținerea halatelor de botez și de

ustensilele pentru Sfânta Cină, în cazul în care acestea nu sunt disponibile din timp.

Diaconul comunității este de asemenea responsabil cu pregătirea pâinii și a vinului pentru Sfânta Cină. (Vezi p. Pentru pregătirea pâinii pentru Sfânta Cină.)

LUCRAREA DORCA

Hristos a dat totul pentru omenire, chiar și viața Sa neprețuită. În mod similar, biserica trebuie să-i ajute pe cei prigonți, refugiați, văduve, săraci, orfani, de oamenii care suferă de foame. În felul acesta, noi predicăm Evanghelia nu numai în cuvinte dar și în fapte. Proverbe 24:11; Isaia 16:3; Iov 24:13, 15,16.

Sfânta Scriptură ne raportează: „În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume, care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit, și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus. Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el, să-l roage: „Nu pregeta să vii până la noi.” Petru s-a sculat, și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând, și i-au arătat hainele și cămășile, pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat, și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup, și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii și când a văzut pe Petru, a stătut în capul oaselor. El i-a dat mâna, și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve, și le-a pus-o înaintea vie.” Fapte 9:36-41.

„Dorca fusese de mare ajutor bisericii, și Dumnezeu a socotit potrivit a o aduce înapoi din țara vrăjmașului, pentru ca priceperea și puterea ei să poată fi mai departe o binecuvântare pentru alții și de asemenea, pentru ca, prin această manifestare a puterii sale, lucrarea lui Hristos să fie întărită.” - *Istoria Faptelor Apostolilor, pag 132.*

Această ucenică și-a închinat lucrarea vieții ei în facerea hainelor pentru văduve, săraci și orfani și a le procura cele necesare nevoilor lor pentru timpurile grele de persecuție.

„Orice extravagantă trebuie să fie îndepărtată din viața noastră, deoarece timpul pe care-l avem pentru lucrare este scurt. De jur împrejurul nostru vedem lipsă și suferință. Familii duc lipsă de hrană; copilașii strigă după pâine. Casele săracilor duc lipsă de mobilier și așternutul necesar pentru pat. Mulți trăiesc aproape în niște gropi, lipsiți aproape cu totul de cele necesare. Strigătele săracilor ajung până la cer. Dumnezeu vede; Dumnezeu aude. Dar mulți se proslăvesc pe ei înșiși în timp ce semenii lor săraci și flămânzi, suferind din lipsă de hrană, cheltuiesc mult pentru mesele lor și mănâncă mult mai mult decât este necesar. Ce socoteală vor avea să dea în curând oamenii pentru egoista folosire a banilor lui Dumnezeu! Aceia care trec cu vederea măsura luată de Dumnezeu pentru săraci vor descoperi că ei L-au jefuit pe Dumnezeu și au risipit bunurile Lui.” - *Mărturii pentru Comunitate vol. VI, pag 385.*

Nevoia de organizare a apărut în biserica creștină cu scopul de a oferi o mână de ajutor membrilor săraci ai bisericii, chiar dacă aceasta nu s-a întâmplat din vina lor. Lucrarea Dorca trebuie ca de bună voie, să-și găsească un loc printre noi.

Conducătorul adunării trebuie să organizeze lucrarea în funcție de talentele colaboratorilor săi, în felul acesta toți fiind încurajați a face tot ce poate fi mai bun pentru oameni și pentru slava lui Dumnezeu.

Nu doar haine ci de asemenea și hrană poate fi adunată pentru a fi distribuită fraților și surorilor în credință care au ajuns în nevoie datorită dezastrelor naturale sau a altor cauze. În felul acesta, asemenea nevoi pot fi ușurate. Organizarea departamentului Dorca trebuie sprijinită de către biserică precum și de conducerea câmpului.

ȘCOALA DE SABAT ȘI SLUJBAȘII EI

„Școala de Sabat este un câmp misionar foarte prețios...”

„Dacă este condusă într-un mod corect, Școala de Sabat este unul dintre cele mai mari instrumente ale lui Dumnezeu pentru a aduce suflete la cunoștința adevărului.” *Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat, pag. 9,115.*

Slujbașii Școlii de Sabat trebuie să fie membrii ai bisericii; asemănător celorlalți slujbași ei sunt aleși pentru o perioadă de un an.

Slujbașii Școlii de Sabat sunt:

- Conducătorul Școlii de Sabat
- Un ajutor
- Secretarul Școlii de Sabat
- Instructorii
- Instructorul pentru copii.

Imediat după alegerea sa, conducătorul Școlii de Sabat va face planuri pentru a face Școala de Sabat cât mai plăcută. Slujbașii bisericii împreună cu slujbașii Școlii de Sabat trebuie să fie zeloși în a căuta ca Școala de Sabat să fie o metodă instructivă și un mijloc folosit pentru salvarea sufletelor.

Toate neînțelegerile și lucrurile neclare trebuie discutate în adunarea instructorilor care este organizată de către conducătorul Școlii de Sabat.

Atât conducătorul Școlii de Sabat cât și instructorii trebuie să se străduiască a face Școala de Sabat cât mai interesantă; oricum, trebuie evitate toate chestiunile care pot provoca certuri sau neînțelegeri.

Referitor la Școala de Sabat, cartea *Lucrarea Școlii de Sabat* este de un mare ajutor.

SECRETARUL ȘCOLII DE SABAT

Este mâna dreaptă a conducătorului Școlii de Sabat. Prin credințioșia sa în lucrurile mici, el îl va ajuta pe conducător să se concentreze la lucrurile mari.

Are următoarele responsabilități:

1. Să formuleze raportul Școlii de Sabat și să-l citească înaintea adunării.
2. Să adune darurile, să le contabilizeze pentru a le predea casierului.
3. Să-l autorizeze pe secretarul departamentului misionar în a comanda lecțiunile Școlii de Sabat.
4. Să păstreze toate rapoartele în registrul de rapoarte iar la sfârșitul fiecărui trimestru să verifice împreună cu casierul dacă darurile Școlii de Sabat sunt raportate într-un mod corect.

ȘCOALA DE SABAT PENTRU COPII

Conducătorul Școlii de Sabat este responsabil și pentru Școala de Sabat pentru copii. Instructorii sunt aleși în cadrul adunărilor administrative anuale. Scopul Școlii de Sabat este a-i educa pe copii pentru slujirea creștină, în felul acesta, înclinațiile lor naturale fiind folosite și îndreptate pe o cale corectă.

Instructorul Școlii de Sabat pentru copii trebuie să-și îndrepte atenția înspre educația copiilor în muzică, ajutorul în familii și vecinătate și în sprijinirea activităților misionare. Cel mai important scop trebuie să fie a-i conduce pe copii la picioarele lui Isus și a-i învăța într-un mod accesibil mărețele adevăruri ale lui Dumnezeu.

RESPONSABILITATEA PĂRINȚILOR

„Dumnezeu...a poruncit ca, în anii de la început ai vieții, părinții să țină locul lui Dumnezeu pentru copiii lor.” Patriarhi și Profeți, pag 308. Tații și mamele nu sunt întotdeauna conștienți de responsabilitatea încredințată lor de Dumnezeu. Datoria lor nu este nu numai de a se îngriji de

hrana, îmbrăcămintea, adăpostul și educația copiilor, ci a-și educa copiii în Domnul și a le da o bază corectă pentru viață.

„Refacerea și înălțarea oamenilor încep în cămin. Lucrarea părinților este temelia tuturor celorlalte. Societatea este compusă din familii, și ea este ceea ce o fac să fie capii familiilor. Din inimă "ies izvoarele vieții" (Proverbe 4,23); iar inima comunității, a bisericii și a națiunii este familia. Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii depind de influențele căminului.” *Divina vindecare, pag. 349*

„Primul învățător al copilului este mama. În perioada în care este cel mai impresionabil și se dezvoltă în cel mai rapid ritm, educația lui se află într-o mare măsură în mâinile ei. Ea este prima care are ocazia de a-i modela caracterul pentru bine sau pentru rău. Ea ar trebui să înțeleagă valoarea șansei pe care o are și mai presus de oricare alt profesor, ar trebui să fie pricepută să o folosească pentru cel mai înalt folos. Cu toate acestea, educației ei i se acordă mai puțină atenție decât pregătirii oricărui alt învățător. Cea a cărei influență în educație este cea mai puternică și mai bogată în consecințe este persoana pentru al cărei ajutor se depune cel mai mic efort sistematic...”

Taților și de asemenea, mamelor le revine responsabilitatea pentru educarea timpurie a copilului ca și pentru cea de mai târziu, iar cerința pregătirii aprofundate a ambilor părinți este de extremă urgență...

Educația nu va împlini niciodată ceea ce ar putea și ar trebui până când nu este recunoscută pe deplin importanța lucrării părinților și până când aceștia nu dobândesc o pregătire pentru responsabilitățile ei sacre.” *Educația, pag 275, 276.*

DEPARTAMENTUL MISIONAR

Conducătorul departamentului misionar are responsabilitatea și privilegiul de a-i angaja pe membrii bisericii în lucrarea prin care solia mântuirii este dată omenirii. Toți membrii bisericii trebuie să fie activi în lucrarea

misionară. De conducătorul departamentului misionar depinde punerea în aplicare a planurilor și metodelor de lucrare încât fiecare membru al bisericii să aibă o responsabilitate de îndeplinit. De aceea, el trebuie să se roage în mod special pentru înțelepciune pentru ca Dumnezeu să-i arate căile și metodele prin care biserica să poată lucra cu succes.

Responsabilitățile conducătorului lucrării misionare sunt:

1. Să prezinte comitetului un plan de lucru concret.
2. Instruirea membrilor bisericii în metodele de trezire a interesului spiritual, a da studii biblice și a fi activi în lucrarea misionară.
3. Motivarea membrilor bisericii în efectuarea de vizite din casă în casă și în îngrijirea bolnavilor.
4. A supraveghea dacă publicațiile noastre sunt distribuite oamenilor.
5. Demonstrarea în mod practic a felului în care literatura noastră poate fi oferită oamenilor.
6. A supraveghea ca rapoartele să fie predate la timp pentru a putea fi trimise la următorul for superior.
7. Organizarea de sesiuni regulate de instruire și pregătire misionară.
8. Stabilirea ariei de activitate pentru fiecare membru al bisericii.
9. Prezentarea în fiecare Sabat a raportului experiențelor misionare

SECRETARUL DEPARTAMENTULUI MISIONAR

Secretarul departamentului misionar (asemănător celorlalți slujbași) ocupă o funcție importantă și alături de conducătorul departamentului contribuie în mare măsură la avansarea lucrării misionare.

Are următoarele sarcini de îndeplinit:

1. Susține activitățile misionare ale bisericii, fiind prezent la întâlnirile misionare; întocmește procesele verbale.

2. Se îngrijește de toate tranzacțiile misionare ale bisericii: păstrează registrele departamentului, verifică necesarul de publicații; face aranjamentele necesare întâlnirilor misionare.

3. Păstrează dosarele scrisorilor circulare, rapoartelor, formularelor și planurilor de lucru precum și lista cu numele persoanelor și adresele sufletelor interesate.

4. Face comenzi pentru publicațiile periodice cum ar fi *Păzitorul Sabatului*, *Lecțiunile Școlii de Sabat*, *Prelegerile săptămânii de rugăciune*, literatură pentru copii și tineret, precum și toată literatura nouă.

5. Colectează la timp darurile misionare pentru a asigura biserica cu pliante.

6. Îndreaptă atenția bisericii către literatura misionară curentă.

7. Completează și predă conducătorului de departament Raportul Misionar Trimestrial al Comunității. Acest raport va fi prezentat conducătorului comunității pentru a fi semnat apoi este trimis secretarului bisericii pentru completarea Raportului Trimestrial al Bisericii. Vezi Apendicele pentru Raportul misionar trimestrial al bisericii. (Formularul nr. 7)

DEPARTAMENTUL DE TINERET

„Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale...” Ecleziastul 12:1.

„Cauza Evangheliei a pierdut foarte mult datorită lipsei de atenție față de nevoile tineretului...”

Tineretul are nevoie mai mult decât de o atenție ocazională, mai mult decât de un cuvânt de îmbărbătare din când în când; el are nevoie de o lucrare obositoare, de multe rugăciuni și de multă îngrijire...

Răspunderea noastră pentru tineri nu încetează nicidecum, atunci când ei și-au predat inima lui Dumnezeu. Trebuie a se trezi simpatia lor pentru lucrarea Domnului și cunoștința că Dumnezeu așteaptă și de la ei propășirea împărăției Sale. Nu este suficient a le arăta celor tineri cât de

mult este de făcut și că ei trebuie îmbărbătați, să ia asupra lor o parte a lucrului. Ei trebuie învățați cum trebuie să lucreze pentru Domnul; ei trebuie educați, îndrumați și deprinși să câștige suflete pentru Hristos, după cea mai bună metodă. Învățații să ajute prietenilor lor într-un mod liniștit și nevătat la ochi. Împărțiți-le diferitele ramuri din lucrarea misionară după un plan chibzuit, instruiți și ajutați. Astfel, ei vor învăța să lucreze pentru Dumnezeu.” – *Slujitorii Evangheliei, cap. Paște mieluseii Mei!*

Aceste cuvinte serioase ale Spiritului Profetic ne prezintă responsabilitatea pe care biserica o are pentru tineret. Este responsabilitatea ei de a educa tineretul pentru câștigarea de suflete.

În lucrarea departamentului de tineret sunt incluse următoarele obiective:

1. A evangheliza tineretul (începând din casa lui Dumnezeu) și a-l ajuta să găsească în Isus mântuitorul lor personal (convertirea deplină).

2. A implica tineretul în activități care implică și dezvoltă talentele lor în beneficiul altora și spre slava lui Dumnezeu.

3. A educa tineretul cu privire la pericolele speciale și problemele timpului prezent.

4. A găsi metode de angajare a tineretului în activități misionare și instruirea lor pentru a lua parte activă în lucrarea pentru Maestru.

Un tânăr convertit și consacrat poate întinde o mână salvatoare către mii de alți tineri care se află în umbra morții, cuprinși de sclavia păcatului.

SLUJBAȘII ȘI ORGANIZAREA DEPARTAMENTULUI DE TINERET

Succesul departamentului depinde într-o mare măsură de conducătorul său. Atunci când conducătorul departamentului de tineret și colaboratorii săi sunt ucenici zeloși ai lui Hristos, având o credință puternică și abilități organizatorice,

lucrarea va progresa. Tinerii vor fi salvați și educați pentru lucrarea lui Dumnezeu, în felul acesta întreaga biserică va fi întărită. Este important ca responsabilul de tineret să fie o persoană matură, experimentată, cu inima sensibilă, o persoană care de asemenea se distinge prin talente organizatorice și de conducere. Conducătorul de tineret nu trebuie să fie o persoană sentimentală ci stabilă din toate punctele de vedere.

Într-o comunitate numeroasă, unde se află mai mulți tineri, trebuie aleși următorii responsabili:

- Conducătorul departamentului de tineret
- Secretarul departamentului
- Casierul departamentului
- Comitetul departamentului de tineret.

Comitetul departamentului de tineret trebuie să fie format din conducătorul departamentului, secretarul departamentului, casierul departamentului și conducătorul comunității.

În cazul în care numărul de tineri este limitat, funcțiile de casier și secretar pot fi deținute de către o singură persoană. Acesta este mâna dreaptă a conducătorului de tineret; el pregătește rapoartele și administrează banii necesari pentru lucrarea cu tineretul.

ACTIVITĂȚI PLANIFICATE

1. Programele de tineret din după mesele de Sabat în care sunt incluse atât programe deschise (pentru toate vârstele) și activități închise (doar pentru tineret și pentru conducători).

2. Activități închise cu scopul de a pregăti activități pentru programele deschise, pentru a se apropia de tineri, a-i ajuta în problemele lor speciale, a-i ajuta pe cei timizi să se exprime în public precum și dezvoltarea talentelor tinerilor pentru a fi folosite în întâlnirile sociale.

3. Adunări orientative care includ studii biblice, studiul Mărturiilor axate pe subiecte de interes special ale tineretului, adunări muzicale, jocuri biblice, studiul naturii, etc;

4. Pregătirea tineretului pentru a prezenta programele de tineret din biserică. (Aceasta este o binecuvântare specială atât pentru ei cât și pentru alții prin slăvirea lui Dumnezeu în adunare prin predicare și cântec).

5. Lecțiuni ale Școlii de Sabat speciale pentru tineret.

6. Sabate speciale și activități de sfârșit de săptămână în care tineretul să-și împărtășească abilitățile precum și a se bucura de natură și recreația creștină.

7. Programe evanghelice în colaborare cu conducătorul departamentului misionar.

Secretarul departamentului de tineret păstrează un registru cu numele, adresele, datele personale, datele de botez și căsătorie, talentele și interesele atât ale tinerilor botezați cât și ale celor nebotezați.

RESURSELE

Departamentul de tineret al bisericii locale este sprijinit de:

1. Un procentaj al colectelor adunate cu ocazia întâlnirilor de tineret;
2. Donații din partea persoanelor interesate;
3. O parte din fondurile obținute din vânzarea literaturii în urma colaborării tinerilor la lucrarea de colportaj.
4. Orice altă activitate aprobată care aduce resurse financiare.
5. Proiecte speciale sprijinite de către biserică.

LIDERUL MUZICAL

În măsura posibilităților, fiecare comunitate ar fi bine să aibă un organist sau o persoană care să conducă imnurile adunării. Referitor la importanța și influența muzicii, sora White scria următoarele: „Muzica poate fi o mare putere spre bine, totuși noi nu facem din această ramură a închinării partea cea mai importantă. Cântarea este executată, adesea, la îndemn sau pentru a corespunde cazurilor speciale, și alteori, cei care cântă sunt lăsați să se încurce și muzica își pierde efectul

propriu-zis asupra minții celor prezenți. Muzica trebuie să aibă frumusețe, patos și putere. Lăsați ca glasurile să se înalțe în cântări de laudă și devoțiune. Folosiți, dacă este posibil, muzică instrumentală și slăvita armonie să se înalțe la Dumnezeu, ca jertfă acceptabilă.” - *Mărturii pt. Comunitate vol. IV, pag 71.*

„Ca parte a serviciului divin, cântarea este tot atât de mult un act de închinare precum este rugăciunea. și într-adevăr, multe cântări sunt rugăciuni... Nu este necesar să cântăm tare, ci să intonăm clar, să pronunțăm corect și să ne exprimăm pe înțelesul tuturor... Capacitatea de a cânta este darul lui Dumnezeu; să fie dar folosită spre slava Lui.” *Solii pentru Tineret, pag 292,294.*

COMITETUL BISERICII

Comitetul bisericii trebuie să fie format din slujbașii bisericii care poartă răspunderile și grijile ei. Conducătorul de adunare, secretarul, casierul intră automat în structura comitetului. Acest principiu de asemenea se aplică câmpurilor misionare uniunilor și Conferinței Generale. Comitetul este format dintr-un număr impar de persoane, de obicei, 5 sau 7.

Prezbiterul comunității convoacă adunările de comitet în funcție de nevoile sau sfaturile necesare bunului mers al comunității. Toate hotărârile luate de către comitetul aflat în sesiune trebuie notate în procesele verbale iar conducătorul comitetului supraveghează punerea în practică a acestora.

Comitetul comunității trebuie să se adune cel puțin trimestrial pentru a primi rapoarte, a face planuri, a stabili noi ținte, a organiza adunările administrative trimestriale ale bisericii.

Prezbiterului comunității îi revine responsabilitatea de a convoca atât adunările de comitet cât și adunările administrative. Același principiu se aplică în cazul câmpurilor misionare, uniunilor și al Conferinței Generale; președintele este responsabil de convocarea periodică a comitetelor respective pentru scopuri similare.

O mare responsabilitate trebuie asumată de către persoanele numite în aducerea la îndeplinire a hotărârilor de comitet. Toate dificultățile trebuie tratate cu promptitudine și rezolvate oriunde ar apărea. Toți membrii comitetului au drept de vot.

Prezbiterul comunității este responsabil cu stabilirea datei adunărilor de comitet. Secretarul anunță din timp membrii comitetului pentru ca aceștia să poată prezenta în scris (împreună cu documentația necesară) subiectele care vor fi incluse în ordinea de zi. Secretarul pregătește și distribuie din timp ordinea de zi pentru ca membrii comitetului să o studieze, să se roage cu privire la subiectele ei, să cerceteze problemele aflate în discuție. Aceeași procedură trebuie aplicată de către comitetele de câmp, uniune și Conferință Generală.

ALEGERILE ÎN BISERICĂ

În mod obișnuit, alegerile în comunități au loc la sfârșitul anului calendaristic sau la începutul noului an.

Președintele de câmp trebuie să stabilească în comunitățile din teritoriul său de activitate perioada în care ar putea fi prezent la alegerile locale. După primirea datei stabilite de la secretarul sau președintele de câmp, prezbiterul bisericii va anunța toată biserica.

Tuturor slujbașilor li se cere să-și pregătească rapoartele în scris și dacă se cere, să le trimită conducătorului bisericii locale pentru a fi revizuite.

La data și ora stabilită, conducătorul de adunare deschide adunarea administrativă cu un imn, o rugăciune și o scurtă cuvântare. Secretarului i se cere să citească raportul ultimei adunări administrative.

După aceea, conducătorul prezintă raportul activității sale pe anul trecut, după care urmează raportul celorlalți slujbași.

Odată ce rapoartele sunt prezentate și chestiunile sunt clarificate, conducătorul împreună cu slujbașii comunității își

depun mandatele. După aceea, președintele de câmp sau reprezentantul acestuia este rugat în mod politic să preia conducerea alegerilor noi. După o scurtă introducere, președintele de câmp sau reprezentantul acestuia trec la alegerea comitetului de numiri.

COMITETUL DE NUMIRI

Se obișnuiește ca slujbașii comitetului de numiri să fie aleși prin vot deschis sau secret. În funcție de mărimea bisericii sau a numărului de delegați, comitetul de numiri este format dintr-un număr impar de membrii. Responsabilitatea acestuia este a lua în considerare nevoile bisericii și să-i propună în funcțiile de răspundere pe acei membrii care sunt competenți în pozițiile respective.

Comitetul de numiri poate fi format doar din membrii stabili, credincioși având o judecată bună. Dacă este posibil, în comitetul de numiri să nu fie aleși slujbași care au făcut parte din comitetul anterior al bisericii, dar mai bine, să fie aleși membrii neutrii, care să poată face propuneri într-o formă imparțială.

Pastorul bisericii poate fi un membru al comitetului de numiri, întrucât relația sa cu biserica nu depinde de comitetul de numiri. Dacă nu este ales în comitetul bisericii, comitetul de numiri ar trebui să-i ceară sfatul.

Acest comitet trebuie să propună în mod imparțial pe acei frați și surori în funcțiile în care aceștia vor sluji în modul cel mai eficient pentru a fi o binecuvântare și progresul lucrării lui Dumnezeu.

Deliberările comitetului de numiri sunt strict confidentiale. Nimic nu este mai dăunător eticii creștine decât ca un membru al comitetului de numiri să răspândească în afara comitetului propunerile referitoare la alegerea unui membru într-o anumită funcție. Acest tip de comportament este o cauză suficient de solidă pentru ca pe viitor, un asemenea membru să

nu mai facă parte dintr-un comitet de numiri. Acest principiu se aplică comitetelor de numiri la fiecare nivel al organizației.

Comitetul de numiri este dizolvat odată cu terminarea alegerii noilor slujbași.

ALEGEREA SLUJBAȘILOR BISERICII

După ce comitetul de numiri și-a pregătit propunerile, membrii bisericii sunt rechemați pentru a fi informați cu privire la propunerile în vigoare.

Odată ce propunerile au fost citite în fața bisericii, majoritatea poate să le accepte, să le respingă sau să aducă anumite amendamente. Biserica are autoritatea de a decide referitor la fiecare nominalizare.

Pe cât este posibil, comitetul de numiri trebuie să prezinte doi candidați pentru fiecare funcție, în special în cazul funcțiilor cele mai importante, pentru că în felul acesta, bisericii îi este mai ușor pentru a face o alegere. Dar, chiar și în cazul în care este prezentată doar un singur candidat, biserica are dreptul de a-l alege sau respinge. În cazul în care o persoană ezită să accepte o funcție de slujire, bisericii trebuie să-i fie dată posibilitatea de a face o propunere mai bună. În acest fel, este prevenită manipularea alegerilor.

După ce comitetul de numiri a recomandat care persoană (e) să fie aleasă în funcția de conducător de adunare, această propunere trebuie prezentată bisericii. În felul acesta, poate fi avantajos dacă conducătorul comunității este prezent atunci când propunerile sunt făcute pentru alegerea celorlalți slujbași în felul acesta, putând să-și exprime părerea.

Alegerile pot fi făcute prin ridicare de mână sau prin vot secret. Este necesară notarea și înregistrarea tuturor voturilor favorabile, împotriva și ale abținerilor. În cazul unei egalități, o a doua votare poate avea loc sau poate interveni decizia slujbașului care conduce alegerile.

După terminarea alegerii tuturor slujbașilor, se alege comitetul bisericii. Poate fi format dintr-un număr de trei, cinci,

șapte sau nouă membrii, în funcție de mărimea și nevoile bisericii.

După terminarea alegerilor, comitetul împreună cu delegații aleși de către câmp, după discutarea problemelor și luarea deciziilor, președintele de câmp îi felicită pe conducătorul de adunare și pe noii slujbași aleși le dorește binecuvântările lui Dumnezeu și succes în lucrare, după care predă conducerea adunării conducătorului nou ales.

Acesta mulțumește bisericii pentru încrederea acordată, le cere sprijinul în îndeplinirea sarcinilor care vor urma, după care închide ședința cu un imn și o rugăciune.

Vezi Apendicele pentru Alegerea Slujbașilor Comunității, (formularul nr. 8), care după încheierea alegerilor trebuie completat în duplicat, o copie fiind trimisă responsabilului de câmp iar cealaltă copie rămânând la secretariatul bisericii.

POSTURILE VACANTE

În cazul în care un slujbaș nu își îndeplinește îndatoririle și nu este un exemplu pentru credincioși, el trebuie eliberat din funcție de către comitetul bisericii. În asemenea cazuri, sau în situația oricărui post vacant, la următoarea adunare administrativă a comitetului (sau într-o sesiune extraordinară a acestuia), în prezența președintelui de câmp sau a reprezentantului autorizat al acestuia, comitetul va alege un înlocuitor. (Această procedură este valabilă tuturor nivelurilor organizației.) Cu ocazia adunării administrative trimestriale, slujbașul nou ales va trebui să fie prezent pentru aprobare din partea bisericii.

DIZOLVAREA UNEI COMUNITĂȚI

O comunitate poate fi dizolvată prin acțiunea oficială a comitetului de câmp în cazul în care nu mai sunt membrii suficienți pentru a îndeplini responsabilitățile în biserică, datorită plecării membrilor sau datorită decesului acestora.

În caz de necredințioșie, apostazie sau rebeliune, trebuie să se acționeze în modul următor:

După discuții purtate cu comitetul unei asemenea comunități, președintele de câmp va fi forțat să dizolve comunitatea care, în pofida tuturor eforturilor de a restabili pacea și armonia, continuă să fie în rebeliune împotriva ordinii divine stabilite.

În asemenea caz, membrii comunității vor fi informați în scris despre o adunare administrativă extraordinară. Ultima încercare va avea ca scop convingerea membrilor că sunt pe o cale greșită. În cazul eșecului comunitatea va fi dizolvată de către președintele de câmp sau de reprezentantul autorizat al acestuia.

Înainte de dizolvarea comunității, comitetul de câmp trebuie să informeze în mod adecvat comitetul uniunii de care aparține sau al Conferinței Generale, cazul fiind prezentat pentru investigații și analize. Membrii care rămân credincioși vor fi chemați să ia poziție de partea Domnului și vor fi reorganizați.

În caz de rebeliune sau apostazie autoritatea superioară ierarhic o dizolvă pe cea inferioară.

PROPRIETATEA BISERICII

Biserica Domnului Îi aparține iar slujbașii ei sunt ispravnicii Săi. Posesiunile fizice, cum sunt proprietățile bisericii aparțin Domnului și poporului său.

Fiecare membru al bisericii lui Dumnezeu trebuie să fie convins că tot ceea ce îi aparține Domnului trebuie îngrijit în felul în care nimic din ce slujește cauzei Sale să nu fie pierdut.

Dacă din anumite motive o comunitate este dizolvată, proprietatea bisericii trece în posesia câmpului misionar sau a câmpului de care aparține comunitatea în cauză.

Același principiu este aplicat în cazul dizolvării unui câmp. În cazul respectiv, proprietatea câmpului trece în posesia uniunii sau a Conferinței Generale.

2. CÂMPUL

Câmpul este compus din mai multe biserici precum și membri izolați.

Slujbașii câmpului sunt:

- Președintele
- Vicepreședintele
- Secretarul
- Casierul
- Responsabilul departamentului de colportaj
- Responsabilul cu lucrarea misionară
- Responsabilul departamentului de tineret
- Diaconul / departamentul Bunului Samaritean
- Responsabilul departamentului de sănătate
- Responsabilul departamentului educațional
- Revizorii (pentru informații adiționale, vezi secțiunea următoare Uniunii)
- Membrii comitetului financiar (pentru informații adiționale, vezi secțiunea următoare Uniunii)
- Membrii comitetului de câmp

Între responsabilitățile președintelui de câmp și ale comitetului pe care îl conduce nu sunt doar conducerea și păstorirea bisericilor și a membrilor izolați, dar de asemenea planificarea, organizarea, supravegherea și răspândirea Evangheliei verbal sau prin publicații, în toată zona sa de activitate precum și administrarea întregului câmp.

Pentru atingerea acestui obiectiv, conducerea bisericii, colportorii, lucrătorii biblici, pastorii și membrii trebuie să se încurajeze reciproc pentru a se angaja activ în lucrarea de predicare a Evangheliei. O lucrare de succes depinde de cât de bine înțeleg atât președintele de câmp și colaboratorii săi să-i motiveze pe membrii bisericii să devină colaboratori voluntari și să-i angajeze în procesul lucrării.

În funcție de nevoile existente, dar cel puțin de două ori pe an, președintele convocă comitetul de câmp pentru a se sfătui cu privire la aspectele lucrării din câmp, de a verifica și revizui țintele puse precum și metodele de lucru.

În activitatea lor, lucrătorii biblici au datoria de a sprijini președintele și comitetul de câmp. Instrucțiunile și sarcinile încredințate lor trebuiesc urmate și îndeplinite cu conștiinciozitate.

Conform rezoluției Conferinței Generale, în de acord cu uniunea, președintele de câmp convocă o conferință la fiecare doi ani. Ori de câte ori este posibil, timpul și locul conferinței trebuie anunțat cu o jumătate de an înainte. Delegații pentru conferință sunt aleși cu ocazia adunării administrative a bisericii (un delegat din partea a fiecare zece membrii).

Delegații aleg slujbașii câmpului pentru o perioadă de doi ani. Delegații din comunități au responsabilitatea de a raporta în comunitățile care i-au trimis rezultatele alegerilor precum și celelalte decizii adoptate de către delegații aflați în sesiune. Noul secretar al câmpului are responsabilitatea de a completa și trimite secretarului Uniunii sau al Conferinței Generale, Raportul Alegerilor de Slujbași din Câmpul /Uniunea (Vezi Apendicele, Formularul nr. 9), în cazul în care câmpul nu face parte dintr-o uniune. Secretarul uniunii de asemenea va completa și trimite formularul Compunerii Uniunii. (Vezi Apendicele, formularul nr. 10).

La fiecare sfârșit și jumătate de an, (ianuarie și iulie) secretarul trimite prompt Raportul Semestrial al Secretarului (Câmpului sau Misiunii) iar casierul trimite de asemenea secretarului uniunii (sau direct secretarului Conferinței Generale) Raportul Financiar Semestrial către Conferința Generală în cazul în care Câmpul nu este parte a unei Uniuni. Același procedeu este urmat de către Uniune care trimite rapoartele semestriale către Conferința Generală. Vezi Apendicele pentru Raportul Semestrial al Secretarului.(Uniune către Conferința Generală.) (Formularul nr. 12)

MEMBRII RĂSPÂNDIȚI

Membrii izolați formează de asemenea parte din biserică. Slujbașii bisericii de asemenea sunt slujbași ai membrilor răspândiți. Comitetul de câmp este responsabil pentru toate situațiile referitoare la primirea sau excluderea membrilor din răspândiri. În cazul în care situația financiară o permite, președintele de câmp trebuie să aleagă un loc în care să îi convoace pe acești credincioși izolați pentru a le oferi acestora posibilitatea de a-și prezenta cererile și propunerile și a le discuta împreună cu slujbașii bisericii. La asemenea întâlniri, ei își aleg delegații care să-i reprezinte la conferința de Câmp.

Dacă situația financiară sau condițiile geografice nu permit asemenea întâlniri anuale ale membrilor izolați, acestora trebuie să li se ofere posibilitatea de a-și prezenta cererile și propunerile în scris; iar secretarul Câmpului este dator să-i informeze nu numai despre alegerea slujbașilor ci periodic, trebuie să-i informeze despre progresul lucrării din câmp. În asemenea cazuri, comitetul de câmp alege delegați care să-i reprezinte pe membrii izolați la conferințele de câmp.

MISIUNEA

O misiune este formată din totalitatea membrilor comunităților și a membrilor izolați. Este diferită de câmpul misionar pentru că este dependentă de sprijinul financiar al Uniunii sau direct de Conferința Generală.

În general, slujbașii misiunii sunt:

- Președintele
- Vicepreședintele
- Secretarul
- Casierul
- Responsabilul departamentului de colportaj
- Responsabilul departamentului lucrării misionare
- Responsabilul departamentului de tineret.
- Responsabilul departamentului de sănătate

- Responsabilul departamentului educațional
- Diaconul / Responsabilul departamentului Bunul Samaritean
- Revizorii
- Comitetul misiunii este compus din unii slujbași aleși și unii dintre revizori

Responsabilitățile acestor slujbași sunt aceleași ca ale celor din câmpul misionar.

CÂMPURI SAU MISIUNI MICI

Într-un câmp sau o misiune cu un număr mai mic de 50 de membrii, toți aceștia sunt admiși ca delegați la adunările de delegați ale câmpului. Ei aleg slujbașii câmpului prin intermediul unui comitet de numiri care ulterior își va prezenta propunerile.

3. UNIUNEA

Uniunea este compusă din mai multe câmpuri și / sau misiuni.

Slujbașii uniunii sunt:

- Președintele
- Vicepreședintele
- Secretarul
- Casierul
- Responsabilul departamentului de colportaj
- Responsabilul departamentului lucrării misionare
- Responsabilul departamentului de tineret.
- Responsabilul departamentului educațional
- Revizorul (revizorii)
- Membrii comitetului uniunii
- Membrii comitetului financiar
- Membrii comitetului editorial

Responsabilitățile slujbașilor uniunii sunt similare slujbașilor câmpurilor, responsabilitatea și teritoriul de lucru fiind mai mari. Pentru a conduce toate câmpurile care formează o uniune pentru ca acestea să se bucure de un succes și un progres constant, este nevoie de o bună planificare, organizare desăvârșită, administrare înțeleaptă și multă iubire pentru lucrare.

Uniunea este responsabilă pentru aprovizionarea câmpurilor misionare cu literatură, cu supravegherea câmpurilor și de asemenea cu răspândirea Evangheliei în tot teritoriul misionar ce îi revine. De asemenea, trebuie să se extindă în teritorii noi.

Comitetul uniunii este format din președinții de câmpuri. Se îngrijește de conducerea turmei care îi este încredințată și de răspândirea Evangheliei printre acei care sunt în necunoștință de ea.

Conferințele de uniune au loc la fiecare doi ani. Președintele uniunii este responsabil cu convocarea conferințelor. Câmpurile trimit câte un delegat pentru fiecare cincizeci de membrii care să-i reprezinte la adunarea de delegați a uniunii; delegații pentru uniune sunt aleși în timpul adunării de delegați a câmpului.

COMITETUL UNIUNII

Comitetul uniunii este format din președintele de uniune precum și alți slujbași ai uniunii. Scopul principal al acestuia este supravegherea, progresul, protecția și administrarea câmpurilor și a comunităților.

Misiunea cea mai importantă a acestuia este răspândirea Evangheliei în întreaga regiune încredințată uniunii. Cea mai mare atenție trebuie acordată câmpurilor mai slabe pentru ca acestea să devină puternice din punct de vedere spiritual și bine administrate. Întrebările doctrinare și problemele spirituale trebuie adresate comitetului uniunii și rezolvate cu multă rugăciune.

COMITETUL FINANCIAR

Comitetul financiar este un comitet calificat profesional pentru sfătuire și administrare în problemele financiare (de exemplu, plata slujbașilor), examinează proiectele, și sfătuieste comitetul uniunii, cu care, în chestiunile financiare, trebuie să lucreze în armonie. În circumstanțe extraordinare, oferă informații nivelelor superioare ale organizației, cum ar fi Comitetul Conferinței Generale.

Comitetul financiar trebuie să ofere sfaturi și sprijin nu doar cu privire la proprietățile fizice ale bisericii, dar de asemenea se implică în dezvoltarea talanților uniunii în așa fel încât unde erau două, să devină patru, iar unde erau cinci, să devină zece. Este nevoie de multă înțelepciune și binecuvântare de la Dumnezeu pentru a menține lucrarea puternică din punct de vedere financiar.

Persoanele alese în acest comitet trebuie să fie casierul și oameni pregătiți din punct de vedere profesional, care au o inimă plină de dragoste față de lucrarea lui Dumnezeu.

CENZORUL

Pentru protejarea lucrării și încurajarea credincioșiei, revizia și supravegherea trebuie să fie internă, începând cu biserica locală, până la Conferința Generală. Cenzorul verifică corectitudinea registrelor contabile și prezintă comitetului căruia îi este subordonat un raport al verificărilor efectuate, ori de câte ori este necesar. O revizie trebuie să aibă loc la fiecare șase luni, precum și înainte de fiecare sesiune de noi alegeri, având obligația de a prezenta delegaților prezenți în sesiune raportul ultimului control efectuat. Un cenzor trebuie să fie imparțial în fața lui Dumnezeu și a organizației. El nu poate fi în același timp și revizor și membru în comitet. Cenzorul trebuie să fie ales dintre membrii bisericii în fața cărora trebuie să își prezinte raportul.

Cenzorul trebuie să fie un frate sau o soră care are o pregătire profesională administrativă (managerială), care este

capabil să verifice registrele contabile și să pregătească un raport adecvat conform activității sale.

COMITETUL LITERAR

Comitetul literar trebuie să verifice dacă bisericile și câmpurile sunt aprovizionate cu cărți, broșuri și publicații care să prezinte adevărul în forma cea mai corectă. Acești „martori tăcuți” trebuie pregătiți într-o formă atractivă încât oamenii să dorească să îi studieze.

În comitetul literar trebuie aleși frații și surorile care, datorită educației, cunoștințelor și stării spirituale sănătoase pot produce literatura care poate fi o mare binecuvântare pentru oameni.

4. DIVIZIUNEA

Organizarea lucrării în diviziuni este o prerogativă și o extindere a Conferinței Generale iar în acest fel organizația este ajutată printr-o mai bună supraveghere și servire a uniunilor și câmpurilor, pentru o extindere mai rapidă a lucrării printr-o activitate intensă.

O diviziune este organizată doar acolo unde există nevoia de a ajuta Conferința Generală în responsabilitățile sale mondiale. Oricum, în momentul în care o diviziune este organizată, aceasta trebuie să aibă un loc care să poată fi accesibil pentru președintele, secretarul și casierul acesteia. Toate aceste responsabilități pot fi îndeplinite doar atunci când sunt împlinite toate condițiile cerute. În măsura posibilităților, slujbașii și sediul central al diviziunii trebuie să se afle în cadrul zonei geografice ale acesteia, pentru ca supravegherea uniunilor să se poată face într-un mod rapid și economic.

Slujbașii sunt aleși de către delegații Conferinței Generale și sunt subordonați direct Comitetului Conferinței Generale.

Slujbașii diviziunii sunt:

- Președintele
- Vicepreședintele
- Secretarul
- Casierul
- Membrii comitetului.

Diviziunea sfătuiește slujbașii uniunilor cu privire la metodele de lucrare folosite și supraveghează în mod constant toate ramurile lucrării, având jurisdicție pe întregul teritoriu al diviziunii. Mai mult decât atât, această administrare se extinde și asupra caselor de editură cu privire la literatura care trebuie să fie în armonie cu solia noastră; supraveghează organizarea seminariilor de pregătire a lucrătorilor și inspiră formarea de noi lucrători; supraveghează progresul lucrării de colportaj, care a fost inima mișcării Advente; verifică și se îngrijește ca toți casierii și directorii caselor de editură să-și îndeplinească obligațiile; oferă Conferinței Generale, toate informațiile necesare referitoare la situațiile existente în cadrul diviziunii.

Problemele doctrinare care apar în cadrul diviziunii trebuie rezolvate în interiorul acesteia; acestea trebuie adresate Conferinței Generale doar în cazul în care acestea nu pot fi rezolvate la nivel de diviziune.

Președintele diviziunii îi convoacă pe toți membrii comitetului cel puțin odată pe an pentru a analiza toate problemele și a face planuri pentru diviziune.

Înainte de a fi făcute publice, planurile comitetului diviziunii trebuie prezentate Comitetului Conferinței Generale pentru analiză și acceptare.

5. CONFERINȚA GENERALĂ **DELEGAȚII CONFERINȚEI GENERALE ÎN SESIUNE**

Atunci când delegații din uniunile și câmpurile din toată lumea sunt adunați în sesiune, ei constituie cel mai înalt nivel al organizației de pe pământ. Conform mandatului încredințat de către Domnul Hristos bisericii Noului Testament, lumea întreagă. Matei 28:18-20.

Referitor la acest organ al bisericii, cităm următoarele paragrafe ale Spiritului Profetic: „Mi-a fost arătat că judecata nici unui om nu ar trebui subordonată judecării vreunui alt om. Când este însă exercitată judecata Conferinței Generale, care este cea mai înaltă autoritate pe care o are Dumnezeu pe pământ, independența individuală și judecata personală nu trebuie menținute, ci predate...

Nu este avut în vedere nimic de felul acesta - un om care să pornească pe propria-i răspundere și să apere orice fel de păreri, indiferent de judecata bisericii. Dumnezeu a investit biserica Sa cu cea mai mare putere sub cer. Prin poporul Său unit în plenum bisericii, vocea lui Dumnezeu este aceea care trebuie respectată.” *Mărturii pentru Comunitate Vol 3, pag 492, 450, 451.*

ALEGEREA DELEGAȚILOR

„El, (Dumnezeu) a aranjat astfel lucrurile, ca oamenii aleși să meargă ca delegați la conferințele noastre. Acești oameni trebuie încercați și probați. Ei trebuie să fie oameni în care se poate avea încredere. Alegerea de delegați pentru a lua parte la conferințele noastre este un lucru important. Oamenii aceștia trebuie să facă planuri care să fie urmate pentru înaintarea lucrării; și de aceea ei trebuie să fie oameni cu pricepere, în stare de a judeca de la cauză la efect.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 9, 262.*

„Fiecare membru al comunității are un vot în alegerea slujbașilor comunității. Comunitatea îi alege pe slujbașii

Conferinței locale. Delegații aleși de Conferințele locale îi aleg pe slujbașii Uniunilor de Conferințe, iar delegații aleși de Uniunile de Conferințe îi aleg pe slujbașii Conferinței Generale. Prin aranjamentul acesta, fiecare Conferință, fiecare instituție, fiecare comunitate și fiecare individ, fie direct, fie prin reprezentanți, are un vot în alegerea bărbaților care poartă răspunderea principală la Conferința Generală.” *Mărturii pentru Comunitate, vol 8, pag 236-237.*

Delegații care vor participa la sesiunea de delegați a Conferinței Generale, trebuie aleși în uniunile și câmpurile aflate sub jurisdicția Conferinței Generale cu cel puțin o jumătate de an înainte ca sesiunea delegaților Conferinței Generale să aibă loc, această alegere fiind recomandabilă a se efectua cu un an înainte.

Pentru fiecare 250 de membri este ales un delegat. După alegere, secretarul uniunii, al câmpului sau al misiunii aflate în subordinea Conferinței Generale trimite secretarului Conferinței Generale scrisorile de acreditare ale delegaților (incluzând numele, responsabilitatea ocupată în biserică precum și datele personale).

SLUJBAȘII CONFERINȚEI GENERALE

Delegații aflați în sesiune aleg slujbașii care sunt responsabili de administrarea și supravegherea lucrării pe perioade de cinci ani dintre două sesiuni ale Conferinței Generale.

Slujbașii Conferinței Generale sunt:

- Președintele
- Vicepreședintele
- Secretarul
- Casierul
- Conducătorii de departamente
- Membrii comitetului
- Cenzorii

COMITETUL CONFERINȚEI GENERALE

Următorul nivel inferior de organizare după Conferința Generală aflată în sesiune este Comitetul Conferinței Generale. Acesta este un corp cu funcții executive și administrative care aduce la îndeplinire hotărârile Conferinței Generale și administrează programul de activități ale lucrării mondiale. Responsabilitățile sale sunt de a coordona toate ramurile organizației.

Responsabilitatea principală a acestui Comitet este de a promova răspândirea Evangheliei în lumea întreagă printr-o inter-coordonare cu fiecare ramură a organizației, sprijin financiar și activități specifice. Funcțiile sale includ:

(1) Veghează asupra purității doctrinei pentru ca învățăturile bisericii să fie în armonie cu Legea și Mărturia în toate uniunile și câmpurile iar organizația să fie bine reprezentată pretutindeni;

(2) Conduce și supraveghează alegerile de slujbași în uniuni și câmpuri, precum și în departamentele acestora, la timpul potrivit;

(3) Dezvoltarea și aducerea la îndeplinire a planurilor de lucru.

(4) Supravegherea departamentelor Conferinței Generale, coordonarea și supravegherea uniunilor și câmpurilor în vederea dezvoltării pozitive a lucrării.

(5) Împlinește răspândirea soliei prin pătrunderea în teritorii noi și / sau încredințează aceste teritorii noi câmpurilor sau misiunilor învecinate.

(6) Continuă educarea studenților din școlile misionare și seminarii, cu scopul de a pregăti pastori și slujitori ai Evangheliei pentru a conduce și sluji, precum și pentru promovarea lucrării misionar medicale.

(7) Administrează cu grijă proprietățile și fondurile sfinte încredințate lor, ca și bunuri ale Domnului, folosindu-le pentru slava Sa și salvarea de suflete.

POZIȚIA COMITETULUI CONFERINȚEI GENERALE ÎN RELAȚIA CU ALTE NIVELE ALE ORGANIZAȚIEI

Pentru înaintarea și progresul lucrării în diferitele părți ale lumii, doar Conferința Generală poate restructura nivelele subordonate ale organizației, în consultare prealabilă cu uniunile și câmpurile respective.

În cazul diferențelor de opinie cu privire la aspectele doctrinale, probleme organizatorice sau problemele instituțiilor, procedura adecvată este rezolvarea acestora apelând la următorul nivel organizatoric, în ultimă instanță apelându-se la Conferința Generală. Dar, atunci când delegații Conferinței Generale iau o anumită decizie, aceasta se aplică tuturor nivelelor organizatorice subordonate.

Pe perioada adunării administrative, Comitetul Conferinței Generale este autorizat să rezolve orice problemă care poate apărea. Hotărârea Comitetului Conferinței Generale poate fi revizuită de către delegații Conferinței generale aflați în sesiune.

La oricare nivel al organizației, în cazul în care un slujbaș nu mai poate să își îndeplinească îndatoririle, sau în caz de deces sau necredincioșie, comitetul în cadrul căruia a slujit slujbașul respectiv va alege un înlocuitor în prezența președintelui nivelului superior din punct de vedere ierarhic sau a reprezentantului autorizat al acestuia. (Vezi POSTURILE VACANTE)

Spiritul Profetic spune: „Frați iubiți, dacă în câmpurile voastre se ridică greutatea, când cazuri urgente trebuie rezolvate, atunci nu lăsați ca acești nori întunecoși să pătrundă în Conferința Generală, dacă puteți, evitați aceasta. Președintele Conferinței Generale nu trebuie împovărat cu problemele conferințelor cum s-a făcut adesea în trecut. Dacă voi, împreună cu conlucrătorii voștri nu puteți înlătura greutatea care se ivesc în conferința voastră, atunci cum vă puteți închipui că un om va putea face aceasta pentru toate câmpurile? De ce vreți voi să aruncați toate poverile și

descurajările voastre asupra președintelui și așa atât de împovărat al Conferinței Generale? El nu poate înțelege atât de bine lucrurile ca voi care sunteți la fața locului. Nu credeți voi că puneți asupra sa poveri prea mari, dacă voi ocoliți răspunderile, purtarea crucii și a sarcinilor, multa meditație, rugăciuni serioase și așteptați de la președintele Conferinței Generale, ca el să rezolve pentru voi problema și să vă scoată din greutățile voastre? Nu sunteți oare și voi dotați tot atât de bine ca și dânsul cu minte și capacitate? Nu trebuie să neglijați nici o parte a lucrării, numai pentru că ea cere eforturi serioase și grele.

Eu repet: Nu aruncați sarcinile voastre asupra președintelui Conferinței Generale. Nu așteptați ca el să ridice ochiurile pe care voi le lăsați să scape din cârlig și să aducă iarăși ordine în lucrul vostru. Hotărâți-vă să vă purtați singuri poverile voastre proprii prin Hristos care vă va da putere.” – *Slujitorii Evangheliei, cap. Președinții.*

COMITETUL EXECUTIV

Este necesar ca, adițional slujbașilor Conferinței Generale și al comitetului acesteia, să fie ales un Comitet Executiv.

Întrucât membrii Comitetului Conferinței Generale sunt răspândiți în întreaga lume este nevoie ca în anumite cazuri a se convoca Comitetul Executiv pentru luarea de anumite decizii în situația în care circumstanțele și nevoile speciale cer acest lucru. După care, acestea trebuie de asemenea prezentate Comitetului.

Comitetul Executiv este format din nu mai puțin din cinci persoane care aparțin Comitetului Conferinței Generale. Numărul depinde de nevoile existente și trebuie să fie impar. Președintele Conferinței Generale este atât președinte cât și membru al Comitetului Executiv.

DEPARTAMENTELE CONFERINȚEI GENERALE

Conducătorii departamentelor din Conferința Generală au acceptat înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor responsabilitatea de a face tot ce este posibil pentru proclamarea Evangheliei în toată lumea. Datoria lor este de a stabili direcții de acțiune, de a dezvolta metode și idei practice și de a oferi inspirații departamentelor, uniunilor și câmpurilor, încât întregul organism să trăiască, să funcționeze și să înainteze într-un mod dinamic.

Pentru o lucrare mondială eficientă, departamentele Conferinței Generale, până la cel mai jos nivel trebuie să se întrepătrundă precum zimții unei roți dințate, printr-o lucrare cooperantă, în care departamentele se completează reciproc. Când cea mai mică rotiță a unui ceas se strică, cel mai bun și cel mai frumos ceas se oprește. Sfânta Scriptură spune că atunci când un mădular suferă, toate suferă împreună cu acesta, întreg corpul fiind bolnav.

Este de dorit ca toate organele corpului organizatoric să lucreze împreună în mod armonios, după cum mădulele trupului nostru, slujesc unele altora pentru a menține viața.

Conferința Generală cuprinde următoarele departamente:

- Departamentul ministerial și al Școlii de Sabat.
- Departamentul de Publicații
- Departamentul Literar - Evanghelistic
- Departamentul Evanghelistic.
- Departamentul de Tineret.
- Departamentul Educațional
- Departamentul de Sănătate
- Departamentul Bunul Samaritean.

DEPARTAMENTUL MINISTERIAL ȘI AL ȘCOLII DE SABAT

Departamentul ministerial și al Școlii de Sabat este un departament special care veghează asupra doctrinei care este predicată în cuvânt și în scris către biserică și lume. Responsabilitățile acestui departament includ:

- (1). Administrează și supraveghează toate edițiile literare ale publicațiilor cum ar fi, *Păzitorul Sabatului*, *Lecțiunile Școlii de Sabat*, materiale doctrinale, cărți, etc...atât în cadrul Conferinței Generale cât și în Uniuni și Câmpuri.
- (2). Stabilirea și progresul școlilor misionare.
- (3). Conducerea de seminarii în diferite câmpuri.
- (4). Instruirea pastorilor.
- (5). Pregătirea de broșuri, manuale și alte materiale necesare lucrătorilor biblici.
- (6). Explicarea diferitelor puncte de doctrină și darea de răspunsuri la diferitele întrebări care pot apărea referitoare la doctrină.

DEPARTAMENTUL EDITORIAL

Departamentul editorial are responsabilitatea de a sprijini toate celelalte departamente ale Conferinței Generale prin pregătirea și distribuirea de publicații care prezintă solia noastră în forma adevărului prezent. Conducătorul acestui departament împreună cu colaboratorii săi trebuie să fie profesioniști în domeniul lor. Responsabilitățile acestui departament sunt următoarele:

- (1). Pregătirea și punerea în circulație a literaturii noastre precum și găsirea de metode de distribuire cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor financiare.
- (2). Vigilența constantă în ceea ce privește piața de cărți, cu scopul de a pregăti cărți și reviste de calitate și atractive atât din punctul de vedere al conținutului cât și al aspectului.

(3). Primirea de copii și manuscrise ale noilor apariții ale cărților, pliantelor, revistelor din uniuni și câmpuri pentru verificare și aprobare.

(4). Administrarea publicațiilor și încurajarea producerii de noi apariții în domeniul literar, pentru ca acestea să poată aduce atât venituri cât și profit financiar necesar dezvoltării și avansării lucrării.

DEPARTAMENTUL LITERAR - EVANGHELISTIC

Conducătorul acestui departament și colaboratorii săi au o mare responsabilitate în predicarea evangheliei în special în colțurile nelucrate ale pământului. Pe primul loc se află recrutarea, instruirea și motivarea lucrătorilor care sunt gata de a face lucrare de pionierat.

Acești soli ai lui Dumnezeu, despre care vorbește profetul Isaia, „Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: ‚Dumnezeul tău împărățește!’ Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor... Căci Domnul mângâie pe poporul Său, și răscumpără Ierusalimul.” Isaia 52:7-9, fac o lucrare de primă importanță în predicarea ultimei solii de avertizare. Ei sunt deschizătorii de drumuri pentru lucrătorii biblici și pastori. Trebuie acordat sprijin și înțelegere. Toți conducătorii evangheliști din uniuni și câmpuri trebuie să recunoască importanța lucrării lor și a soliei pe care o predică, trebuie să fie bine pregătiți pentru că ei se află în poziția de a recruta noi lucrători, a-i pregăti și integra în lucrare.

Adițional, evangheliștii prin literatură nu trebuie să uite că ei sunt reprezentanții caselor de editură. Sfatul lor de asemenea trebuie ascultat pentru că ei au experiența cea mai multă în lucrarea practică cu publicul.

Evanghelizarea prin literatură a fost inima mișcării advente. În Mișcarea de Reformațiune de asemenea trebuie să

facem totul pentru ca această ramură să fie o binecuvântare pentru biserică și pentru lume.

Responsabilitățile acestui departament sunt:

1. A asigura din abundență literatura care trebuie să fie adaptată condițiilor prezente și să conțină întreaga noastră solie. Ce înțelegem noi prin „întreaga solie?” Întreaga solie conține planul de mântuire al lui Dumnezeu în care este cuprins adevărul despre lucrarea lui Hristos, cele zece porunci și lucrarea reformei sanitare.

2. A pregăti un plan de lucru și a supraveghea ca uniunile și câmpurile în planurile de lucru ale activităților de colportaj să aducă maximum de eficiență.

3. A se consfătui cu Departamentul Editorial al Conferinței Generale și de asemenea cu casele de editură din uniuni și câmpuri cu privire la literatura necesară desfășurării unei activități de colportaj eficiente.

4. A formula directive referitoare activității de colportaj luând în considerare obiceiurile curente din diferitele țări ale pământului și felul în care această lucrare poate fi efectuată.

DEPARTAMENTUL EVANGHELISTIC

Departamentul Evanghelistic trebuie să supravegheze lucrarea misionară și evanghelistică aflată în desfășurare pe plan mondial pentru ca uniunile, câmpurile și bisericile să-și poată îndeplini în mod satisfăcător marea însărcinare încredințată de către Domnul Hristos de a vesti vestea bună a mântuirii întregii lumi.

Responsabilitățile acestui departament sunt:

1. Dezvoltarea lucrării evanghelistice în biserică și în afara ei prin intermediul evangheliștilor laici și evanghelizări publice.

2. Dezvoltarea metodelor noi de lucrare evanghelistică personală și publică precum și îmbunătățirea metodelor existente.

3. Asigurarea de materiale adecvate necesare lucrării evanghelistice în limbile vorbite cel mai frecvent în biserică.

4. În măsura darurilor existente asigură instruirea necesară lucrării de evanghelizare.

5. Pregătește și distribuie planul de evanghelizare al Departamentului pentru uniuni, câmpuri și biserici.

6. Formează echipe evanghelistice în uniuni și câmpuri.

7. Dezvoltă comunicarea efectivă cu toți liderii evangheliști și misionari.

8. Supraveghează lucrarea de evanghelizare în uniuni, câmpuri.

9. Coordonează lucrarea în misiunile străine și deschide câmpuri noi.

DEPARTAMENTUL DE TINERET

Rolul acestui departament este de a oferi tineretului o experiență creștină plină de bucurie, a-i aprofunda în adevărul prezent prin studiul Bibliei și al Spiritului Profetic, încurajarea în a-și dezvolta talentele lor în slujirea altora și a-și preda inima și viața lor lui Isus.

Tineretul este viitorul bisericii. Încă de la început, Dumnezeu a descoperit importanța instruirii tineretului. Pe Avraam l-a numit prietenul Său, pentru că, El a zis „Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Cale Domnului...”Geneza 18:19. atât în Vechiul cât și în Noul Testament vedem felul în care Dumnezeu îi folosește pe tineri pentru purtarea de responsabilități. Plângerile lui Ieremia 3:27. De aceea educația lor este foarte importantă. Deuteronom 6:7.

Responsabilitățile acestui departament sunt:

1. Ajutarea tinerilor în a-l cunoaște pe Isus, a-l pune primul în viețile lor și a-i preda inima și energiile lor Lui;

2. A fi brațul ajutător a-l consilierilor tinerilor și a-l conducătorilor de tineret din bisericile locale prin intermediul responsabililor de uniuni și de câmp;

3. Editarea de materiale și procurarea de literatură cu scopul de a o distribui în biserici pentru a ajuta tinerii pe linie fizică, spirituală, mentală și morală;

4. Căutarea celor mai calificați dintre tineri pentru cooptarea lor în lucrarea de slujire și a încuraja cooperarea acestora în diferitele ramuri ale lucrării;

5. Încurajarea lucrătorilor vârstnici în a coopera în pregătirea tineretului prin oferirea unui loc alături de ei, aceștia având oportunitatea de a învăța prin acțiune practică;

6. Publicarea regulată a revistei de tineret conținând materiale inspirate și educative pentru tineri și conducătorii lor;

7. Formarea de seminarii pentru tinerii conducători și încurajarea adunărilor de tineret precum și a oricărei alte activități care are scop pozitiv;

8. Coordonarea studiilor de tineret pe plan mondial;

9. Cooperarea cu celelalte departamente a Conferinței Generale pentru a dezvolta un program bine gândit și punerea în aplicare a acestuia în umilință și spirit de rugăciune pentru ca lucrarea să avanseze spre slava lucrării lui Dumnezeu;

10. Oferirea de recreații avându-l pe Hristos în centru (nu divertisment și amuzament), prin încurajarea învățării inimurilor spirituale, memorizarea versetelor scripturii și activități în grup cu scopul de a dezvolta lucrarea în comun și spiritul de echipă.

Conducătorii de tineret trebuie să-i încurajeze pe tineri în a se autoeduca pentru a fi unelte folositoare ale Domnului și lucrării sale.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIONAL

Sfânta Scriptură accentuează importanța educației după cum stă scris în Proverbe 22:6 „Învăță pe copil calea pe care trebuie să o urmeze, și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea.” Cuvântul lui Dumnezeu și Spiritul Profetic trebuie să fie baza vieții noastre educaționale cu scopul de a aduce pe om într-o mai strânsă comuniune cu Dumnezeu.

„Adevărata educație înseamnă mai mult decât urmarea unei anumite școli. Înseamnă mai mult decât pregătirea pentru viața care există acum. Ea are de-a face cu întreaga făptură și cu toată perioada în care îi este cu puțință omului să trăiască.” Educația, pag 13.

De aceea, responsabilitatea principală a acestui departament constă din:

1. Promovarea dezvoltării spirituale și culturale atât în viața de comunitate cât și în viața zilnică prin materiale scrise, ilustrate precum și prin intermediul seminariilor de instruire;

2. Dezvoltarea de activități educative în ramura spirituală, de exemplu, în școlile misionare;

3. Încurajarea și înființarea de școli primare și secundare precum și încurajarea dezvoltării cunoștințelor de cultură generală;

4. Prezentarea, predicarea și înrădăcinarea adevărului printre membrii bisericii noastre în forma adaptată vârstei, culturii și responsabilității diferitelor grupe care compun biserica, pentru a se ajunge la împlinirea scopului divin: „Apoi a zis omului: „Iată, frica de Domnul, aceasta este înțelepciunea; depărtarea de rău, este pricepere.” Iov 28:28.

„Cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus, exprimată în caracter, este cea mai înaltă educație.” *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, pag. 37*

DEPARTAMENTUL DE SĂNĂTATE

Conform Spiritului Profetic, lucrarea sanitară este brațul drept al soliei. Brațul drept nu trebuie să atârne legat de o eșarfă. Domnul Hristos este exemplul nostru desăvârșit. El a petrecut mai mult timp vindecând decât predicând.

Departamentul de Sănătate:

1. Împrăștie sfaturi, acordă asistență medicală, instruește misionari medicali și își folosește ocaziile de a predica Evanghelia;

2. Caută persoane care pot coopera în ramura medicală a lucrării evangheliei cu scopul de a avansa lucrarea misionară medicală în diferitele țări și continente;

3. Încurajează dezvoltarea departamentului de sănătate din uniuni și câmpuri; trebuie să fie informat cu privire la dezvoltarea și avansarea lucrării de sănătate din diferitele teritorii;

4. Promovează pregătirea literaturii de sănătate pentru ca lucrarea de evanghelizare să poată fi îmbogățită și cu acest gen de materiale;

5. Coordonează eforturile medicilor, neuropatologilor, asistentelor medicale, ajutoarelor, maseurilor, fizioterapeuților, nutriționiștilor, chiropracticienilor, medicilor stomatologi, asistenților sociali și ai consilierilor familiari;

6. Se străduiește să instruiască cât mai mulți tineri în ramura de sănătate a lucrării, motivându-i să activeze în lucrarea lui Dumnezeu.

7. Dezvoltă planuri la nivel mondial și se folosește de orice mijloace pentru avansarea lucrării în zonele în care activează.

COMITETUL FINANCIAR

De asemenea, Comitetul Financiar are un rol important în biserică. Conducătorul acestui departament împreună cu ajutoarele sale nu au doar responsabilitatea sfântă de a ajuta în administrarea cu credincioșie a proprietăților lui Dumnezeu, dar trebuie să lucreze ca și ispravnici ai lui Dumnezeu pentru ca acestea să fie înmulțite. Bani sfinți trebuie investiți întotdeauna pentru ca suflete să fie câștigate în număr cât mai mare pentru Hristos.

Doar atunci când fondurile sunt investite acolo unde lucrarea poate avansa rapid iar oamenii sunt câștigați, banii sunt depozitați în banca cerului. Capitalul pe termen lung constă din sufletele care sunt câștigate și vor fi întâlnite în ceruri ca o răsplată a suferințelor Domnului Hristos.

Comitetul financiar trebuie să fie format din persoane care posedă cunoștințe în domeniu și au dovedit că pot economisi, plănuși și îndeplini multe lucruri cu mijloace puține. Supraveghează toate tranzacțiile din instituții și sfătuiește comitetele uniunilor și câmpurilor care plănuiesc să construiască instituții și să dezvolte activități tranzacționale.

În general deciziile și sfaturile referitoare la tranzacții financiare trebuie să aibă loc în prezența sau cu sfatul președintelui Conferinței Generale. Pentru a evita greșelile în luarea de decizii, în cazurile cele mai importante sau mai dificile, trebuie căutat sfatul nu doar al președintelui, ci al întregului comitet al conferinței generale.

Casierul indiferent de nivelul la care slujește în lucrare nu trebuie să folosească banii după criteriile sale personale sau sub presiune, ci trebuie să respecte cu strictețe hotărârile bisericii fiind convins că el este un administrator al lui Dumnezeu.

Prezintă președintelui un raport trimestrial cu toate tranzacțiile financiare.

FUNȚIILE ȘI ÎNDATORIRILE MEMBRILOR COMITETULUI

Un comitet este format din slujbași ai bisericii, câmpului, uniunii sau al Conferinței Generale, iar dacă este necesar și de dorit sunt adăugați membrii ai bisericii care pot sluji ca și sfătuitori.

Numărul membrilor din comitet este conform nevoilor și numărul membrilor pe care îi deservește. Membrii comitetului au datorii și funcții specifice.

Președintele împreună cu comitetul, fiecare în zona sa, sunt responsabili de succesul lucrării. Conform Sfintei Scripturi și a Spiritului Profetic, este responsabilitatea sa sfântă a fiecărui membru al comitetului de a sfătui, întări și sprijini activitatea președintelui, precum și stabilirea de directive. Membrii comitetului care de asemenea sunt și slujbași trebuie

să își îndeplinească datoria cu credincioșie, să pună în aplicare rezoluțiile bisericii, să lucreze în armonie cu planurile făcute de către aceasta, să informeze președintele despre toate activitățile lor și să caute sfatul lui. Ei trebuie să-și predea rapoartele chiar dacă ei nu sunt rugați să o facă.

Membrii comitetului care nu sunt aleși într-o funcție specifică sau activează ca și sfătuitori, sunt chemați să ia parte la întrunirile de comitet de către președinte; toți membrii comitetului au dreptul de a vota. Datorită alegerii lor, toți membrii comitetului sunt obligați înaintea lui Dumnezeu și a bisericii să ia parte la toate adunările stabilite de către președinte care, îi invită fie verbal fie în scris. Motive întemeiate pentru neprezentare la adunările de comitet sunt de exemplu, boală, situații politice sau catastrofe.

Membrii comitetului au dreptul de a participa la toate adunările spirituale și administrative ale bisericilor din jurisdicția lor, unde au dreptul de a vorbi și vota; de exemplu membrii comitetului bisericii locale în biserică locală etc.

Membrii comitetului de câmp au dreptul de a participa și a sfătui bisericile; membrii comitetului uniunii, câmpurile; membrii comitetului diviziunii, uniunile. Slujbașii și membrii comitetului Conferinței Generale oriunde și la toate nivelurile sunt datori nu doar să sfătuiască, dar în cazuri de urgență să intervină pentru a evita pericolele care pot amenința lucrarea. Sfatul lor trebuie respectat. Atunci când un slujbaș al unui nivel superior efectuează o vizită, președintele și comitetul trebuie să îl invite să participe la discuții.

II. **RESPONSABILITĂȚILE** **BISERICII**

1. SCOPUL LUI DUMNEZEU CU BISERICA

În lumina Calvarului părtășia cu biserica lui Dumnezeu este cel mai mare privilegiu acordat omului.

„Ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.” Evrei 11:25.

Scopul lui Dumnezeu cu biserica este descris în următoarele mărturii:

„Biserica este instrumentul ales de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este aceea de a duce lumii Evanghelia. De la început, planul lui Dumnezeu a fost acela ca, prin biserica Sa, să descopere lumii plinătatea și desăvârșirea Lui. Membrii bisericii, aceia pe care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, au datoriat să facă cunoscut mărirea Sa. Biserica este depozitara bogățiilor harului lui Hristos; și prin biserică, se va descoperi, în cele din urmă, chiar domniile și "stăpânirile din locurile cerești", ultima și deplina desfășurare a iubirii lui Dumnezeu (Efeseni 3,10).

Biserica este cetățuia lui Dumnezeu, cetatea Sa de scăpare, pe care o are într-o lume răzvrătită. Orice trădare a bisericii Sale înseamnă trădare față de El, care a răscumpărat omenirea cu sângele singurului Său Fiu. De la început, sufletele credincioase au alcătuit biserica de pe pământ. În fiecare veac, Domnul Și-a avut veghetori, care au dat o mărturie credincioasă generației în care au trăit. Aceste santinele au dat solia de avertizare; și atunci când au fost

chetați să-și depună armura, alții le-au continuat lucrul. Dumnezeu i-a adus pe acești martori într-o legătură de legământ cu Sine, unind astfel biserica de pe pământ cu biserica din ceruri. El i-a trimis pe îngerii Săi să slujească bisericii Sale, și porțile iadului nu au fost în stare să biruie pe poporul Său...

Slabă și cu defecte, după cum ar părea, biserica este singurul obiect asupra căruia Dumnezeu Își îndreaptă atenția, într-un chip deosebit...

Membrii ei trebuie să-și găsească fericirea în fericirea acelor pe care îi ajută și îi binecuvântează.” *Istoria Faptelor Apostolilor, pag. 9, 11, 12.*

PREGĂTIREA PENTRU PRIMIREA ÎN BISERICĂ

Fiecare membru trebuie să fie bine instruit în toate punctele adevărului. Doar atunci când este fundamentat în credință va putea rămâne statornic în timpuri de încercare.

Botezul precede primirea în biserică.

Citim în marea însărcinare dată nouă de către Domnul Hristos: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Matei 28: 19, 20.

„Pocăiți-vă” le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Hristos spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” Fapte 2: 38.

Cu privire la acest lucru Spiritul Profetic spune următoarele: „Hristos a făcut din botez semnul intrării în Împărăția Lui spirituală. El a făcut din aceasta o condiție hotărâtă, pe care trebuie să o împlinească toți aceia care doresc să fie recunoscuți ca fiind sub autoritatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Mai înainte ca cineva să-și găsească un cămin în biserică, mai înainte de a trece pragul Împărăției spirituale a lui Dumnezeu, el trebuie să primească întipărirea Numelui divin: "Domnul neprihănirea noastră" (Ier. 23,6).

Botezul este o renunțare solemnă la lume. Aceia care sunt botezați în întreitul Nume al Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, declară public, chiar de la intrarea lor în viața de creștin, că au părăsit serviciul lui Satana și au devenit membri ai familiei împărătești, copii ai Împăratului ceresc. Ei au ascultat de porunca: "Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei(...) nu vă atingeți de ce este necurat". Și față de ei este împlinită profeția: "Vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic" (2 Cor. 6,17-18)." – *Mărturii pentru comunitate, vol. 6, p. 91.*

PREGĂTIREA PENTRU BOTEZ

„E nevoie de o deplină pregătire din partea candidaților la botez. Ei au nevoie de mai multă instruire credincioasă decât li s-a dat de obicei. Principiile vieții creștine ar trebui să fie clar arătate

acelora care au venit de curând la adevăr. Nimeni nu trebuie să se sprijine pe mărturisirea lor de credință, ca fiind o dovadă că ei au o legătură mântuitoare cu Hristos. Noi nu trebuie doar să zicem: "Cred", ci să practicăm adevărul. Prin conformarea față de voia lui Dumnezeu, noi dovedim, prin cuvintele noastre, prin purtarea noastră și prin caracterul nostru, legătura noastră cu El." - *Mărturii pentru comunitate vol 6, pag 91,92.*

Botezul trebuie precedat nu doar de o instruire temeinică ci și de o examinare premergătoare botezului.

Candidații pentru botez sunt chemați să vină în fața membrilor comunității, unde este păstrat un loc liber pentru ei; după o scurtă cuvântare din partea pastorului, candidații sunt rugați să se ridice și înaintea lui Dumnezeu să răspundă întrebărilor ce le vor fi adresate cu un clar „Da” sau „Nu.” Examinatorul trebuie să adreseze întrebări clare referitoare la principiile de credință și nu trebuie să intre în detalii.

După examinarea candidaților, pastorul întreabă comunitatea dacă este de acord cu răspunsurile date iar

candidații pot fi botezați sau nu. Candidații pot fi botezați doar dacă comunitatea oferă un vot aprobator.

Cu privire la aceste lucruri, Spiritul Profetic spune următoarele: „Cercetarea calităților de ucenic a acelor care se prezintă la botez nu se face atât de strict cum ar trebui. Trebuie să se știe dacă ei iau numai numele de adventist de ziua a șaptea sau dacă iau poziție de partea Domnului pentru a ieși din lume și a fi deosebiți și a nu se atinge de ce este necurat. Înainte de botez, ar trebui să aibă loc o deplină cercetare cu privire la experiența candidaților. Cercetarea aceasta să nu se facă într-un mod rece și distant, ci amabil, duios, îndreptând atenția noilor convertiți spre Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.

Aplicați la candidații pentru botez cuvintele Evangheliei.” - *Mărturii pentru Comunitate vol 6, pag. 95,96.*

Dacă ei dau dovada că își înțeleg pe deplin poziția lor, atunci pot fi primiți. Dar dacă ei arată că urmează încă obiceiurile, deprinderile și sentimentele lumii, atunci să se procedeze cu prevedere față de dânșii. Dacă ei nu simt nici o obligație de a-și schimba umblarea atunci să nu fie primiți ca membri ai comunității. Domnul cere de la cei care compun biserica Sa să fie economi credincioși și sinceri ai harului lui Hristos.

2. FORMA BOTEZULUI

Botezul este un act solemn. Trebuie pregătit în toate detaliile și oficiat într-o atmosferă cât mai solemnă. Ca și biserică, noi credem că cerul întreg participă la acest act solemn. Pastorul sau prezbiterul care oficiază botezul trebuie să poarte un halat de culoare neagră; candidații de botez de asemenea halate destinate în special acestui scop. Țesătura trebuie să fie de asemenea calitate încât să nu devină transparentă în momentul în care se udă. Halatul trebuie să ajungă până la glezne iar în tivitura de jos este recomandabil să fie adăugate bucățele de plumb pentru ca poalele halatului să

nu se ridice în momentul intrării în apă. Trebuie avută cea mai mare grijă în momentul în care nu sunt suficiente halate la dispoziție și de asemenea trebuie luată în considerare mărimea diferitelor halate pentru a răspunde nevoilor diferiților candidați pentru botez. În regiunile reci sau dacă apa este foarte rece, este recomandabil ca surorile să poarte bonete de baie.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a fost botezat de Ioan Botezătorul și ne-a lăsat și nouă un exemplu demn de urmat.

„Dar Ioan căuta să-l oprească. „Eu, zicea el, „am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Atunci Ioan L-a lăsat.” Matei 3:14,15.

„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.” Romani 6:3,4.

Conform Sfințelilor Scripturi, noi credem în botezul prin scufundare și practicăm doar această formă de botez.

„Ori de câte ori este posibil, administrarea botezului să se facă în apă limpede sau într-un râu curgător. Și să dați acestei ocazii toată importanța și solemnitatea care se poate da.” – *Evanghelizarea, pag. 191.*

Diaconii și diaconesele trebuie să participe la programul de botez. Actul sfânt al botezului trebuie însoțit de imnuri de cor sau o muzică specială.

FORMULA DE BOTEZ

Candidatul de botez trebuie instruit să își împreuneze mâinile și să-și țină suflarea în momentul scufundării în apă, evitându-se înghițirea apei.

Datoria pastorului este de a-l conduce de mână pe candidatul de botez până în apă. În momentul în care au atins adâncimea necesară, pastorul oferă instrucțiunile finale cu

privire la ceea ce candidatul trebuie să facă, apoi ia mâinile împreunate în mâna sa stângă, ridică mâna dreaptă deasupra capului candidatului și rostește următoarea formulă:

„Iubite Frate / iubită Soră _____ ! În baza poruncii lui Isus Hristos și a mărturisirii tale de credință, te botez în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.”

După ce aceste cuvinte au fost rostite, candidatul este scufundat și apoi ridicat din apă. Acum, acesta poate să răsuflă pe gură, pentru a evita înghițirea apei. Apoi, cel care a oficiat botezul rostește cu glas tare „Amin” ca o confirmare din partea sa și a celor prezenți.

CANDIDAȚII DIN PARTEA BISERICILOR CARE PRACTICĂ BOTEZUL BIBLIC

Persoanele care vin din bisericile care practică botezul biblic dar păzesc duminica și cred în nemurirea naturală a sufletului, după ce ajung la cunoștința adevărului Advent, trebuie rebotezați.

Foștii membri ai bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea nu trebuie să fie rebotezați. Oricum, dacă unul dintre aceștia cere să fie rebotezat, poate pentru că a ajuns la o mai mare cunoștință a adevărului în lumina întregii solii îngerești, sau poate că în viața sa, el a călcat pe față poruncile lui Dumnezeu și principiile adevărului, acesta trebuie să fie rebotezat.

Membrii care au părăsit principiile adevărului și au revenit la viața lumească sau care din anumite motive au fost excluși din biserică, în cazul reconvertirii, trebuie rebotezați.

3. PRIMIREA ÎN BISERICĂ

După oficierea botezului, trebuie să aibă loc actul primirii în biserică. Noi credem că fiecare candidat care l-a acceptat pe Isus ca Mântuitor personal și a murit față de lume, este acceptat ca și copil de către Tatăl ceresc. Ca și botezul, primirea în biserică este un act solemn. După ce a devenit un urmaș al lui Isus Hristos, numele său este scris în cartea vieții.

„Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.” Matei 18:18

„...și bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” Luca 10:20

FORMULA DE PRIMIRE

După rostirea câtorva cuvinte introductive din partea pastorului, acesta întinde mâna sa dreaptă înspre candidat și rostește:

„*Iubitul meu frate _____ (iubita mea soră) _____) îți întind mâna dreaptă a primirii în rândurile Societății Misionare Internaționale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea Mișcarea de Reformațiune și îți doresc în cordial bun venit în Biserica lui Dumnezeu.*”

După primirea în biserică, pastorul poate adăuga câteva cuvinte proprii. Fiecărui nou membru al bisericii îi este dedicat un text biblic ca și călăuză pentru noua viață. Fiecare text trebuie să fie potrivit situației sale precum și vieții sale în viitor.

În cazul unui număr mai mare de membri care trebuie să fie primiți în același timp, formula poate fi rostită tare și cu claritate iar doi sau mai mulți pastori pot întinde mâna dreaptă și să spună:

„*Iubite Frate / Iubită Soră _____! Bine ai venit în biserica lui Dumnezeu!*” după care, fiecăruia i se înmânează un text pregătit din timp.

Fiecare câmp sau uniune trebuie să aibă un formular care să fie oficializat ca și Certificat de Botez. Acesta trebuie să cuprindă numele persoanei, data botezului, comunitatea locală, semnătura pastorului sau a prezbiterului care a oficiat botezul, semnătura secretarului bisericii și textul biblic oferit la botez. Acesta este completat în prezența noului membru al bisericii.

4. OSPITALITATEA ÎN CĂMINUL CRESTIN ȘI ÎN BISERICĂ

„Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea au găzduit, fără să știe, pe îngeri.” Evrei 13:2.

Ospitalitatea trebuie practică în fiecare casă și în fiecare comunitate. Nimic nu dăunează mai mult vieții spirituale decât un formalism rece care exclude ospitalitatea și iubirea creștină. Fiecare membru al bisericii trebuie să practice acest atribut al adevăratului caracter creștin.

Vizitatorii care participă la serviciile comunității trebuie primiți cu căldură și tratați cu respect. Slujbașilor comunității le revine responsabilitatea de a alege pe cineva care să-i primească pe vizitatori și să le acorde o atenție specială (de obicei sunt diaconul sau diaconeasa).

5. DISCIPLINA BISERICII

Conform Bibliei și Mărturiilor, una din primele obligații ale bisericii lui Dumnezeu este de a veghea asupra curăției și bune sale reputații. Dar aceasta poate avea loc doar atunci când lumea și influențele ei sunt păstrate la distanță. Este responsabilitatea slujitorilor lui Dumnezeu de a fi vigilenți și să intervină ori de câte ori este necesar pentru a păstra ordinea și disciplina în biserică.

Iată câteva paragrafe din Mărturiile Spiritului Profetic referitoare la importanța disciplinei în biserică și despre necesitatea exercitării acesteia:

„Cei care lucrează în teama de Dumnezeu pentru a scăpa biserica de piedici și pentru a repara nedreptăți mari, în scopul ca poporul lui Dumnezeu să vadă necesitatea de a se scârbi de păcat și să poată propăși în curăție și, de asemenea, ca Numele lui Dumnezeu să fie slăvit, aceștia vor întâmpina mereu un curent de împotrivire din partea celor neconsacrați.”
– *Mărturii pentru Comunitate, vol 3, cap. Biserica laodiceeană.*

„Dacă cel greșit se pocăiește, îi pare rău de ceea ce a făcut și se supune disciplinei lui Hristos, trebuie să i se dea un nou prilej. Și chiar dacă nu se pocăiește, chiar dacă stă în afara bisericii, slujitorii lui Dumnezeu încă mai au ceva de făcut pentru el.” – *Mărturii pentru Comunitate vol. 7, cap. Disciplina bisericească.*

CUM TREBUIE TRATATE SUFLETELE CARE GREȘESC

Spiritul Profetic ne oferă multe sfaturi cu privire la spiritul în care trebuie tratate sufletele care greșesc.

„Ființele omenești sunt proprietatea Domnului Hristos, cumpărate de El cu un preț nemărginit, legate de El prin iubirea pe care El și Tatăl Său au manifestat-o față de ei. Cât de atenți ar trebui să fim, deci, în felul cum ne purtăm unii cu alții! Oamenii nu au dreptul să născocească ceva rău cu privire la semenii lor. Membrii bisericii nu au dreptul să urmeze îndemnurile și înclinațiile lor personale în felul de purtare cu ceilalți membri care au greșit. Ei nici n-ar trebui măcar să exprime prejudecățile lor cu privire la cel care a greșit, deoarece în felul acesta așează în mintea altora aluatul răului. Vești defavorabile despre un frate sau o soră din comunitate sunt transmise de la un membru la altul.” – *Mărturii pentru Comunitate vol. 7, cap. Disciplina bisericească.*

„Dar printre noi, ca popor, au fost oameni cărora le-au lipsit simpatia și iubirea profundă, pline de zel fierbinte, pentru cel ispitit și rățăcit. Mulți au dat pe față o mare răceală și o neglijență păcătoasă în felul în care L-au reprezentat pe Hristos, trecând de partea cealaltă, ținându-se cât se poate de departe de cei care aveau cel mai mult nevoie de ajutor. Proaspătul convertit trece adesea prin conflicte teribile cu obiceiurile formate sau unele forme speciale de ispite și, fiind biruit de acele pasiuni, se face vinovat de imprudență sau de un real rău. Apoi este vorba de energia, tactul și înțelepciunea care se cer de la frații săi ca să poată fi readus la o deplină sănătate

spirituală. În asemenea cazuri, se aplică instrucțiunile lui Dumnezeu: „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu.” „Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 5, cap. Iubirea față de cei greșiți.*

Cineva trebuie să lupte întotdeauna pentru împăcare. Noi trebuie să veghem în permanență ca nu cumva să existe între noi sentimente de amărăciune. Vorbiți cu membrii în cauză dar cu iubire, umilință și onestitate.

„Dar cât de puțin din blândețea plină de milă a Domnului Hristos dau pe față cei ce mărturisesc că sunt urmașii Săi! Când cineva greșește, prea adesea ceilalți se simt liberi să facă în așa fel, încât situația să pară cât mai rea cu putință. Cei care, probabil, sunt în totul la fel de vinovați de păcate tot așa de grele, dar în altă direcție, îl vor trata pe fratele lor cu o severitate crudă. Greșelile săvârșite din neștiință, neatenție sau slăbiciune sunt exagerate, prezentându-le ca fiind păcate săvârșite cu premeditare. Văzând suflete care se îndepărtează, se rătăcesc, unii încrucișează brațele și spun: „V-am spus că așa se va întâmpla. Știam că nu poți avea încredere în el”. În felul acesta, ei se așează în atitudinea și dispoziția lui Satana, jubilând că bănuielile rele s-au dovedit a fi corecte.

Trebuie să ne așteptăm să întâlnim și să suportăm marile imperfecțiuni ale celor tineri și fără experiență. Domnul Hristos ne cere să căutăm să readucem pe unii ca aceștia în spiritul blândeții și El ne face răspunzători pentru atitudinea noastră, care-i va duce la descurajare, la disperare și ruină. Dacă nu cultivăm zilnic planta cea prețioasă a iubirii, suntem în primejdia de a deveni înguști, antipatici, bigoți, critici, considerându-ne neprihăniți, în timp ce noi suntem departe de a fi aprobați de Dumnezeu. Unii sunt necurtenitori, repeziți și aspri. Ei sunt asemenea ghimpilor castanelor - înțepă ori de

câte ori i-ai atins. Unii ca aceștia fac un rău incalculabil, reprezentând greșit pe Mântuitorul nostru iubitor.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 5, cap. Iubirea față de cei greșiți.*

„Oricare ar fi ofensa, aceasta nu schimbă planul pe care l-a făcut Dumnezeu pentru împăcarea neînțelegerilor și a vătămărilor personale. Vorbind singur și în spiritul lui Hristos cu cel greșit, aceasta deseori va îndepărta necazul. Mergi la cel greșit cu o inimă plină de iubirea și simpatia lui Hristos și caută să îndrepti lucrurile. Vorbește cu el în mod calm și liniștit. Nu lăsa să-ți scape de pe buze cuvinte mânioase. Vorbește într-un fel care să facă apel la cea mai bună judecată a lui...”

Du fratelui tău leacul care va vindeca boala nemulțumirii. Fă-ți partea pentru a-l ajuta. De dragul păcii și unirii în biserică, socotește că a face aceasta e un privilegiu și o datorie. Dacă te ascultă, l-ai câștigat ca prieten.

Tot cerul e interesat de întâlnirea dintre cel care a fost vătămat și cel ce a greșit. Când cel greșit primește mustrarea făcută în iubirea lui Hristos și-și recunoaște vina, cerând iertare de la Dumnezeu și de la fratele său, o lumină cerească umple inima. Cearta s-a sfârșit, prietenia și încrederea s-au refăcut. Uleiul iubirii îndepărtează durerea pricinuită de vătămare. Duhul lui Dumnezeu leagă inimă cu inimă; și în cer e muzică datorită unirii ce a avut loc...

"Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori"(Mat. 18,16). Ia cu tine oameni spirituali și vorbește cu cel vinovat cu privire la greșeală. S-ar putea ca el să cedeze la apelurile unite ale fraților săi. Când vede că și ei sunt de acord în problema aceea, s-ar putea ca mintea lui să fie luminată.

"Dacă nu vrea să asculte de ei", atunci ce e de făcut? Să ia oare câteva persoane din comitet asupra lor răspunderea de a-l exclude pe cel greșit? "Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l bisericii"(Mat. 18,17). Biserica să fie aceea care hotărăște cu privire la membrii ei.

"Și dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș"(Mat 18, 17). Dacă nu vrea să asculte de glasul bisericii, dacă refuză toate străduințele făcute pentru îndreptarea lui, asupra bisericii zace răspunderea de a-l despărți de comunitate. Astfel, numele lui se șterge din registru

Nici un slujbaș al bisericii nu ar trebui să dea sfatul, nici un comitet nu ar trebui să recomande și nici o comunitate nu ar trebui să voteze ca numele vreunui vinovat să fie îndepărtat din registrele bisericii, până nu s-a urmat cu credincioșie învățătura dată de Domnul Hristos. Atunci când s-a urmat această învățătură, biserica e justificată înaintea lui Dumnezeu. Răul trebuie să fie făcut atunci să apară așa cum este și trebuie să fie îndepărtat, pentru ca să nu se tot răspândească. Sănătatea și curăția bisericii trebuie să fie păstrate, pentru ca ea să poată sta înaintea lui Dumnezeu nepătată, îmbrăcată în hainele neprihănirii lui Hristos." – *Mărturii pentru Comunitate vol. 7, cap. Disciplina bisericească.*

„Aceste lecții sunt pentru binele și folosul nostru. Domnul Hristos S-a alăturat ucenicilor, ca ei să conlucreze cu El în lucrarea Sa, ca ei să se iubească unul pe altul așa cum i-a iubit El pe ei.” – *Mărturii pentru Comunitate vol. 5, cap. Iubirea față de cei greșiți.*

FELUL ȘI MOMENTUL APLICĂRII DISCIPLINEI

Atunci când păcatele membrilor bisericii devin evidente, aceasta pătează reputația bisericii lui Dumnezeu și o așează într-o lumină proastă; de aceea, biserica Domnului are responsabilitatea de a acționa conform sfaturilor din Matei 18: 15-17. aici, Domnul Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii, a arătat ucenicilor Săi felul în care trebuie să-i trateze pe păcătoșii slabi și greșiți.

Atunci când un frate sau o soră vede o greșală, este de datoria sa să vorbească personal cu acela care a comis greșeala respectivă, încercând în spiritul iubirii creștinești să-l convingă pe acesta despre greșeala sa. Dacă acesta își mărturisește

păcatul, se pocăiește din toată inima și îl părăsește, aceasta rămâne doar între cei doi. Rușinea este spălată iar sângele Domnului Hristos a șters orice păcat.

Oricum, dacă cel greșit nu acceptă mustrarea și continuă mai departe în greșeală, atunci este de datoria celui care a observat acest lucru să discute cu el în prezența a doi martori, scopul urmărit fiind acela de a-l aduce pe cel greșit înapoi pe calea cea bună. Dacă el își mărturisește greșeala iar viața și comportamentul său se schimbă, problema în cauză rămâne doar între cei implicați. Dar, dacă cel greșit își menține o atitudine de încăpățănare și nu își mărturisește greșeala, devine o rușine a bisericii iar biserica are responsabilitatea de a îndeplini procedura menționată în Matei 18:17.

„Dar asupra bisericii, ca organizație, El pune o răspundere cu privire la membrii ei. Față de cei care cad în păcat, biserica are o datorie, să-i avertizeze, să-i învețe și dacă e cu putință, să-i îndrepte. "Mustră, ceartă, îndeamnă", zice Domnul, "cu toată blândețea și învățătura" (2 Tim. 4,2). Tratează cu credincioșie relele făptuite. Avertizează orice suflet care se află în primejdie. Nu lăsa pe nimeni să se înșele singur. Spune păcatului pe nume. Arată ce a zis Dumnezeu cu privire la minciună, călcarea Sabatului, furt, idolatrie și orice alt rău. "Cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu" (Gal. 5,21). Dacă ei stăruie în păcat, judecata pe care ați rostit-o din Cuvântul lui Dumnezeu se rostește asupra lor în cer. Dacă aleg să păcătuiască, se despart de Hristos; biserica trebuie să arate că nu aprobă faptele lor, căci altfel ea însăși aduce ocară asupra Domnului ei. Ea trebuie să spună despre păcat ceea ce Dumnezeu zice despre el. Ea trebuie să se poarte cu el așa cum a dat îndrumări Dumnezeu, și acțiunea ei este întărită în cer.” *Hristos Lumina Lumii, cap. „Pace vouă!”*

Pentru formarea unei idei, dorim să prezentăm în continuare câteva motive pentru aplicarea măsurilor disciplinare:

(1) Necredință în materie de adevăr prezent;

(2) Predicarea de doctrine care nu sunt în conformitate cu principiile Evangheliei, prezentate pe scurt în Principiile de Credință.

(3) Călcarea celor Zece Porunci ale lui Dumnezeu (de exemplu: adulter, curvie, imoralitate, furt, fraudă, călcarea Sabatului, idolatrie, jurământ, blasfemie, minciună, stil de viață desfrânat, comportament necreștinesc, răutate), precum și orice acțiune care poate cauza pătarea numelui bisericii și aduce dizgrație asupra ei.

(4) Mersul la cinematograful și la teatru.

(5) Urmărind nebunia modei.

(6) Folosirea, producerea sau comercializarea produselor alcoolice, drogurilor, cafelei, ceaiului negru sau al tutunului.

(7) A avea o poziție contrară ordinii bisericii lui Dumnezeu.

(8) Necredincioșie în plata zecimii.

Conform votului bisericii este acordată o perioadă de probă, în funcție de caz sau nevoie. Aceasta constă din retragerea următoarelor privilegii o anumită perioadă de timp:

- Nu va putea purta nici o responsabilitate în biserică, cum ar fi, instructor sau conducător al Școlii de Sabat, sau conducător al oricărui program.
- Nu poate fi ales ca delegat.
- Nu are drept de vot în problemele bisericii.
- În această perioadă nu poate lua parte la Sfânta Cină.

Sufletul care a greșit trebuie să folosească acest timp pentru a se apropia mai mult de Hristos, îndepărtând păcatul său și demonstrând că este gata ca, cu ajutorul lui Dumnezeu să înceapă o nouă viață în conformitate cu Legea și Mărturia. El are dreptul și trebuie încurajat să participe la programele bisericii și trebuie tratat cu dragoste de către credincioși. Nu trebuie doar să ne rugăm pentru asemenea suflete ca ei să câștige victoria dar trebuie să le dăm posibilitatea să se roage și să ceară prezența lui Dumnezeu alături de ei. Este foarte

important să-i tratăm cu gingășie și să urmăm exemplul lui Isus care, i-a tratat pe păcătoși cu milă, iubire și înțelegere.

Nici un pastor și nici o biserică nu trebuie să meargă atât de departe încât să îngrădească sau să oprească un asemenea membru de privilegiu iertării care este posibilă doar prin sângele lui Isus. Toate sufletele care se află sub disciplina lui Hristos indiferent dacă se află în perioada de disciplină sau sunt excluși trebuie tratați cu bunătate, considerație și respect.

Conducerii bisericii și bisericii însăși îi revine responsabilitatea de a face tot posibilul pentru ca în perioada de disciplină să recâștige aceste suflete pentru Hristos și Împărăția Sa veșnică. Iacov dă bisericii următorul sfat: „Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate.” Iacov 5:19,20.

Atunci când devine evident că membrul care este sub disciplină s-a îndreptat, pocăit și convertit se încheie perioada de disciplină, iar el prin votul bisericii este repus în toate drepturile și privilegiile.

CÂND ARE LOC DISCIPLINAREA UNUI MEMBRU ȘI CINE O PUNE ÎN APLICARE?

Dacă nu apare o îmbunătățire a situației, atunci trebuie să aibă loc aplicarea disciplinei. Fiecare pastor și fiecare membru al bisericii trebuie să fie conștienți că niciodată nu trebuie să fim grăbiți sau duri în aplicarea disciplinei dar trebuie să facă orice efort posibil pentru a salva persoana în cauză.

Un alt motiv de disciplinare din partea bisericii apare în cazul faptelor reale, cum ar fi recăsătoria în timp ce partenerul conjugal este încă în viață, sau căsătoria cu cineva care nu este membru al bisericii. *2 Corinteni 6:14; Mărturii pentru Comunitate vol 4, cap. „Căsătorii nebiblice.”* În asemenea caz, biserica are responsabilitatea de a informa persoana în

cauză că, în pofida avertismentului primit, prin acțiunea sa, s-a așezat singur în afara bisericii.

Dar, dacă a fost făcut fiecare efort conform Matei 18, de a conduce sufletul care greșește spre pocăință, convertire și schimbare dar, fără nici un efect pozitiv, trebuie aplicată disciplina bisericii. Doar biserica are dreptul ca, sub conducerea unui pastor să pună un membru sub disciplină. (*Vezi Mărturii pentru Comunitate vol 5, cap. Unitate și iubire în biserică; Gelozia și căutarea de greșeli.*”).

Cel care este sub disciplină sau urmează să fie exclus trebuie anunțat și invitat să participe la orice adunare în care este luat în discuție cazul său. Ioan 7:51; Proverbe 18:13.

Fiecare membru are dreptul de a se apăra. Nu constituie caz de disciplină neparticiparea la activitățile bisericii a persoanelor care din cauza vârstei sau a stării de sănătate nu se pot deplasa.

În cazul în care membrii înșiși își cer retragerea din rândurile bisericii, retragerea lor nu trebuie acceptată imediat. Trebuie oferită o perioadă suficientă de timp pentru a-și rezolva problemele. Între timp, trebuie făcut tot ce este posibil pentru a-i ajuta să-și învingă dificultățile.

Dacă membrul care a fost pus sub disciplină, dovedește că s-a convertit cu adevărat și își exprimă dorința de a se reîntoarce în rândurile bisericii prin întindere de mână (sau prin rebotezare) este reprimis în rândurile bisericii de un pastor.

„Subiectul rebotezării trebuie tratat cu cea mai mare prevedere. După ce problema Sabatului a fost prezentată, precum și alte puncte ale credinței noastre, și sufletele dau pe față curajul moral de a lua poziție de partea adevărului, ele vor vedea în lumina Bibliei dacă ele sunt pe deplin convertite...”

„Și dacă un suflet este reconvertit cu adevărat să fie rebotezat. Să-și reînnoiască legământul cu Dumnezeu și Dumnezeu își va reînnoi legământul Său cu el...” – *Evanghelizarea, cap. Rebotezarea.*

III. **MIJLOACE PENTRU** **PREDICAREA EVANGHELIEI**

1. ZECIMI ȘI DARURI

Zecimea a fost stabilită de către Dumnezeu pentru a-i susține pe slujitorii evangheliei precum și progresul lucrării Sale. Zecimea este testul credințioșiei noastre față de Dumnezeu iar darurile sunt dovada dragostei noastre față de El.

După cum în paradis, Domnul a așezat pomul cunoștinței binelui și răului pentru a încerca credințioșia copiilor Săi, instituția divină a zecimii este văzută în aceeași lumină. Prin profetul Maleahi, Domnul a spus clar că binecuvântarea Sa depinde de credințioșia copiilor Săi în zecimi și daruri. Întrucât pofta este rădăcina tuturor relelor, acesta este punctul în care sunt puse la încercare spiritul de dărnicie și dragostea față de lucrarea lui Dumnezeu.

În condiții normale, zecimea trebuie plătită în comunitatea în a cărui registru funcționează membrul respectiv.

CUM ESTE CALCULATĂ ZECIMEA?

Maleahi 3:10 ne răspunde în mod direct: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.”

„Piatra aceasta, pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte, va fi casa lui Dumnezeu, și îți voi da a zecea parte din ***tot*** ce-mi vei da.” Geneza 28:22.

Cuvântul “TOT” înseamnă că noi nu trebuie să ne plătim întâi toate cheltuielile personale, iar la sfârșit, să ne plătim și zecimea din acea sumă redusă care a rămas. “TOT”

înseamnă zecimea din venit. Domnul este pe primul plan iar noi putem să ne acoperim toate nevoile din cele două părți care au mai rămas. Persoana care nu lucrează ca și angajat ci este un întreprinzător (de exemplu: meseriaș, comerciant, fermier), își calculează zecimea din profitul activității pe care o desfășoară.

“Sistemul zecimii își are obârșia înainte de zilele lui Moise. Oamenilor li s-a cerut să ofere lui Dumnezeu daruri în scopuri religioase înainte să-i fie dat lui Moise sistemul detaliat, chiar încă din zilele lui Adam. Supunându-se cerințelor lui Dumnezeu, ei trebuia să-și manifeste prin daruri recunoștința pentru îndurările și binecuvântările Sale față de ei. Acest lucru s-a petrecut de-a lungul generațiilor care s-au succedat...

Despre sumă, Dumnezeu a precizat o zecime din profit.

Tot ceea ce se reține din zecimea pe venit pretinsă de Dumnezeu este înregistrat în rapoartele cerului ca jaf față de El.

Dumnezeu îi dă omului două zecimi, în timp ce pretinde o zecime pentru scopuri sacre, tot așa cum a oferit omului șase zile pentru lucrul său și Și-a pus deoparte pe cea de-a șaptea. Căci, asemenea Sabatului, a zecea parte din venit este sfântă. Dumnezeu a reținut-o pentru Sine. El Își va continua lucrarea pe pământ cu sporul venitului pe care l-a încredințat omului.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 3, cap. Zecimi și daruri.*

„În planurile Sale înțelepte, Dumnezeu a făcut ca înaintarea cauzei Lui să fie dependentă de eforturile personale ale poporului Său și de darurile lor de bunăvoie. Acceptând conlucrarea omului în marele plan de răscumpărare, El i-a acordat o mare cinste.” - *Mărturii pentru Comunitate, vol 4, cap. Sfințenia juruinelor.*

„Partea pe care Dumnezeu a rezervat-o pentru Sine nu trebuie să fie deturnată pentru vreun alt scop în afară de acela pe care El l-a specificat. Nimeni să nu se simtă liber să rețină zecimea, pentru a o folosi după propria lui judecată. Ei nu trebuie să o folosească pentru ei în cazuri neprevăzute și nici să

nu o întrebunțeze așa cum consideră ei că este potrivit, chiar și în ceea ce ei pot considera ca fiind lucrarea Domnului...

Dumnezeu dorește ca toți administratorii Săi să fie exacti în urmarea rânduielilor divine. Ei nu trebuie să anuleze planurile Domnului prin săvârșirea vreunui act de caritate, sau prin facerea vreunui dar sau a unei contribuții, când sau cum vor crede ei, agenții omenești. Este o conduită de foarte slabă calitate ca oamenii să caute să îndrepte planul lui Dumnezeu și să inventeze o improvizație, împlinind propriile lor idei în ocazia aceasta sau aceea, opunându-le cerințelor lui Dumnezeu.” *Mărturii pentru Comunitate vol 9, cap. Administrarea credincioasă.*

„Lăsați ca acei care au devenit neglijenți și indiferenți și rețin pentru ei zecimea și darurile lor, să își aducă aminte că ei blochează calea în așa fel încât adevărul nu poate ajunge în regiunile îndepărtate. Fac apel la poporul lui Dumnezeu să își răscumpere onoarea prin a preda lui Dumnezeu o zecime credincioasă.” – *Sfaturi pentru isprăvnicie, pag. 96.*

PRIMELE ROADE

Adițional zecimii, Dumnezeu cere primele roade.

„Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău; căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must.” Proverbe 3:9,10

Prin dăruirea primelor roade, noi îl recunoaștem pe Dumnezeu ca proprietar a tot ceea ce ne-a dat pentru a ne întreține viața. Următorul paragraf din Mărturii ne spune de unde trebuie să dăm Domnului primele roade: „În sistemul de binefacere prescris pentru iudei li se cerea ori să aducă Domnului primele roade din toate darurile Sale, fie din turmele și cirezile lor, fie din produsele țărinilor, livezilor sau viei ori să le răscumpere printr-un echivalent... Totuși lucrarea noastră are nevoie de mijloace de zece ori mai multe acum decât au avut nevoie iudeii.” – *Mărturii pt. Comunitate, vol 4, cap Sfințenia juruințelor.*

DARURILE PENTRU SĂRACI

Atât în Vechiul cât și în Noul Testament, Dumnezeu a făcut reguli pentru îngrijirea celor săraci și bolnavi.

„Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de ea, când poți s-o faci.” Proverbe 3:27

„Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.” Matei 25:35,36.

Acest paragraf din Sfintele Scripturi ne așează sub obligația de a ne gândi la cei săraci și a-i ajuta în nevoile lor. Poporul lui Dumnezeu trebuie instruit că nu trebuie să dea doar din belșugul lor, dar darurile pentru săraci trebuie să reprezinte un sacrificiu real pentru toți credincioșii. Credincioșii care trăiesc în țările în care se bucură de un standard înalt de viață trebuie să își amintească de frații și surorile de credință care sunt în nevoie și au nevoie de sprijinul lor.

„Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea. Cine asuprește pe sărac, batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit, cinstește pe Ziditorul său.” Proverbe 19:17; 14:31.

„Drept răspuns, împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.” Matei 25:40

DARURILE DE MULȚUMIRE

„Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint, și aramă.” Exod 35:5. Vezi de asemenea și Exodul 25:1-7.

Daruri speciale trebuie adunate pentru scopuri specifice și oferite în cazul ocaziilor speciale, cum sunt: construirea de case de adunare, confecționarea de halate de botez, ajutor în cazuri de dezastre, etc. Ca un principiu, aceste daruri trebuie oferite doar în scopul propus dar acestea nu trebuie zeciuite.

Orice surplus trebuie distribuit către fondul departamentului misionar din câmpul respectiv.

Când se intenționează adunarea unei astfel de colecte, scopul acesteia trebuie explicat; iar după ce scopul propus a fost atins, contribuitorii trebuie informați prin intermediul unei scrisori în care se va explica felul în care au fost folosite darurile respective.

DARURILE MISIONARE

Darurile misionare sunt oferite de bunăvoie de către credincioși scopul exclusiv al acestora fiind predicarea evangheliei. Asemenea daruri, care poartă specificația „daruri pentru misiunile străine” sunt trimise de către casier direct Conferinței Generale care, va folosi aceste daruri în scopul dezvoltării lucrării în câmpurile misionare străine.

„Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul, pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei. În mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie, au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.” 2 Corinteni 8:1,2.

Zecimea și darurile nu pot fi returnate. Aceste daruri au fost date Domnului și Bisericii Sale de către fiecare membru. De aceea, acestea aparțin Domnului și lucrării Sale.

Conform procedurii stabilite, la sfârșitul fiecărei luni, casierul bisericii trimite darurile adunate către următorul nivel organizațional.

În uniunile care administrează mai multe câmpuri sau țări în care există un casier central, casierul împarte fondurile primite de la câmp în trei părți: (1) zecimea zecimii, care împreună cu darurile destinate Conferinței Generale; procent care este trimis uniunii, conform decizie luate anterior de către comitetul uniunii, acest procent fiind trimis la sfârșitul fiecărui trimestru; și (3) partea care rămâne în casieria câmpului – care constituie partea importantă – din care sunt efectuate plățile obișnuite din câmp (plata lucrătorilor, asigurările de sănătate și

pensii, cheltuielile de călătorie; chirie imobilelor, utilitățile și întreținerea acestora; cheltuielile de birou, poștă și telefoane) și de asemenea păstrează o rezervă consistentă pentru activități extraordinare, urgențe, extinderi și proiecte speciale (cum ar fi adunările de delegați, conferințe și campanii evanghelice).

În uniunile care administrează doar un singur câmp și unde casierul central este responsabil cu plata salariilor tuturor lucrătorilor, este recomandat ca bisericile locale să trimită darurile și zecimea către casierul central la sfârșitul fiecărei luni. Oricum, în cazul în care câmpurile care formează uniunile respective au casierul lor și își plătesc ei înșiși lucrătorii, casierii comunităților trebuie să transfere darurile și zecimea către casierul de câmp care, conform procedurii prezentate în paragrafele de mai sus transferă la sfârșitul fiecărei luni casierului uniunii fondurile destinate uniunii sau Conferinței Generale.

2. VENITURILE CONFERINTEI GENERALE

Instituțiile din cadrul lucrării lui Dumnezeu care au intrări financiare se află, de asemenea, sub obligația de a plăti zecimea ca oricare membru individual.

Uniunile și câmpurile care tranzacționează cu o monedă diferită față de alte uniuni își transferă trimestrial zecimea zecimii și darurile către Conferința Generală.

Pentru ca Conferința Generală să poată fi suplimentată cu fonduri adiționale în scopul deschiderii de câmpuri noi, delegații Conferinței Generale din 1983 au decis ca fiecare uniune și câmp trebuie să mai trimită un procent adițional de 3% din zecimea și darurile menționate mai sus, acest procentaj fiind destinat sprijinirii misiunii pe plan mondial.

În sesiunea Conferinței Generale din 1986, a fost dezbătută nevoia de a dezvolta lucrarea de colportaj. S-a decis stabilirea unui fond la care casele de editură să contribuie

pentru dezvoltarea lucrării de publicații. În sesiunea Conferinței Generale din 1989 s-a decis ca această contribuție să se ridice la 5% din profitul caselor de editură.

Câmpurile noi și comunitățile care nu sunt încă organizate sau în legătură cu uniunile se află sub jurisdicția directă a Conferinței Generale. Acestea își trimit zecimile și darurile lunar sau cel puțin trimestrial casierului Conferinței Generale, în cazul în care nu există alte înțelegeri cu Conferința Generală.

Darurile Săptămânii de Rugăciune, darurile destinate misiunilor străine precum și darurile speciale care sunt colectate pentru Conferința Generală, împreună cu darurile speciale ale Școlii de Sabat sunt trimise trimestrial casierului Conferinței Generale. Uniunile care au un surplus financiar trebuie să îl predea Conferinței Generale pentru ca lucrarea să poată fi extinsă în locurile sărace ale lumii, concomitent cu deschiderea de câmpuri noi.

Toate organizațiile subordonate precum și membrii individuali ai bisericii trebuie să își amintească faptul că darurile aduse de către poporul lui Dumnezeu oferă Conferinței Generale posibilitatea de a înainta cu rapiditate în zone noi și a ajuta la salvarea de suflete.

IV.

CORPUL PASTORAL

1. TRIMIȘI ÎN LOCUL LUI HRISTOS

„Dar voi vă veți numi preoți ai Domnului, și veți fi numiți slujitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor, și vă veți făli cu fala lor.” Isaia 61:6

„Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimeși împuterniciți ai lui Hristos; și ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: ‘Împăcați-vă cu Dumnezeu!’” 2 Corinteni 5:19,20.

Este un mare privilegiu acela de a fi trimiși împuterniciți ai lui Hristos. fiecăruia care este chemat în poziția sfântă de slujitor îi este încredințată solia de împăcare pe care trebuie să o ducă unei lumi aflate în vrăjmășie cu Dumnezeu. De aceea, apostolul Pavel a spus: „Adevărat este cuvântul acesta: „Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun.” 1 Timotei 3:1.

„În fiecare perioadă a istoriei acestui pământ, Dumnezeu a avut bărbați Săi, care au știut să se folosească de ocaziile oferite. El a zis către ei: „Voi sunteți martorii Mei.” Întotdeauna au existat bărbați pioși care au primit cu bucurie razele de lumină care au căzut pe cărarea lor și au dus semenilor lor Cuvântul lui Dumnezeu. Enoh, Noe, Moise, Daniel și mulți patriarhi și profeți – toți au fost predicatori ai dreptății. Ei nu au fost lipsiți de greșeli, ci au fost oameni slabi și supuși greșelii; totuși Domnul a lucrat prin ei pentru că ei s-au consacrat în serviciul Său.

Hristos, marele conducător al bisericii, și-a continuat încă de la înălțarea Sa la cer, lucrarea Sa pe pământ prin solii

Săi aleși. El vorbește prin ei către fiii oamenilor și se îngrijește de trebuințele lor.

Poziția acelor care sunt chemați de Dumnezeu ca să lucreze în cuvânt și învățătură pentru zidirea bisericii Sale este plină de răspundere. Ei trebuie să-i roage, în locul lui Hristos, pe bărbați și femei, să se împace cu Dumnezeu – o însărcinare pe care ei nu o pot îndeplini, decât primind ei înșiși înțelepciune și putere de sus.” – *Slujitorii Evangheliei, cap. În locul lui Hristos.*

2. CORPUL SLUJBAȘILOR – RÂNDUIT DE DUMNEZEU

Dumnezeu are o biserică și de asemenea are slujbași rânduți de El însuși.” Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia, pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu.” Coloseni 1:25.

“Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.” Efeseni 4:11-13.

“Domnul are uneltele Sale, destinate și o comunitate care se menține vie prin persecuție, lupte și întuneric. Isus a iubit biserica și S-a dat pe Sine pentru ea și El o va desăvârși curăți, înnobila și ridica, așa ca ea să poată sta neclintită în mijlocul influențelor stricacioase ale acestei lumi. Bărbați destinați de Dumnezeu, au fost aleși ca să vegheze cu o grijă geloasă, cu o stăruință vigilență, ca biserica să nu mai fie biruită de amăgirile reale ale lui Satana, ci să stea în lume pentru a înălța gloria lui Dumnezeu printre oameni.” – *Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag. 37.*

PREȘEDINTELE

Președintele unui câmp sau a unei uniuni trebuie să fie un pastor cu experiență care se bucură de o reputație bună. El este conducătorul tuturor comunităților din câmp. El veghează asupra bunăstării spirituale și creșterea tuturor comunităților. Are acces în fiecare comunitate, la serviciile bisericii, adunările administrative și dă sfaturi cu privire la activitățile și planurile lor. Prin virtutea poziției sale, atunci când este potrivit, să conducă adunările din oricare comunitate. Are dreptul de a verifica oricând toate rapoartele și registrele bisericii. Este evident că nu neglijează părerea slujbașilor bisericii dar cooperează cu ei în mod armonios.

“Domnul a găsit că a fost bine să-mi arate unele lucruri cu privire la chemarea și lucrarea predicatorilor noștri, mai cu seamă a acelor care sunt aleși să ocupe posturi de conducători. Alegerea bărbaților pentru astfel de răspunderi trebuie făcută cu prevedere și cu rugăciune pentru luminarea divină.

Acei care sunt puși ca supraveghetori ai turmei, trebuie să fie bărbați cu renume bun, bărbați care să dea mărturie că nu au doar cunoștințe din Sfânta Scriptură, ci au făcut și experiență în credință și răbdare, pentru ca ei să poată instrui cu blândețe pe acei care se împotrivesc adevărului. Ei trebuie să fie bărbați încercați și cumsecade ‘nu de curând sădiți,’ cercetători dotați ai Cuvântului, capabili să scoată din tezaur lucruri noi și lucruri vechi; bărbați care prin caracterul, cuvintele și purtarea lor să facă cinste cauzei împărăției lui Dumnezeu, care să învețe adevărul, să-l trăiască și să crească spre bărbat desăvârșit în Hristos Isus. Aceasta înseamnă dezvoltarea și împuternicirea oricărei capacități prin exercițiu, pentru ca servii lui Hristos să devină destoinici, ca să poarte și mai mari răspunderi, pe măsură ce lucrarea crește.

Domnul i-a luat pe Iuda și pe Petru în cercul ucenicilor săi nu pentru că ei aveau un caracter defectuos, ci fără să țină seama de caracterul lor. El voia să le dea o ocazie ca să învețe în școala Sa blândețea și umilința inimii pentru ca ei să poată

deveni conlucrătorii Săi. Dacă ei s-ar fi folosit de această ocazie, dacă ar fi fost voioși să învețe și dacă ar fi fost gata să își recunoască greșelile lor și în lumina marelui Model să devină ceea ce Hristos dorea de la ei, atunci ei ar fi fost o mare binecuvântare pentru comunitate.

Tot astfel procedează Domnul Isus și astăzi cu oamenii. Unii, deși nedesăvârșiți în caracter, sunt însărcinați totuși cu răspunderi solemne și sfinte iar dacă sunt aleși pentru o lucrare deosebită, ei nu trebuie să își închipuie că înțelepciunea lor ar fi suficientă și că ei n-ar mai avea nevoie să primească sfat, muștrare sau instrucțiuni.” – *Slujitorii evangheliei, cap. Președinții.*

PASTORII ȘI LUCRĂTORII BIBLICI DIN CÂMP SE AFLĂ SUB CONDUCEREA COMITETULUI DE CÂMP

Toți lucrătorii din câmp se află sub responsabilitatea președintelui de câmp și a comitetului de câmp. Ei sunt responsabili și față de câmp, nu numai față de comunitățile locale. Comunitățile pot apela la președinte pentru diferite servicii sau pentru ajutorarea unui lucrător, dar în toate cazurile, hotărârile se iau în cadrul comitetului de câmp.

Lucrătorii pot fi trimiși să lucreze în anumite comunități; dar în cazul în care, conform unei decizii de comitet este necesară o schimbare, comitetul are libertatea de a o duce la îndeplinire.

Un lucrător biblic are dreptul de a apela la președinte și la comitetul de câmp pentru un transfer. Oricum, în cazul în care acesta refuză să coopereze cu comitetul sau nu lucrează în armonie cu acesta, comportamentul acestuia poate fi calificat drept nesupus și va fi tratat ca atare. Niciodată nu are dreptul de a se plânge comunității locale datorită unei decizii a comitetului. Oricare comunitate care sprijină un lucrător aflat în asemenea circumstanțe va suporta măsurile disciplinare din partea comitetului de câmp.

CONSACRAREA PENTRU LUCRARE

„Și erau în Antiohia, la biserică, profeți și învățători. Barnaba și Simeon numit Niger și Lucius Cireneul, și Manaem...și Saul. Și pe când ei slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt zise: ‚Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.‘ Înainte ca acești apostoli să fie trimiși ca misionari în lumea păgână, ei au fost consacrați în mod solemn în serviciul lui Dumnezeu, prin post și rugăciune și prin punerea mâinilor. Astfel ei primiră împuternicirea din partea bisericii nu numai de a învăța adevărul ci și de a oficia botezuri și înarmați cu o deplină autoritate spirituală, să organizeze comunități.

Atât Pavel, cât și Barnaba primiseră deja însărcinarea, personal, de la Dumnezeu Însuși iar ceremonia punerii mâinilor nu adăugase nici un har în plus sau vreo însușire reală. Aceasta nu era decât o formă de recunoaștere a alegerii pentru o slujbă anumită și o recunoaștere a autorității cuiva în acea slujbă. Prin aceasta, se puneau sigiliul bisericii asupra lucrării lui Dumnezeu.” – *Slujitorii Evangheliei cap. Binecuvântarea prin punerea mâinilor.*

Înainte ca un frate să fie consacrat în poziția spirituală de pastor, el trebuie deja să fi dat dovezi de necontestat, conform 1 Timotei 3:2-7 și Tit 1:7-9 că:

1. Reputația sa este nepătată atât în interiorul cât și în afara bisericii.
2. Dumnezeu l-a chemat pentru această lucrare, dovada constând în roadele muncii sale.
3. Posedă abilități de conducător.
4. Are o inimă umilă.
5. Este credincios și cumpătat.
6. Soția sa este membră credincioasă a bisericii; și
7. Își conduce casa cu înțelepciune.

După examinarea amănunțită a candidatului, comitetul de câmp scrie o scrisoare de recomandare în care se specifică faptul că o anumită persoană va fi consacrată în lucrare și

trimite această scrisoare uniunii sau direct Conferinței Generale în cazul în care câmpul se află sub directă conducere a acesteia. Consacrarea poate avea loc doar în cazul în care comitetul supraveghetor al uniunii sau al Conferinței Generale și-a dat acordul deplin.

Examinarea candidatului poate fi efectuată doar de către pastori consacrați. La această ceremonie trebuie invitați să participe unul sau mai mulți reprezentanți din partea uniunii sau a Conferinței Generale.

Pentru a prezenta respectul sfânt al slujbei unui pastor, ceremonia consacrării trebuie pregătită pentru a se desfășura în modul cel mai solemn. În timpul unei conferințe poate fi alocată o perioadă de timp pentru oficierea acestei ceremonii. La timpul stabilit, conducătorul conferinței îi cheamă pe toți slujbașii și pastorii consacrați pentru a-și ocupa locurile lor pe un podium. După imnul și rugăciunea de deschidere, ocazia trebuie sfințită prin imnuri de cor sau cântări speciale. Este rostită o cuvântare de către cel mai înalt în responsabilitate care este prezent la conferința respectivă iar un cor va intona un imn asociat ocaziei respective.

Dacă este posibil, soția și copiii trebuie să fie prezenți pentru a ocupa locuri în primul rând situat în fața podiumului pentru ca cel care pune întrebările în cadrul ceremoniei examinării să le poată adresa întrebări directe.

După examinare, candidatul se poziționează cu fața spre adunare iar în măsura posibilităților, doi dintre frații conducători se alătură acestuia, unul la dreapta iar altul la stânga sa. În timp ce adunarea rămâne în picioare, cei care oficiază consacrarea îngenunchează împreună cu candidatul și își așează mâinile pe capul acestuia și rostesc rugăciunea consacrării. În cazul în care sunt prezenți mai mulți pastori, aceștia formează un semicerc în jurul candidatului și își ridică doar mâna dreaptă asupra capului acestuia, în timp ce cei doi pastori care oficiază consacrarea ridică ambele brațe. După rugăciune, pastorii împreună cu noul pastor se ridică împreună;

apoi președintele de câmp sau o altă persoană care a fost desemnată din timp îl felicită pe noul pastor și îi urează un bun venit în rândurile corpului ministerial. După aceea, toți slujbașii prezenți îi urează noului pastor să aibă parte de binecuvântările lui Dumnezeu.

După această ceremonie, este intonat un alt imn cu o tematică potrivită ocaziei prezente, iar noului pastor îi este dată posibilitatea de a-și exprima mulțumirea față de Dumnezeu și față de biserică pentru încrederea acordată. Ceremonia este încheiată cu un imn și o rugăciune.

DIRECTIVELE ȘI TERITORIUL UNUI PASTOR

Pastorul consacrat se află la nivelul unui apostol. Prin virtutea slujbei sale el nu este legat de o biserică locală dar responsabilitatea sa este de a veghea un câmp și a duce la îndeplinire directivele date. Responsabilitatea sa principală este predicarea evangheliei, câștigarea de noi suflete și a se îngriji de binele spiritual al bisericii lui Isus Hristos.

De la pastor se așteaptă să fie conștiincios, credincios și ascultător în îndeplinirea responsabilităților sale, pentru slava lui Dumnezeu și binecuvântarea bisericii, în armonie cu Biblia și Mărturiile.

Spiritul Profetic spune: „Slujitorii Evangheliei trebuie să-și păstreze slujba neatinsă de tot ce este lumesc sau politic, folosindu-și tot timpul și toate talentele pentru eforturile creștine.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 7, cap. Luați-vă timp să vorbiți cu Dumnezeu.*

PREDICĂ CUVÂNTUL

„Noi nu dăm nimănui nici un prilej de poticnire, pentru ca slujba noastră să nu fie defăimată. Ci, în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări, în bătăi, în temnițe, în răscoale, în osteneli, în vegheri, în posturi; prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin

bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută, prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare, pe cari le dă neprihănirea; în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul; ca niște necunoscuți, măcar că suntem bine cunoscuți; ca unii cari murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcar că nu suntem omorâți; ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile.” 2 Corinteni 6:3-10.

„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.” 2 Timotei 4:1-2.

„În aceste cuvinte hotărâte și puternice este arătată în mod lămurit datoria fiecărui predicator al lui Hristos. El trebuie să predice „Cuvântul” iar nu părerile sau tradițiile oamenilor, fabule plăcute sau povestiri senzaționale care vor trezi închipuirea sau excita sentimentele. El nu trebuie să se înalțe pe sine însuși ci trebuie să stea ca în prezența lui Dumnezeu în fața unei lumi care merge la pieire și să predice cuvântul. Nici un lucru ușuratic sau searbăd și nici o tâlcuire închipuită nu trebuie să se strecoare în vorbirea sa; el trebuie să vorbească sincer și cu mare seriozitate, ca o voce a lui Dumnezeu care tâlcuiește Sfânta Scriptură. El trebuie să aducă ascultătorilor ceea ce se referă mai mult la fericirea lor prezentă și viitoare.”
– *Slujitorii Evangheliei, cap. Predicatorul la amvon.*

În Romani 16:17,18, apostolul Pavel scrie: „Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățăturii, pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor; și prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșeală inimile celor lesne crezători.”

„Urmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda, pe care o aveți în noi. Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți, cari se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ.” Filipeni 3:17-19.

“Spune: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Vai de cele ce cos perinute pentru subsiori, și fac măhrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete! Socotiți că veți prinde sufletele poporului Meu, ca să vă păstrați cu viață sufletele voastre?” Ezechiel 13:18.

“În norod s-au ridicat și prooroci mincinoși cum și între voi vor fi învățători mincinoși care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. În lăcomia lor vor căuta ca, prin cuvântări înșelătoare, să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.” 2 Petru 2:1-3.

“Spun lucrul acesta, pentru ca nimeni să nu vă înșele prin vorbiri amăgitoare. Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile cari v-au fost date, și sporind în ea cu mulțămiri către Dumnezeu. Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.” Coloseni 2:4,6-9.

Fiecare pastor și lucrător biblic are datoria solemnă înaintea lui Dumnezeu să învețe pe alții conform Bibliei și Mărturiilor. Lumina dată nouă de Dumnezeu în Cuvântul Său și în Mărturiile trebuie să fie prezentată fără nici o greșeală.

Textele de mai sus ne arată foarte clar pericolul în care poate ajunge lucrătorul biblic prin intermediul atacurilor subtile

ale diavolului. Necredințoșia și indiferența pot cauza mari pagube întregii biserici. De aceea, fiecare vestitor al Cuvântului trebuie să fie foarte atent pentru a nu cădea victimă marelui înșelător al omenirii.

Un lucrător al evangheliei nu are dreptul de a predica punctele controversate de doctrină, părerile sale personale sau teoriile omenești. Dacă nu urmează directivele bisericii așa cum sunt ele în Scripturi și în Spiritul Profetic, își pierde dreptul de a mai sluji iar acreditarea sa poate fi suspendată. Într-un asemenea caz, datoria de onoare a slujbaşului în cauză este de a își preda împuternicirea sa.

SUSPENDAREA UNUI PASTOR

În cazul unei greșeli mari împotriva ordinii existente a bisericii, pastorul trebuie eliberat din slujba sa. Eliberarea sa din slujbă nu înseamnă că este exclus din rândurile bisericii. El se reîntoarce la statutul de simplu membru.

VORBITORII NEAUTORIZAȚI

Conducătorii bisericii nu au dreptul de a permite persoanelor neautorizate să vorbească. Persoanele care au fost eliberate din slujba de pastori sau care vin din alte biserici au dorința permanentă de a vorbi în fața comunității. Acest fapt trebuie împiedicat cu grijă. Păstorul să nu deschidă ușa staulului pentru lup.

Chiar și persoanele care pretind că fac parte din rândurile noastre, dar cu care nu suntem familiarizate nu au dreptul de a vorbi înaintea comunității, decât în cazul în care au o recomandare din partea unui conducător prin care pot confirma că sunt cu adevărat ceea ce pretind a fi.

TRANSFERUL DE LUCRĂTORI

Este în interesul lucrătorilor și al bisericii ca aceste transferuri să aibă loc. Transferul lucrătorilor și al pastorilor nu trebuie să fie prea des și nici nu trebuie ca ei să stea prea mult

într-un singur loc. Ca o regulă generală, este recomandabil un transfer la fiecare trei sau cinci ani.

Referitor la acest lucru, Spiritul Profetic spune următoarele: “Mi-a fost arătat că predicatorii nu trebuie să conducă mereu, ani la rând același câmp. O schimbare a darurilor este spre binele câmpurilor și al comunităților noastre. Predicatorii nu au fost întotdeauna voioși a-și schimba câmpul lor de lucru; dar dacă ei ar înțelege toate motivele pentru această schimbare, atunci ei nu ar mai fi reținuți. Unii au stăruit chiar să mai rămână un an în același câmp și adesea, cererea lor a fost luată în considerație. Ei au adus ca pretext diferite planuri prin care ei ar avea de gând să facă o lucrare mult mai mare ca până acum dar, la sfârșitul anului stările de lucruri s-au înrăutățit și mai mult. Dacă un predicator nu a fost credincios în serviciul său, atunci nici nu se poate deduce că prin rămânerea sa mai departe acolo lucrurile s-ar putea îndrepta. Comunitățile se deprind a mânuși problemele după exemplul dat de acest om și încep să privească asupra lui în loc să privească la Dumnezeu.” – *Slujitorii Evangheliei, cap. Schimbarea lucrătorilor.*

În urma transferurilor dintr-un câmp în altul și de asemenea dintr-o țară în alta, pastorii vor avea multe experiențe, devin educați în vorbire și devin câștigători de suflete plini de succes. Când rămân prea mult într-un loc, aceștia devin subiectivi, unilaterali și în timp, ineficienți în lucrarea lor.

Disprețuirea Bibliei și a Spiritului Profetic sau nesupunerea față de deciziile bisericii fără un motiv bine întemeiat, îl așează pe lucrătorul biblic în poziția de a-și pierde locul în lucrarea lui Dumnezeu. Dacă el dovedește, în primul rând, că nu își îndeplinește cu seriozitate legământul său față de Dumnezeu și față de biserică și în al doilea rând, el nu este gata să meargă acolo unde îl trimite Domnul Hristos, își pierde autoritatea de a mai lucra în via Domnului. Un lucrător care fără nici un motiv se retrage și își părăsește câmpul sau

lucrarea fără o autorizare acordată în prealabil, nu poate avea pretenție la decontarea cheltuielilor de transport.

LUCRĂTORII ÎNAINȚAȚI ÎN VÂRSTĂ

Lucrătorii biblici care au îmbătrânit în lucrarea lui Dumnezeu sau care, din motive de sănătate nu mai pot activa în lucrare beneficiază de pensie. Acești lucrători trebuie tratați cu îndoită cinste și atenție. În multe cazuri, aceștia au participat la înălțarea cauzei lui Dumnezeu. Prezența acestora este o binecuvântare și un ajutor pentru biserică. Dacă ei mai pot sluji în lucrarea de predicare, trebuie invitați în mod cordial să o facă.

GRIJA PENTRU SLUJITORII CREDINCIOȘI AI LUI DUMNEZEU

În *Slujitorii Evangheliei cap. Măsuri pentru îngrijirea servilor lui Hristos*, întâlnim explicații specifice referitoare acestui subiect: „Ar trebui să se ia unele măsuri pentru îngrijirea pastorilor și a altor slujitori credincioși ai lui Dumnezeu care, din cauza expunerii la primejdii și a muncii peste măsură în lucrarea Lui, s-au îmbolnăvit și au nevoie de odihnă și refacere sau care, din cauza vârstei înaintate sau a lipsei de sănătate, nu mai sunt în stare să poarte poverile și arșița zilei. Pastorii sunt adesea trimiși într-un câmp de lucru despre care ei știu bine că va fi dăunător pentru sănătatea lor; dar, nevrând să evite locurile grele, riscă, nădăjduind să fie un ajutor și o binecuvântare pentru oameni. După un timp, ei observă că sănătatea îi părăsește. Se încearcă o schimbare de climat sau de muncă, fără să se obțină ameliorare; și atunci ce au de făcut?

Acești lucrători credincioși care, pentru Hristos, au renunțat la perspectivele lumești, preferând sărăcia mai degrabă decât plăcerile și bogățiile, care, uitând de sine, au muncit sânguincios la câștigarea de suflete pentru Hristos, aceștia au dăruit cu mână largă pentru înaintarea diferitelor lucrări în

biserica lui Dumnezeu și au căzut apoi în luptă, obosiți și bolnavi, neavând cu ce să se ajute singuri. Unii ca aceștia nu trebuie să fie lăsați să se zbată în sărăcie și suferință sau să aibă impresia că sunt cerșetori. Când vine boala și suferința asupra lor, lucrătorii noștri să nu fie împovărați cu întrebarea chinuitoare: "Ce se va întâmpla cu soția și copilașii mei, acum, când nu mai pot munci și nu mai pot să le procur cele necesare?" Este drept să se ia măsuri să se facă față numai nevoilor acestor lucrători credincioși și ale aceluia care sunt dependenți de ei.

Poporul nostru nu a simțit așa cum ar fi trebuit necesitatea acestei probleme și de aceea, ea a fost neglijată. Comunitățile au fost neatente și cu toate că lumina Cuvântului lui Dumnezeu a strălucit pe cărarea lor, ele au neglijat această prea sfântă datorie. Domnul e foarte nemulțumit de această neglijare a credincioșilor Săi slujitori. Poporul nostru ar trebui să fie tot atât de dispus să asiste aceste persoane atunci când sunt în împrejurări potrivnice, cum a fost dispus să accepte mijloacele și serviciile lor când se bucurau de sănătate.”

CONCEDIUL

Fiecare lucrător biblic are dreptul la trei sau patru săptămâni de concediu de odihnă anual. În cazuri speciale, cum ar fi boală sau dacă este nevoie de recuperare, trebuie făcute concesiile speciale.

Pe parcursul acestei perioade, ca și în cazul concediului de boală, salariul său trebuie plătit.

De aceea, pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să nu sufere pierderi sau întâzieri în activități misionare importante, fiecare uniune trebuie să acorde concediile lucrătorilor conform unui plan bine stabilit.

Conform deciziei Conferinței Generale, misionarii care lucrează departe de casă, în misiunile străine, după o perioadă de cinci ani au dreptul la un concediu de trei luni în țara lor de origine. Costurile de transport ale lucrătorului, soției sale și a

copiilor sunt suportate de către instituția care a organizat transferul acestora. În cazul în care misionarul s-a stabilit în țara în care a fost trimis împreună cu familia și intenționează să rămână acolo în viitor, nu mai poate avea pretenții la privilegiile de mai sus.

Lucrătorii care pleacă din câmpurile misionare pentru a-și vizita bisericile sau doresc să rămână în corespondență cu țara pot accepta bani sau ajutoare financiare doar în înțelegere prealabilă cu Conferința Generală. Asemenea bani nu pot fi folosiți în scop personal, dar trebuie predați și raportați în mod oficial.

V. ÎNCHINAREA ȘI ALTE SERVICII

1. ÎNCHINAREA SPIRITUALĂ

„Cu toate că Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini, El onorează cu prezența Sa adunările copiilor Săi. El a făgăduit că, atunci când ei se adună să Îl caute, să-și recunoască păcatele și să se roage unul pentru altul, El Se va întâlni cu ei prin Duhul Său. Dar aceia care se adună să se închine Lui trebuie să îndepărteze orice gând rău. Despre aceștia, Domnul declară: "Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstesc cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești" (Mat. 15,8.9). Aceia care se închină lui Dumnezeu trebuie să I se închine "în duh și adevăr, căci astfel de închinători dorește Tatăl" (Ioan 4,23).” – *Profeți și regi, cap. Templul și consacrarea lui.*

„Întâlnirile noastre trebuie să fie făcute foarte interesante. Ele trebuie să fie cuprinse de atingerea cerului. Să nu fie vorbiri lungi și uscate și rugăciuni formale numai de dragul de a ocupa timp. Toți trebuie să fie gata să-și aducă partea lor de contribuție cu promptitudine, și atunci când datoria lor s-a împlinit, pot să încheie întâlnirea. În acest fel, se va păstra interesul până la sfârșit. Aceasta înseamnă să-I aduci lui Dumnezeu o închinare care să fie primită. Serviciul divin trebuie să fie făcut interesant și atractiv și nu trebuie îngăduit să degereze într-o formă seacă. Noi trebuie să trăim pentru Domnul Hristos clipă de clipă, oră de oră și zi de zi; atunci Domnul Hristos va locui în noi, iar când ne va strânge laolaltă, iubirea Lui va fi în inimile noastre, curgând asemenea unui izvor în deșert, reîmprospătând totul și făcându-i pe cei care

sunt gata să piară doritori să bea din apa vieții.” – *Mărturii pt. Comunitate vol 5, cap Iubirea față de cei greșiți.*

RESPECTUL ÎN CASA LUI DUMNEZEU

„Pentru sufletul umil și credincios, Casa lui Dumnezeu de pe pământ este poarta cerului. Cântecele de laudă, rugăciunea, cuvintele rostite de reprezentanții Domnului Hristos sunt instrumentele rânduite de Dumnezeu ca să pregătească un popor pentru biserica de sus, pentru a avea o închinare aleasă, în care nu poate intra nimic ce întinează.

De la sfințenia ce a fost atribuită sanctuarului pământesc, creștinii pot învăța cum ar trebui să privească locul în care Domnul Se întâlnește cu poporul Său... Cu toate acestea, Dumnezeu în persoană a poruncit tot ce avea legătură cu serviciul Său, înălțându-l cu mult mai presus de orice este de natură trecătoare.

Casa este sanctuar pentru familie, iar cămăruța sau dumbrava sunt locurile cele mai retrase pentru închinare sau rugăciune personală; dar Casa de rugăciune este sanctuarul pentru comunitate. Trebuie să existe reguli cu privire la timpul, locul și modul de închinare sau serviciul divin. Nimic din ceea ce este sacru, nimic din ceea ce aparține adorării lui Dumnezeu n-ar trebui să fie tratat cu neglijență sau indiferență. Ca să poată face cea mai bună lucrare pentru a aduce laudă lui Dumnezeu, când se strâng laolaltă, oamenii trebuie să facă deosebire între ce este sfânt și ce este obișnuit, de rând. Cei care au idei largi, gânduri și aspirații nobile, sunt aceia care se asociază, se adună laolaltă, în ceea ce privește toate gândurile cu privire la lucrurile divine. Fericiți sunt aceia care au un sanctuar, fie el mare sau modest, în oraș sau printre crestele aspre ale munților, în coliba umilă sau în pustie.

Dacă este tot ceea ce pot să aibă mai bun pentru Domnul, El va sfinți locul cu prezența Sa și el va fi sfânt pentru Domnul oștirilor.

Când intră în locul de întâlnire, închinătorii trebuie să facă lucrul acesta ținând seama că este sfânt, să meargă liniștiți la locurile lor. Dacă în încăperea este o sobă, nu este potrivit să se îngrămădească în jurul ei, într-o atitudine indolentă, neglijentă. Vorbirea obișnuită, șoapta și râsul n-ar trebui să fie îngăduite în Casa de rugăciune, fie înainte, fie după serviciul divin. O evlavie fierbinte, activă, ar trebui să-i caracterizeze pe cei ce vin să se închine.

Dacă unii trebuie să mai aștepte câteva minute înainte ca adunarea să înceapă, aceștia să păstreze un adevărat spirit de devoțiune, printr-o meditație tăcută, având inima înălțată la Dumnezeu în rugăciune, pentru ca serviciul divin să poată fi în mod special benefic pentru inimile lor și să ducă la convingerea și convertirea altor suflete. Ei nu trebuie să uite că soli cerești sunt prezenți în acea casă. Cu toții pierdem mult din dulcea comuniune cu Dumnezeu prin neastâmpărul nostru, prin faptul că nu încurajăm momente de rugăciune și meditație. Este nevoie ca starea spirituală să fie adesea revizuită, iar mintea și inima atrase către Soarele Neprihănirii. Dacă, atunci când intră în Casa de rugăciune, oamenii au cu adevărat respect pentru Domnul și sunt conștienți că se află în prezența lui Dumnezeu, atunci în tăcere va fi o plăcută elocvență.

Șoapta, râsul și vorbirea despre lucrurile obișnuite de afaceri nu pot fi admise în casa în care Dumnezeu este adorat. Mintea trebuie să fie pregătită pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu, cu toată greutatea lui, ca acesta să impresioneze inima în mod corespunzător.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 5, cap. Purtarea în casa lui Dumnezeu.*

COPIII TREBUIE ÎNVĂȚAȚI RESPECTUL

„Părinți, înălțați standardul creștinismului în mințile copiilor voștri; ajutați-i să țeasă pe Isus în experiența lor; învățați-i să aibă cel mai mare respect pentru Casa lui Dumnezeu și să înțeleagă că, atunci când intră în Casa Domnului, acest lucru trebuie să se facă având inimile înmuiate

și supuse de astfel de gânduri ca acestea: „Dumnezeu este aici; aceasta este Casa Sa. Eu trebuie să am gânduri curate și motive sfinte. Nu trebuie să am nici un fel de mândrie, invidie, gelozie, vorbire de rău, ură sau decepție în inima mea, pentru că vin înaintea unui Dumnezeu sfânt. Aici este locul în care Dumnezeu Se întâlnește cu poporul Său și-l binecuvântează. Cel prea înalt și sfânt, care locuiește în veșnicie, privește asupra mea, îmi cercetează inima, îmi citește până și cele mai tainice gânduri și fapte ale vieții mele.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 5, cap. Purtarea în casa lui Dumnezeu.*

SERVICIILE DE ÎNCHINARE NU TREBUIE NEGLIJATE

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” Evrei 10:25

„Unii au făcut o greșeală serioasă, neglijând să ia parte la serviciul divin public. Privilegiile serviciului divin vor fi tot atât de folositoare atât pentru ei, cât și pentru alții, și sunt absolut necesare. Se poate ca ei să nu fie în stare să se folosească de aceste privilegii atât de des cum se folosesc de ele mulți alții. Adesea, medicii sunt chemați în Sabat să-i viziteze pe bolnavi și astfel, ziua de odihnă să devină o zi de muncă obositoare. Astfel de muncă de ușurare a suferinței a fost declarată de Mântuitorul nostru o lucrare de binefacere, care nu este o călcare a Sabatului. Dar acei care consacră în mod regulat Sabatele lor scrisului sau muncii, nefăcând nici o schimbare specială, își vatămă propriile lor suflete, dau altora un exemplu care nu merită să fie imitat și nu cinstesc pe Dumnezeu.

Unii n-au ajuns să vadă importanța reală a participării la adunările religioase și faptul de a se da mărturie pentru Hristos și adevăr. Dacă acești frați nu obțin tărie spirituală prin îndeplinirea cu credincioșie a fiecărei îndatoriri creștine, venind astfel într-o legătură mai strânsă și mai sacră cu

Răscumpărătorul lor, ei vor deveni slabi în putere morală. Cu siguranță că se vor ofili spiritual dacă nu-și schimbă în această privință felul lor de a fi.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 4, cap Avertizări și îndemnuri.*

SFATURI PENTRU CEI CARE DESCHID PROGRAMELE

Fiecare program trebuie deschis cu imn, rugăciune și câteva cuvinte scurte din Biblie. În cazul în care adunarea are un caracter legal, atunci cel care deschide trebuie să se comporte conform legilor existente în țara respectivă și nevoilor poporului.

Introducerea vorbitorului trebuie să fie întotdeauna în așa fel încât ascultătorii să anticipeze prezentarea acestuia cu deosebit interes. Chiar dacă această introducere este foarte importantă, cel care deschide programul trebuie să evite în totalitate exagerările.

Fiecare program trebuie să urmeze o anumită ordine. Responsabilitatea noastră este aceea de a cunoaște cele mai importante puncte și a le urma în mod conștiincios.

PROGRAMELE DIN BISERICĂ

Fiecare comunitate își programează adunările în măsura în care consideră că este necesar. Pentru închinare, studiu și lucrare, unele dintre cele mai importante servicii ale bisericii sunt următoarele:

Serviciul divin din ziua Sabatului.

Școala de Sabat.

Adunările de tineret.

Adunările de rugăciune.

Adunările misionare.

Serviciul de împărtășire (Sfânta Cină).

Adunările instructorilor.

Adunările de laudă.

Adunările administrative.

Este recomandabil ca stabilirea datei pentru adunările extraordinare sau administrative să fie anunțate cu cel puțin patru săptămâni înainte. Adunările administrative ale bisericii sunt importante pentru rezolvarea problemelor bisericii și trebuie să includă un număr cât mai mare de membrii, tineri și copii în planurile de lucrare.

ÎNCHINAREA ÎN ZIUA SABATULUI

Serviciul divin din Sabat este pentru închinarea înaintea lui Dumnezeu. În mod obișnuit, în asemenea ocazie este prezentată o predică sau un studiu biblic. Dacă este prezent un pastor, acesta va sluji din Cuvânt.

Dacă sunt prezenți mai mulți pastori, de obicei cel care este cel mai mare în rang trebuie să fie invitat să prezinte predica principală. Dacă este prezent un oaspete care nu vine decât mai rar, sau un frate din altă țară, acestuia trebuie să îi fie oferită oportunitatea de a se adresa bisericii.

Predica poate fi înlocuită cu o oră de rugăciune sau de experiențe sau, cineva poate avea posibilitatea de a prezenta experiențele din lucrarea misionară.

Sugestiile prezentate referitoare la ordinea serviciilor nu sunt decât exemple.

Conducătorul adunării face deschiderea serviciului de închinare. După intonarea unui imn de deschidere și rostirea unei rugăciuni, acesta predă conducerea adunării responsabilului Școlii de Sabat care face și închiderea primei părți a serviciilor din Sabat.

După o scurtă pauză, partea a doua este deschisă cu un imn de către conducătorul de adunare.

Prima parte a serviciului.

Școala de Sabat:

Preludiul instrumental (dacă este posibil, un pian, orgă, etc)

Rugăciunea în taină.

Imnul comun.

Citirea versetului biblic.
Rugăciunea
Imn intonat de corul comunității.
Imnul pentru deschiderea Școlii de Sabat. (Este condus de către responsabilul Școlii de Sabat)
Citirea raportului Școlii de Sabat.
Lecțiunea de repetat (maxim 20 minute).
Lecțiunea de învățat (30 minute).
Zece minute misionare
Colecta Școlii de Sabat.
Imnul de încheiere.
Rugăciune.

Partea a doua a serviciului:

Ora de predică:

Anunțul de deschidere
Rugăciunea în taină
Imnul de deschidere, condus de către conducătorul adunării
Rugăciunea de deschidere
Colecta a doua.
Imn special.
Predica.
Imnul de închidere.
Imnul de despărțire („Binecuvântarea Ta!”)
Binecuvântarea (de către un pastor/prezbiter consacrat)
Postludiul instrumental (dacă este posibil, se folosește orga comunității)

Fiecare membru care intră în casa lui Dumnezeu sau în sala de adunare trebuie să se așeze în liniște și să-și ocupe locul în tăcere, dacă este posibil în primele rânduri, pentru ca cei care vin în urma sa să poată găsi un loc, și se va pleca în rugăciunea în taină.

Cu timp suficient înainte de începerea programelor, întreaga adunare trebuie să se pregătească prin rugăciune în taină pentru a primi solia lui Dumnezeu.

„Când intră, pastorul trebuie să o aibă o expresie demnă și solemnă. El trebuie să se plece în rugăciune tăcută de îndată ce urcă la amvon și să ceară în mod serios ajutorul lui Dumnezeu. Ce impresie va face lucrul acesta? Poporul trebuie să manifeste solemnitate și venerație. Pastorul lor este în comuniune cu Dumnezeu. El se consacră lui Dumnezeu mai înainte ca să îndrăznească să stea înaintea poporului. Solemnitatea este asupra tuturor și îngerii lui Dumnezeu sunt totuși foarte aproape. De asemenea, toți din adunare care se tem de Dumnezeu ar trebui să plece capul uniți într-o rugăciune tăcută împreună cu el, ca Dumnezeu să binecuvânteze întâlnirea cu prezența Lui și să dea putere adevărului Său, vestit de buze omenești. Când întâlnirea este deschisă prin rugăciune, fiecare genunchi trebuie să se plece în prezența Celui Sfânt și fiecare inimă ar trebui să se înalțe la Dumnezeu într-o devoțiune tăcută. Rugăciunile închinătorilor vor fi auzite și prezentarea Cuvântului se va dovedi eficientă. Atitudinea lipsită de viață a închinătorilor din Casa lui Dumnezeu este unul din marile motive pentru care pastorul nu este mai productiv, mai eficient în bine. Melodia cântecului, revărsată din multe inimi în exprimări clare, este unul din instrumentele lui Dumnezeu în lucrarea de salvare de suflete. Toate serviciile trebuie să fie conduse cu solemnitate și teamă sfântă, ca în prezența vizibilă a Domnului celor adunați.

Când cuvântul este rostit, trebuie să nu uitați, fraților, să auziți vocea lui Dumnezeu prin slujitorul Său delegat pentru acest lucru. Ascultați cu atenție. Nu fiți absenți nici chiar pentru o clipă, pentru că prin această somnolență puteți pierde chiar acele cuvinte de care aveți nevoie cel mai mult, chiar acele cuvinte care, dacă sunt ascultate, vor salva picioarele noastre de a nu rătăci pe cărări greșite... Când este rostită binecuvântarea, toți trebuie să fie liniștiți, ca și când le-ar fi teamă ca nu cumva să piardă pacea lui Hristos. Toți trebuie să iasă fără să glumească sau să vorbească tare, având sentimentul că se află în prezența lui Dumnezeu, că ochii Lui sunt asupra

lor și că ei ar trebui să se poarte ca în prezența Sa vizibilă. Să nu se oprească nimeni pe intervalele de trecere pentru a întâlni pe cineva sau pentru a mai bârfi, blocând astfel ieșirea celorlalți. În incinta Casei de rugăciune trebuie să se manifeste un respect sacru. Nu trebuie să fie un loc de vizite și de întâlnire cu prietenii, nici un loc în care se prezintă gânduri obișnuite sau tranzacții comerciale. Acestea trebuie să fie lăsate în afara Casei de rugăciune.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 5, cap. Purtarea în casa lui Dumnezeu.*

PROGRAMELE DE TINERET

Tinerii sunt viitorul bisericii. Ei trebuie pregătiți corespunzător pentru responsabilitățile lor viitoare. Referitor la aceasta, Spiritul Profetic spune următoarele: „Pentru ca lucrarea să progreseze în toate ramurile ei, Dumnezeu pretinde puterea, zelul și curajul acelor tineri. Pentru a putea face planuri cu o minte clară și a le aduce la îndeplinire cu o mână plină de curaj, e nevoie de energie proaspătă și neînfrântă. Bărbați și femei tinere sunt somate să consacre Domnului vigoarea tinereții lor, pentru ca prin muncă, prin ascuțirea cugetării și prin memorare să dea lui Dumnezeu onoare și să le ducă semenilor lor mântuirea.” – *Slujitorii Evangheliei, cap. Tinerii trebuie să fie purtători de poveri.*

Departamentul de tineret lucrează pentru a educa tineretul din fiecare comunitate. Aceștia trebuie să fie viitorii lucrători care să predice solia Adventă în lumea întregă. În adunările de tineret, tineretul trebuie să aibă posibilitatea de a învăța cum să devină martori pentru Dumnezeu. Timpul cel mai potrivit pentru adunările de tineret este vineri seara, în Sabat dupămasă, sau duminica dupămasă.

Următorul program ar putea fi ca un ghid:

Imnul de deschidere.

Citirea versetului biblic și rugăciunea.

Raportul secretarului local al departamentului de tineret

Discuții scurte, concursuri biblice sau studii, studiul Mărturiilor

Poezii sau muzică specială, memorarea de versete biblice.

Dezbaterea subiectelor prezentate anterior sau împărtășirea de experiențe

Colecta darurilor departamentului de tineret.

Imnul rugăciunea de închidere.

Discursurile lungi în cadrul adunărilor de tineret sunt obositoare și răpesc tinerilor dorința și bucuria cooperării. Conducătorilor de tineret li se cere să facă programele cât mai vii și mai variate.

În comunitățile în care nu sunt suficienți tineri pentru a forma infrastructura locală a departamentului de tineret, poate fi înființat un grup misionar care să desfășoare o anumită activitate în cadrul departamentului misionar. În acest fel, între tineri, este dezvoltat un puternic spirit de inițiativă și participare.

„Purtați lumina oriunde v-ați afla; arătați că voi aveți puterea soliei, că nu sunteți o persoană indecisă, ce poate fi ușor influențată de agenții celui rău. Nu cedați cu dragă inimă sugestiilor celor ce Îl dezonorează pe Dumnezeu, ci mai degrabă căutați să îndreptați, să corectați și să salvați suflete din mâna celui rău.” – *Solii pentru tineret, cap, O chemare către tineret.*

ADUNĂRILE DE RUGĂCIUNE

Adunarea săptămânală de rugăciune este termometrul spiritualității comunității. Este foarte importantă întrucât eforturi extraordinare trebuie depuse pentru a asigura succesul.

Adunarea trebuie să înceapă la timpul stabilit, chiar dacă nu sunt prezente decât două sau trei persoane. Pentru început, trebuie prezentat un scurt studiu biblic. Pentru această parte, sunt suficiente 10-15 minute. Restul timpului este dedicat fraților și surorilor prezente pentru ca aceștia să se roage și să își depună mărturiile.

Planul trebuie schimbat de la o săptămână la alta. Odată, rugăciunile pot fi urmate de un studiu biblic; altă dată, pot fi prezentate experiențe; după care, adunarea este închisă cu un imn și o rugăciune.

„Adunările pentru rugăciune trebuie să fie cele mai interesante din câte se țin, dar adesea sunt slab conduse. Mulți iau parte la predică, dar neglijează adunarea pentru rugăciune. Aici, de asemenea, se cere chibzuință. Trebuie să se caute înțelepciune de la Dumnezeu și să fie întocmite planuri pentru a conduce adunările în așa fel, încât să fie interesante și atrăgătoare. Oamenii flămânez după pâinea vieții. Dacă o găsesc la adunările de rugăciune, ei vor merge acolo ca să o primească.

Vorbirile și rugăciunile lungi și monotone nu-și au locul nicăieri, mai ales la adunările sociale. Celor îndrăzneți și totdeauna gata să vorbească li se îngăduie să înlătore mărturia celor timizi și retrași. În general, cei care sunt cei mai superficiali au cel mai mult de spus. Rugăciunile lor sunt lungi și mecanice. Ei îi obosesc pe îngeri și pe oamenii care-i ascultă. Rugăciunile noastre trebuie să fie scurte și la subiect. Cererile lungi și obositoare lăsați-le pentru cămăruță, dacă cineva are să prezinte așa ceva. Lăsați ca Duhul lui Dumnezeu să intre în inima voastră și va mătura toată formalitatea uscată.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 4, cap. Conlucrători cu Hristos.*

ADUNĂRILE MISIONARE

Adunarea misionară este de cea mai mare importanță pentru membrii comunității. Spiritul Profetic ne spune: „Dumnezeu a încredințat mâinilor noastre o lucrare deosebit de sfântă și avem nevoie să ne întâlnim pentru a primi instrucțiuni, pentru a fi pregătiți să îndeplinim lucrarea Lui.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 6, cap. Adunările în tabără.*

Noi suntem un popor misionar și avem responsabilitatea de a da lumii ultima solie de avertizare.

Conducătorii misionari din comunități și câmpuri au responsabilitatea de a-i instrui pe deplin pe membrii comunităților cum să facă lucrare misionară personală.

Lucrarea misionară nu înseamnă doar răspândirea din casă în casă a publicațiilor noastre; dar toți tinerii noștri, în special lucrătorii tineri trebuie să fie instruiți cum să se dezvolte ca și câștigători de suflete. Atât frații cât și surorile pot lua parte la această lucrare; și doar atunci când suntem instruiți pe deplin și vom merge în lucrare misionară, biserica va crește în întreaga lume iar numărul de membrii va crește spre bucuria tuturor credincioșilor.

Cu ocazia unor asemenea adunări, indiferent că sunt în Sabat dupămasă sau duminica, pot fi chiar în timpul săptămânii, colportorilor trebuie să le fie dată posibilitatea de a împărtăși comunității experiențele lor.

2. SFÂNTA CINĂ

Sfânta Cină este instituită de însuși Domnul Hristos. Înainte de a merge pe ultimul drum al suferințelor, El a dat instrucțiuni clare cu privire la această ceremonie: „El le-a zis: „Am dorit mult să mănânc Paștele acestea cu voi înainte de patima Mea; căci vă spun, că de acum încolo, nu le voi mai mânca, până la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu.” Și a luat un pahar, a mulțămît lui Dumnezeu, și a zis: „Luați paharul acesta, și împărțiți-l între voi; pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.” Apoi a luat pâine; și după ce a mulțămît lui Dumnezeu, a frânt-o, și le-a dat-o zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după ce au mâncat, a luat paharul, și li l-a dat, zicând: „Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi.” Luca 22:15-20.

„Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și după ce a binecuvântat, a frânt-o, și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și după ce a mulțămît lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.” Matei 26:26-28.

Dacă este posibil, Sfânta Cină trebuie oficiată la fiecare trei luni. Este o ceremonie sfântă de o mare solemnitate și importanță și fiecare membru al bisericii trebuie să ia parte la aceasta. Nu este corect pentru un membru să lipsească datorită unor motive interne sau externe. În felul acesta el se jefuiește pe sine însuși de mari binecuvântări spirituale.

Spiritul Profetic spune: „Nimeni nu trebuie să se retragă de la împărtășire pentru că persoane nevrednice sunt de față. Se cere de la fiecare ucenic să participe în mod public și să mărturisească în felul acesta că primește pe Hristos ca Mântuitor personal. Tocmai în aceste întocmiri ale Sale, Hristos Se întâlnește cu poporul Său și îi dă puteri prin prezența Sa. Se poate ca mâini și inimi întinate să servească Cina, totuși Hristos servește pe copiii Săi. Toți cei care vin cu credință legată de El vor fi foarte mult binecuvântați. Toți cei care neglijează aceste ocazii de privilegii dumnezeiești vor pierde. Despre ei se poate spune foarte bine: "Voi nu sunteți cu toții curați." *Hristos Lumina Lumii, cap. În amintirea mea.*

PÂINEA NEDOSPITĂ ESTE UN SIMBOL AL TRUPULUI LUI HRISTOS

„Când vă adunați dar în același loc, nu este cu putință să mâncați cina Domnului. Fiindcă atunci când stați la masă, fiecare se grăbește să-și ia cina adusă de el, înaintea altuia; așa că unul este flămând, iar altul este beat. Ce? Nu aveți case pentru ca să mâncați și să beți acolo? Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu, și vreți să faceți de rușine pe cei ce n-au nimic? Ce să vă zic? Să vă laud? În privința aceasta nu vă laud. Căci

am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și după ce a mulțămît lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” 1 Corinteni 11 : 20 -24

„Când primim pâinea și vinul, care simbolizează trupul frânt al lui Hristos și sângele Lui vărsat, în imaginație, ne alăturăm la scena împărtășirii din camera de sus. Ni se pare că trecem și noi prin grădina sfințită de agonia Aceluia care a purtat păcatele lumii. Suntem și noi martori la lupta prin care s-a câștigat împăcarea noastră cu Dumnezeu. Hristos ne este arătat ca răstignit între noi.” – *Hristos Lumina Lumii, cap. În amintirea Mea.*

„Luând Cina Domnului, pâinea frântă și rodul viței, arătăm moartea Domnului până la revenirea Sa. Scenele suferinței și morții Lui sunt astfel aduse din nou înaintea minții noastre.” – *Experiențe și viziuni, cap. Daruri spirituale.*

PREGĂTIREA PÂINII PENTRU SFÂNTA CINĂ.

Întrucât pâinea simbolizează trupului lui Hristos, felul de pregătire al acesteia trebuie urmat cu strictețe.

Întâi, trebuie înălțată o rugăciune. După rugăciune, se ia 100 gr. făină albă, 20 gr ulei (1, ½ linguri), dacă este posibil, ulei de măsline și puțină sare. Această cantitate este suficientă pentru aproximativ 15 persoane. Cantitatea de făină, ulei și sare trebuie adaptată numărului de membri.

Se amestecă făina cu uleiul și sarea, se adaugă puțină apă și se frământă până când aluatul obținut nu se mai prinde de degete. După care aluatul se întinde pentru a obține o formă rotundă sau ovală cu grosimea de aproximativ 0,5-1cm.

Este practic a se însemna aluatul necopt cu dosul cuțitului pentru a se obține mici pătrățele după care acestea se înțepă cu o furculiță pentru a se evita formarea de bule de aer. Pentru a se preveni fărâmițarea, lăsați aluatul să se odihnească aproximativ o jumătate de oră, după care se pune la copt în

cuptor. Se coace la o temperatură moderată. Când se colorează în galben maroniu, se scoate din cuptor și se învelește cu un șervețel curat de bumbac.

Diaconul sau diaconeasa trebuie să fie foarte atenți pentru ca în timpul transportului pâinea să nu se rupă. Pâinea pentru Sfânta Cină trebuie păstrată întreagă până când pastorul o rupe conform instrucțiunilor biblice.

VINUL – SIMBOL AL SÂNGELUI LUI HRISTOS

„Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.” 1 Corinteni 11:25.

După cum pâinea trebuie să fie fără ferment și vinul trebuie să fie nefermentat. Mustul nefermentat din struguri roșii simbolizează sângele nevinovatului Miel al lui Dumnezeu. Din acest motiv, mustul pentru Sfânta Cină trebuie pregătit din struguri roșii. Nu poate fi servit alterat sau fermentat. Nu este potrivit nici un fel de vin fermentat.

În țările în care mustul de struguri nu este disponibil, trebuie obținuți struguri roșii. După ce strugurii sunt presați printr-un ștergar de in, sucul obținut se pune într-o sticlă care apoi se pune la căldură până ajunge la temperatura de 75 grade, după care, sticla se astupă imediat cu un dop de cauciuc sau de plută. Mustul preparat în acest fel va rămâne pentru o perioadă de mai mulți ani și va putea fi folosit ori de câte ori se oficiază Sfânta Cină.

În țările în care nu se pot cumpăra struguri proaspeți sau must, se pot cumpăra stafide care se pun la înmuiat după care se încălzesc până la temperatura de fierbere, se vor lua de pe foc și se vor lăsa până la răcire. Apoi, stafidele pot fi presate printr-un prosop de in iar sucul obținut poate fi folosit pentru Sfânta Cină.

Diaconii trebuie să verifice întotdeauna ca mustul și uneltele pentru serviciile sfinte să fie tot timpul gata pentru a fi utilizate.

În comunitățile în care sunt mai mulți diaconi, diaconul prim sau este ales un diacon care este responsabil cu uneltele pentru Sfânta Cină. Se recomandă achiziționarea unei cupe de material inoxidabil sau de argint, întrucât cupele din sticlă sunt practice din punct de vedere igienic dar se sparg foarte ușor.

Uneltele necesare Sfintei Cine sunt următoarele:

Tavă

Platou pentru pâine.

Cupa pentru împărțășanie

Trei șervețele albe.

Lighene pentru spălarea picioarelor.

Prosoape.

„Dacă membrii din comunitățile locale doresc să servească mustul dintr-o singură cupă, pot folosi doar o cupă. Cei care doresc să folosească pahăruțe individuale sunt liberi să o facă pentru slujba de împărțășire.” – Decizia delegaților Conferinței Generale din 1997.

SPĂLAREA PICIOARELOR CA PREGĂTIRE PENTRU SFÂNTA CINĂ

Prin instituirea ritualului spălării picioarelor, Isus a dat un exemplu de umilință și slujire a ucenicilor din zilele Sale și tuturor urmașilor Săi până în zilele noastre.

„Acum, după ce spălase picioarele ucenicilor, El a zis: "V-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu". În cuvintele acestea, Hristos nu recomanda doar simpla ospitalitate. Era de înțeles mai mult decât simpla spălare a picioarelor oaspeților de praful drumului. Hristos instituia acum o slujbă religioasă. Prin fapta Domnului, ceremonia aceasta a umilinței a devenit una din rânduielile consacrate. Trebuia să fie practică de ucenici, ca să păstreze totdeauna în minte învățătura Lui despre umilință și slujire.

Această orânduire a fost instituită de Hristos ca o pregătire pentru Cina Domnului. Câtă vreme se cultivă mândria, discordia și lupta pentru întâietate, inima nu poate să intre în părtășie cu Hristos. Noi nu suntem pregătiți să primim împărtășirea cu trupul și sângele Lui. De aceea, Hristos a rânduit ca mai întâi să se comemoreze scena umilinței Sale.

Când vin la acest act, copiii lui Dumnezeu trebuie să-și aducă aminte de cuvintele rostite de Domnul vieții și al slavei: "Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți: 'Învățătorul și Domnul', și bine ziceți, căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu. Adevărat, adevărat vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. Dacă știți lucrurile acestea, ferice de voi dacă le faceți". – *Hristos Lumina Lumii, cap. Un serv al servilor.*

Diaconul se îngrijește de lighenele și prosoapele necesare spălării picioarelor. De asemenea, pastorul trebuie să aibă la dispoziție un prosop și un săpun pentru a se spăla pe mâini după terminare spălării picioarelor.

SECVENȚE ALE SERVICIULUI SFINTEI CINE

Toate pregătirile trebuie terminate înainte de serviciul divin. Diaconii se îngrijesc de pâine și must, acoperă masa pentru Sfânta Cină cu o față de masă curată, pregătesc masa și acoperă tot ce este pe ea cu un alt ștergar curat. În sarcina lor revine de asemenea și pregătirea lighenelor și a prosoapelor necesare spălării picioarelor. După care, serviciul poate continua după cum urmează:

Imnul de deschidere

Rugăciunea

Un imn special

Un studiu scurt având tema Sfintei Cine

Spălarea picioarelor. Frații separat, surorile separat.

Întoarcerea la locul de închinare pentru împărtășanie, care poate fi condusă de un pastor sau de prezbiterul comunității.

Rugăciunea pentru binecuvântarea pâinii

Frângerea pâinii de către un pastor sau prezbiter.

Împărțirea pâinii de către pastor, prezbiter sau diaconul cu binecuvântare.

Rugăciunea pentru binecuvântarea vinului de către cel care conduce serviciul Sfintei Cine.

Distribuirea vinului nefermentat de către pastor, prezbiter sau diaconul cu binecuvântare.

Colecta Sfintei Cine.

Imnul de încheiere

Binecuvântarea

În timpul frângerii, distribuirii și consumării pâinii, precum și în timpul distribuirii și consumării vinului, toți cei care se împărtășesc vor rămâne în picioare.

În timpul Vechiului Testament, mielul pascal trebuia să fie fără pată. Hristos, Mielul lui Dumnezeu a fost nepătat și fără păcat. El s-a dat pe Sine însuși pentru a răscumpăra lumea din păcat și moarte veșnică. Pâinea și vinul pentru Sfânta Cină simboluri ale trupului și sângelui Mântuitorului trebuie consumate în totalitate. Ceea ce a mai rămas poate fi împărțit participanților sau dacă nu, trebuie aruncat în foc. (Exod 12:10). Vinul nefermentat rămas poate fi de asemenea împărțit participanților sau dacă nu trebuie vărsat pe pământ.

În cazul în care Sfânta Cină este celebrată în Sabat dimineața, cea de a doua colectă nu trebuie să fie adunată, colecta Sfintei Cine devenind cea de a doua colectă.

Darurile de Sfânta Cină exprimă mulțumirea față de Dumnezeu pentru dragostea Sa. Aceste daruri sunt adunate cu scopul de a acoperi cheltuielile legate de ustensilele folosite la Sfânta Cină, care trebuie să fie în permanență în cea mai bună stare. Aceste daruri rămân în comunitate și nu sunt trimise la câmp.

Diaconii (sau diaconesele) sunt responsabili cu spălarea și depozitarea vaselor și prosoapelor utilizate la Sfânta Cină. Chiar mai important, aceștia trebuie să-i caute pe acei care nu au participat la serviciul de împărtășire pentru a-i încuraja în dragostea lui Hristos.

CINE POATE PARTICIPA LA SFÂNTA CINĂ?

Toți membrii pot participa excepție făcând cei care se află sub disciplina comunității. Cei care nu sunt membrii pot fi prezenți ca și observatori.

În Exodul 12:43-45 stă scris: „Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca privitoare la Paște: nici un străin să nu mănânce din ele. Să tai împrejur pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să mănânce din ele. Veneticul și simbriașul să nu mănânce.”

„Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși dacă nu deosebește trupul Domnului.” 1 Corinteni 11:26-29.

Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu a înlocuit Paștele cu Sfânta Cină. Adevăratul Miel al lui Dumnezeu a fost gata să-și dea trupul Său frânt și să-și verse sângele pentru o lume păcătoasă. Isus nu a invitat pe toată lumea la acest serviciu sfânt, dar a adunat comunitatea întemeiată de El și a celebrat Sfânta Cină cu ei. Acest act a fost continuat de către ucenici. De aceea, Sfânta Cină este un ritual care are loc în interiorul bisericii și trebuie să se desfășoare în reverență și sfințenie.

CINE POATE OFICIA SFÂNȚA CINĂ?

Serviciul Sfintei Cine este oficiat de către un pastor sau un prezbiter cu binecuvântare. Diaconii nu au dreptul de a oficia Sfânta Cină; în cazul în care sunt diaconi cu binecuvântare, aceștia pot ajuta la distribuirea pâinii și a vinului nefermentat.

Pastorii care distribuie sfânta Cină persoanelor care nu sunt membrii ai comunității aduc confuzie în biserica lui Dumnezeu.

SFÂNȚA CINĂ PENTRU BOLNAVI

În cazul în care un membru al bisericii este bolnav sau nu poate fi prezent la Sfânta Cină din anumite motive, poate fi pregătit un program special. Și în aceste cazuri, serviciul Sfintei Cine nu poate fi oficiat decât de către pastorul sau prezbiterul cu binecuvântare. Diaconii consacrați pot ajuta la desfășurarea programului.

Dacă o persoană este imobilizată la pat și dorește să se împărtășească, poate beneficia de Sfânta Cină și fără spălarea picioarelor.

3. UNGEREA ȘI RUGĂCIUNEA PENTRU BOLNAVI

Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme prezbiterii Bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.” Iacov 5:14-6

În aceste versete, apostolul Iacov ne dă sfaturi bune despre felul în care să-i slujim pe cei bolnavi. Când oamenii se îmbolnăvesc iar alții se roagă pentru ei, aceștia primesc curaj și o nouă speranță de vindecare.

În cazul unei slăbiciuni fizice, dureri, sau suferințe constante, rugăciunea pentru persoana în cauză este un efort adițional. În asemenea cazuri, este voința lui Dumnezeu ca credincioșii sau întreaga biserică să se roage în iubire creștină pentru persoana care s-a îmbolnăvit. Rugăciunea cu credință îl va ajuta pe cel bolnav.

Boala poate avea diferite motive: călcarea legilor naturii cum ar fi, o viață dezordonată, extenuarea trupului prin prea multă muncă sau privarea de somn. De asemenea poate fi cauzată de păcat sau stres mental.

„Și iată că I-au adus un slăbănog, care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința, și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!” Căci ce este mai lesne? A zice: „Iertate îți sunt păcatele”, sau a zice: „Scoală-te și umblă?” Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, -, „Scoală-te”, a zis El slăbănogului, „ridică-ți patul, și du-te acasă.” Matei 9:2,5,6.

De asemenea, boala poate fi moștenită sau cauzată de multe alte motive. Credința și încrederea persoanei trebuie întărite prin următoarele versete, arătându-i-se că Dumnezeu este cel care iartă păcatele din trecut și vindecă toate bolile.

„Veniți totuș să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lîna.” Isaia 1:18.

“Nu Mi-ai cumpărat trestie mirositoare cu argint, și nu M-ai săturat cu grăsimea jertfelor tale: dar tu M-ai chinuit cu păcatele tale, și M-ai obosit cu nelegiuirile tale. Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.” Isaia 43:24,25

„Eu îți șterg fărădelegile ca un nor, și păcatele ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat.” Isaia 44:22.

„Atunci vei primi jertfe neprihănite, arderi de tot și jertfe întregi; atunci se vor aduce pe altarul Tău viței.” Psalm 51:19.

Uleiul pentru ungere nu are în sine însuși nici o putere vindecătoare, dar vindecarea poate veni prin rugăciunea în Numele lui Isus, făcută cu credință este aceea care poate aduce vindecare. Persoana bolnavă nu trebuie încurajată să fie unsă iar vindecarea ar veni datorită ritualului ungerii dar, că aceasta vine prin puterea vindecătoare a sângelui lui Hristos și a mijlocirii Sale făcută pentru noi în Sfânta Sfintelor.

Iacov se referă la Ilie atunci când spune: „Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi; și s-a rugat cu stăruință să nu ploaie, și n-a plouat deloc în țară trei ani și șase luni. Apoi s-a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, și pământul și-a dat rodul.” Iacov 5:17,18

În anumite circumstanțe, ungerea poate cauza persoanei bolnave o stare de depresie, în special dacă a acceptat Adevărul și a venit din biserica Romano-Catolică, pentru că aceasta îi aduce aminte de ritualurile din trecut.

UNGHEREA

În timpurile biblice, ungerea cu ulei era folosită ca remediu.

„Scoteau mulți draci, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau.” Marcu 6:13

În timpurile Vechiului Testament și în vechiul Orient, se practica ungerea cu ulei amestecat cu arome mirositoare de mirt. Vezi Exodul 30:22-25.

Dacă o persoană bolnavă își manifestă dorința de a primi ungerea cu ulei, trebuie urmați următorii pași:

Pastorii sau prezbiterii care oficiază ungerea se află sub obligația de a avea o discuție personală cu bolnavul în cauză (a) cu privire la motivul solicitării ungerii (b), dacă și-a pus viața în ordine cu Dumnezeu; (c) dacă a păcătuit împotriva lui Dumnezeu sau a oamenilor și dacă și-a mărturisit păcatele.

Ungerea nu trebuie făcută în grabă; amândoi, atât bolnavul cât și pastorul trebuie să treacă printr-o pregătire (cu post și rugăciune), iar acest ritual trebuie parcurs în umilință și

respect. Dar ceea ce este deosebit de important, este că totul trebuie efectuat cu o credință de copil în puterea vindecătoare a lui Dumnezeu.

Pastorul trebuie să ajute persoana bolnavă să ajungă în situația de a afirma „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă!”

Niciodată nu trebuie să dorim a forța ceva ce mai târziu va aduce rezultate mai grave pentru persoana bolnavă sau pentru acel care s-a rugat; dar un adevărat copil al lui Dumnezeu trebuie să învețe să cadă în brațele lui Dumnezeu, știind că cea mai bună soluție pentru persoana bolnavă este împlinirea voinței lui Dumnezeu.

PROCEDURA UNGERII

Când toate cele menționate mai sus au fost îndeplinite, pastorul își înmoaie degetul arătător în uleiul de măsline după care atinge fruntea bolnavului în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. După care, pastorul sau prezbiterul cu binecuvântare împreună cu cei prezenți îngenunchează alături de patul bolnavului, își așează mâinile pe capul acestuia și se roagă, incluzând și conceptul important, „*Doamne, făcă-se voia Ta!*”

Înainte și după ritualul ungerii, este recomandabilă citirea unor versete biblice pentru a întări credința și încrederea și nădejdea persoanei în Dumnezeu. Când toată ceremonia a luat sfârșit, se ia rămas bun în mod politicos pentru ca bolnavul să rămână singur cu Dumnezeu.

4. SERVICIILE DE ÎNMORMÂNTARE

„Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimic, va fi moartea.” Corinteni 15:26.

„Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.” Romani 6:23.

În viața unei persoane, nimic nu este atât de sigur de cât moartea. Mai devreme sau mai târziu, în tinerețe sau la vârsta înaintată, mâna rece a morții poate fi așteptată să lovească. Omul nu poate ști când îi vine ultimul ceas, deci, trebuie să luăm aminte la cuvintele Mântuitorului: „Și voi dar fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” Luca 12:40.

Fiecare slujbaş al Evangheliei care conduce un serviciu funebru trebuie să ia în considerare obiceiurile țării și trebuie să ia legătura din timp cu responsabilul local cu serviciul de înmormântare. Pot fi oficiate doar acele ceremonii care sunt conform Bibliei.

La funeraliile la care sunt prezente mai multe persoane, slujbașul Evangheliei sau pastorul trebuie să fie pregătit pentru a prezenta ascultătorilor un mesaj clar și mișcător.

Înmormântarea este una dintre cele mai bune oportunități de a vorbi despre natura trecătoare a vieții și despre nevoia de a fi pregătiți în permanență. În cel de-al doilea rând, noi trebuie să vorbim negreșit despre glorioasa nădejde a învierii pe care o poartă credincioșii mișcării Advente. Putem spune împreună cu apostolul Pavel: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, cari n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, cari vom rămânea până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.” 1 Tesaloniceni 4:13-18.

În ocaziile serviciilor speciale cum sunt Sfânta Cină, căsătoria sau înmormântarea, slujbașul evanghelic trebuie să poarte îmbrăcăminte închisă la culoare.

Un serviciu funebru poate fi oficiat și de către un frate care nu este consacrat dar este capabil de a prezenta o solie care este potrivită unei astfel de ocazii.

VI. DOUĂ MEMORIALE DIN PARADIS

1. SABATUL – INSTITUIT DE HRISTOS

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” Exod 20:8-11.

„Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat.” Marcu 2:27.

„Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.” Ioan 1:3

„Și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile.” Efeseni 3:9.

Spiritul Profetic spune: Pentru ca să păzim Sabatul sfânt, nu este necesar să ne închidem între ziduri, izolați de frumoasele scene ale naturii și de aerul generos și înviorător al cerului. În nici un caz nu trebuie să îngăduim ca poverile și tranzacțiile de afaceri să ne abată mintea de la Sabatul Domnului pe care l-a sfințit El. Nici nu trebuie să îngăduim ca mintea noastră să stăruie asupra lucrurilor cu caracter lumesc. Dar mintea nu poate fi reîmprospătată, însuflețită și înălțată, fiind reținută aproape toate orele Sabatului între ziduri, ascultând la predici lungi și rugăciuni obositoare și formale. Dacă este folosit astfel, Sabatul Domnului este greșit

întrebuințat. Scopul pentru care a fost instituit nu este atins. Sabatul a fost făcut pentru om, ca să fie o binecuvântare pentru el, prin abaterea minții lui de la munca profană la contemplarea bunătății și a slavei lui Dumnezeu.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 2, cap. Adunări sociale.*

„Semnul sau sigiliul lui Dumnezeu este descoperit în ținerea Sabatului zilei a șaptea, monumentul Domnului în amintirea creațiunii. "Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: 'Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Să nu care cumva să nu țineți abatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.'" (Exod 31,12.13) Aici, Sabatul este prezentat clar ca un semn între Dumnezeu și poporul Său.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 8, cap. Uitarea.*

„Vrăjmașii Legii lui Dumnezeu, de la slujitorii altarelor și până la ultimul dintre ei, au o nouă înțelegere cu privire la adevăr și datorie. Prea târziu văd că Sabatul poruncii a patra este sigiliul viului Dumnezeu. Prea târziu văd natura adevărată a sabatului lor fals și temelia de nisip pe care au clădit.” – *Tragedia Veacurilor, cap. Poporul lui Dumnezeu salvat.*

SFATURI PENTRU PĂZIREA SABATULUI

„Cu prilejul înființării de noi comunități, slujitorii lui Dumnezeu ar trebui să dea o atentă învățatură cu privire la cuvenita păzire a Sabatului. Noi trebuie să fim cu băgare de seamă ca nu cumva practicile care predomină printre cei care țin duminica să fie urmate de cei care spun că țin sfânta zi de odihnă a lui Dumnezeu. Linia de demarcație trebuie să fie făcută clară și distinctă între cei care poartă semnul Împărăției lui Dumnezeu și cei care poartă semnul împărăției răzvrătirii.” – *Mărturii pentru Comunitate, vol 6, cap. Respectarea Sabatului.*

PREGĂTIREA PENTRU SABAT

„Chiar la începutul poruncii a patra, Domnul a zis: "Adu-ți aminte". El știa că în mulțimea grijilor și a încurcăturilor, omul ar fi ispitit să se scuze să împlinească toate cerințele legii sau să piardă din vedere sfânta lui însemnătate. De aceea El a zis: "Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințești." (Exod 20,8).

În tot cursul săptămânii, noi trebuie să avem în minte ziua de Sabat și să facem pregătiri pentru ținerea ei potrivit poruncii. Nu trebuie să ținem Sabatul numai ca pe o problemă legală. Noi trebuie să înțelegem influența lui spirituală asupra tuturor problemelor vieții. Toți care privesc Sabatul ca un semn între ei și Dumnezeu, arătând că El este Dumnezeu care-i sfințește, vor reprezenta principiile cărmuirii Lui. Ei vor aduce legile împărăției Sale în viața lor zilnică. Zilnic, rugăciunea lor va fi ca sfințirea Sabatului să odihnească asupra lor. În fiecare zi, ei vor avea tovărășia lui Hristos și vor da pe față desăvârșirea caracterului Său. În fiecare zi, lumina lor va strălucii în fața altora în fapte bune.

În tot ce aparține succesului lucrării lui Dumnezeu, cele dintâi biruințe trebuie să fie câștigate în viața de familie. Aici trebuie să înceapă pregătirea pentru Sabat. În tot cursul săptămânii, părinții să-și aducă aminte că familia lor trebuie să fie o școală în care copiii trebuie să fie pregătiți pentru curțile de sus. Cuvintele lor trebuie să fie cuvinte curate, drepte. Nici un cuvânt pe care copiii lor n-ar trebui să-l audă nu trebuie să le scape de pe buze. Spiritul să fie păstrat liber de mânie. Părinților, trăiți în cursul săptămânii ca în fața unui Dumnezeu sfânt, care v-a dat copii pe care să-i creșteți pentru El. Creșteți pentru El mica biserică din familia voastră, pentru ca în Sabat toți să fie pregătiți să se închine în Sanctuarul Domnului. În fiecare dimineață și în fiecare seară, înfățișați-i pe copiii voștri lui Dumnezeu ca moștenire a Lui răscumpărată în sângele Său. Învățați-i că este datoria și privilegiul lor cel mai mare să-L iubească pe Dumnezeu și să-I slujească.

Părinții ar trebui să aibă îndeosebi grijă de a face din abordarea lui Dumnezeu un mijloc instructiv de învățatură pentru copiii lor. Pasaje din Scriptură ar trebui să fie mult mai des pe buzele lor, în mod deosebit acele pasaje care pregătesc inima pentru serviciul religios. Adesea, ar fi bine să se repete cuvintele prețioase: "Da, suflete încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea." (Ps. 62,5).

Atunci când ne aducem aminte în felul acesta de Sabat, nu se va îngădui ca cele trecătoare să se întindă peste cele spirituale. Nici o îndatorire care aparține celor șase zile de lucru nu va fi lăsată pe seama Sabatului. În cursul săptămânii, energiile noastre nu vor fi istovite în lucrări trecătoare, așa că, în ziua în care Domnul S-a odihnit, noi să fim prea obosiți pentru ne consacra în slujba Lui." – *Mărturii pentru Comunitate, vol 6, cap. Respectarea Sabatului.*

2. LEGĂMÂNTUL CĂSĂTORIEI

Legământul sfânt al căsătoriei a fost instituit de însuși Creatorul omului. Sabatul și căsătoria sunt monumente instituite din Paradis.

„Legătura familială este cea mai strânsă, mai gingașă și mai sfântă din câte există pe pământ. A fost destinată să fie o binecuvântare pentru omenire. Și este o binecuvântare ori de câte ori legământul căsătoriei este încheiat cu înțelepciune, în frică de Dumnezeu și luând în considerație în același fel răspunderile acestuia.” – *Divina vindecare, cap. Ziditorii căminului.*

OFICIEREA CĂSĂTORIEI

Când un cuplu a decis să umble pe același drum și își manifestă dorința de a se uni prin actul căsătoriei având binecuvântarea bisericii, pastorul trebuie să ofere cuplului posibilitatea unei conversații particulare. Odată ce aceasta a avut loc, începe procesul de planificare și organizare a

ceremoniei nunții. Toate lucrurile trebuie pregătite cu mare grijă. Nunta trebuie să fie un moment solemn, o ocazie de bucurie.

Pregătirea pentru această oră trebuie făcută nu numai de către miri și rudele lor dar și de către rudele lor, împreună cu cel care conduce întreaga ceremonie. Adicional, pastorul trebuie să-și rezerve timp suficient pentru consilierea premaritală în care, va prezenta principiile unei relații conjugale pline de succes.

Pastorul împreună cu slujbașii bisericii trebuie să facă tot posibilul pentru a face din ceremonia căsătoriei binecuvântare atât pentru miri cât și pentru invitați.

În ziua nunții, pastorul așteaptă sosirea mirilor. Intrarea acestora se face pe fondul muzical iar adunarea întreagă stă în picioare în timp ce mirii intră în locașul de închinare. După ce mirii și invitații lor își ocupă locul, corul sau o formație muzicală intonează un imn special.

Pentru oficierea ceremoniei, sugerăm următoarele:

- Deschiderea programului cu intonarea unui imn și înălțarea unei rugăciuni.
- Predică scurtă.
- Imn special.
- Rostirea legământului (de către miri).
- Cuplul stă față în față, fiecare ținând mâna sa în mâna celuilalt.
- Cuplul recită jurământul de căsătorie, repetând după pastor.
- Pastorul își așează mâna dreaptă în mâinile împreunate ale cuplului și repetă următoarele:
- *„În Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, vă declar căsătoriți ca și soț și soție până când moartea vă va despărți. Ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.”*
- Pastorul îngenunchează împreună cu mirii pentru rugăciunea binecuvântării.

- Având mâna dreaptă pe capul bărbatului și mâna stângă pe capul femeii, pastorul rostește binecuvântarea.
- Prezentarea noului cuplu, soț și soție: „*Îmi face o deosebită plăcere să vă prezint...*”
- Pastorul felicită noul cuplu.
- Muzica de încheiere și ieșirea din sală.

Pastorul trebuie să fie familiarizat cu obiceiurile țării respective pentru a fi ferit de orice surprize. Mai mult, el trebuie să fie îmbrăcat conform momentului ceremoniei. În conformitate cu slujba sa și ocazia prezentă, cel mai potrivit este un costum închis la culoare.

CEREMONIA CĂSĂTORIEI POATE FI OFICIATĂ DOAR DE CĂTRE PASTORII CONSACRAȚI

Biserica nu recunoaște sub nici o circumstanță dreptul unui prezbiterului unei comunități sau a lucrătorului biblic, chiar dacă este consacrat în slujba respectivă, de a oficia ceremonia căsătoriei. Doar pastorii care sunt consacrați au dreptul de a oficia această ceremonie.

NICI O UNIRE CU CEI NECREDINCIOȘI

Nu trebuie să existe nici o unire a unui credincios (credincioase) cu cineva care este în lume, chiar dacă acesta (aceasta) a promis că va deveni prin botez, membru credincios al bisericii. Ne bazăm pe versetele din 2 Corinteni 6:14,15: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?”

Sunt multe cazuri în care în mod special, tinerii au ignorat acest principiu și apoi au fost dezamăgiți în mod amar, viața lor devenind o sclavie amară.

Cel care a fost necredincios sau cel care vine dintr-o altă biserică trebuie să facă legământ cu Dumnezeu prin botez și să își dovedească ascultarea printr-o trăire cu credincioșie a adevărului înainte de a se logodi cu o persoană credincioasă.

O soră sau un frate de credință care își menține o relație cu un necredincios sau un membru din altă biserică și care, disprețuiește orice muștrare sau sfat din partea părinților sau a pastorului, se logodește cu persoana respectivă, se așează sub disciplina bisericii.

CĂSĂTORII NEAUTORIZATE

„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși...cum poate sta împreună lumina cu întunericul?”
2 Corinteni 6:14,15.

„Tinerii creștini trebuie să aibă mare grijă în prietenii pe care le leagă și în alegerea tovarășilor lor. Luați aminte ca nu cumva ceea ce acum socotiți că este aur curat să fie metal inferior. Asocierile cu cei lumești au tendința de a pune piedici în calea slujirii lui Dumnezeu și multe suflete sunt ruinate prin legături nepotrivite, fie că sunt legături de serviciu sau maritale, cu aceia care nu pot înălța sau înnobila niciodată. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să se aventureze niciodată pe terenul interzis. Căsătoria între credincioși și necredincioși este interzisă de Dumnezeu.” – *Bazele fundamentale ale educației creștine, cap. Lecții din viața lui Samson.*

„Domnul i-a poruncit lui Israel să nu încheie legături de căsătorie cu națiunile idolatre din jurul lor. „Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiii lor, și să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi; căci ar abate de la Mine pe fiii tăi și ai sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră și te-ar nimici îndată. Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului. Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a

alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele. Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a dorit să țină jurământul care l-a făcut părinților voștri”.

Avem aici îndemnuri pozitive, care au ajuns până în vremea noastră. Dumnezeu ne vorbește în aceste zile de pe urmă și El va fi înțeles și ascultat.” – *Mărturii pentru Comunitate vol. 5, cap. Instruirea copiilor.*

NU SE ADMITE CĂSĂTORIA DINTRE CREDINCIOȘI ȘI NECREDINCIOȘI

Pastorii noștri pot oficia căsătorii doar pentru cuplurile în care ambele părți sunt membri ai acestei organizații. Un pastor își primește autorizația și credențialul din partea bisericii și sub nici o circumstanță nu trebuie să le negligeze sau să acționeze contrar principiilor de mai sus.

DIVORȚUL

Divorțul nu este conform voinței lui Dumnezeu ci rodul păcatului. Matei 19:6-8; 1 Corinteni 7:10,11.

Este responsabilitatea bisericii ca, atunci când legătura familiei este amenințată de lupte sau necredincioșie, să facă tot ce este posibil pentru a readuce experiența iertării și împăcării, pentru ca familia să fie salvată iar partenerii să fie protejați de a nu ajunge în situația de a divorța. Oricum, păcatul nu trebuie scuzat și nu este lipsit de consecințe.

NICI O COOPERARE ÎN RECĂSĂTORIA MEMBRILOR DIVORȚAȚI

Pastorii bisericii lui Dumnezeu trebuie să depună eforturi pentru împăcarea cuplurilor înstrăinate, despărțite sau divorțate. În nici un caz ei nu au dreptul de a încuraja la formarea de noi relații în cazul membrilor divorțați.

VERIGHETA

Cu privire la verighetă, Spiritul Profetic spune: „Unii au ridicat chestiunea purtării verigetei susținând că femeile predicatorilor noștri să se conformeze acestui obicei. Toate acestea nu sunt necesare. Femeile predicatorilor noștri trebuie să aibă brățări de aur care leagă sufletele lor de Isus Hristos, adică un caracter curat și sfânt, o iubire adevărată și o blândețe și evlavie care este rodul care crește pe pomul creștin și influența lor va fi sigură pretutindeni. Faptul că nesocotirea acestui obicei a provocat uneori obiecții nu e deloc un motiv rațional de a-l adopta între noi. Americanii pot a-și arăta lămurit poziția lor prin a declara lămurit că acest obicei nu este privit ca obligatoriu în țara noastră. Noi nu avem trebuință să purtăm vreun semn pentru că nu suntem necredincioși legământului nostru de căsătorie și purtarea verigetei nu va fi nici o dovadă evidentă că noi suntem credincioși. Eu sunt adânc mâhnită de procesul molipsitor care are loc între noi, în ceea ce privește conformarea la obiceiurile și datinile lumii. Nici o para nu trebuie cheltuită pentru un inel de aur pentru a dovedi că suntem căsătoriți. Totuși în ținuturile unde acest obicei este imperativ, nu trebuie a ne lua asupra noastră sarcina de a-i osândi pe aceia care păstrează încă inelul lor de căsătorie; lăsați-i să-l poarte, dacă aceasta se împacă cu conștiința lor...” – *Mărturii speciale pentru predicatorii Evangheliei, pag. 160,161.*

În cazul în care un partener dintr-o familie nu este la credință și în pofida explicațiilor date de către partenerul credincios sau de către pastor, acesta insistă ca partenerul(a) să poarte verigheta, această parte nu trebuie forțată niciodată să-și scoată verigheta de pe deget.

Pastorii și lucrătorii biblici trebuie să dea învățături clare cu privire la acest subiect.

VII

IUBIREA DE LUME

Apostolul Ioan a văzut pericolul prin care trece biserica atunci când se conformează tot mai mult practicilor și obiceiurilor lumii. De aceea, tuturor urmașilor lui Hristos le-a dat următoarele sfaturi: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac.” 1 Ioan 2:15-17.

1. ÎMBRĂCĂMINTEA

Un adevărat copil al lui Dumnezeu trebuie să-l onoreze pe Mântuitorul său atât în cuvinte și fapte cât și prin purtare și îmbrăcăminte. Cineva așteaptă ca urmașii lui Isus Hristos să se îmbrace într-un fel curat, ordonat și atractiv.

„Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor cari spun că sunt evlavioase.” 1 Timotei 2:9,10.

„Idolatria îmbrăcăminte este o boală morală. Ea nu trebuie să fie adusă în viața cea nouă. În cele mai multe cazuri, supunerea față de cerințele Evangheliei va cere o hotărâtă schimbare în îmbrăcăminte.

Nu trebuie să existe nepăsare în îmbrăcăminte. Pentru Numele lui Hristos, ai cărui martori suntem, ar trebui să facem tot ce se poate mai bine pentru înfățișarea noastră. La serviciul de la tabernacol, Dumnezeu a arătat fiecare amănunt al veșmintelor acelor care slujeau înaintea Lui. În felul acesta, suntem învățați că El are o preferință cu privire la îmbrăcăminte celor care-L servesc. Îndrumările date cu privire

la veșmintele lui Aaron erau foarte precise, deoarece veșmântul lui era simbolic. Tot așa, îmbrăcămintea urmașilor lui Hristos trebuie să fie simbolică. Înfrățirea noastră, în toate privințele, ar trebui să fie caracterizată prin simplitate, modestie și curățenie. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu aprobă schimbările în îmbrăcăminte numai de dragul modei, ca să arătăm la fel cu lumea. Creștinii nu trebuie să se împodobească cu podoabe scumpe și lucruri costisitoare.

Cuvintele Scripturii cu privire la îmbrăcămintă ar trebui să fie cercetate cu grijă. Avem nevoie să înțelegem ceea ce Domnul cerului apreciază, chiar și în îmbrăcarea corpului. Toți cei ce caută cu sânguință harul lui Hristos vor ține seama de cuvintele prețioase, de învățăturile inspirate de Dumnezeu. Chiar și stilul îmbrăcămintei va exprima adevărul Evangheliei.” – *Mărturii pentru Comunitate, cap. Botezul.*

„Extravaganța demoralizatoare predomină oriunde și multe suflete ajung să se ruineze datorită dragostei lor pentru îmbrăcămintă și etalare. Viața a nouă zecimi din cei ce sunt devotați modei este o minciună trăită. Înșelăciunea și fraudă reprezintă practica lor zilnică; pentru că ei vor să pară ceea ce nu sunt.

Noblețea sufletului, amabilitatea, generozitatea sunt vândute pentru a satisface pofta de lucruri rele. Mii își vând mintea pentru a putea avea mijloace de a urma moda acestei lumi. O astfel de grijă nebunească pentru schimbările modei acestei lumi necesită o armată de reformatori, care să ia poziție pentru o împodobire simplă și distinctă. Satana a inventat mereu curente în modă, care nu pot fi urmate decât sacrificând bani, timp și sănătate.” – *Solii pentru tineret, cap. Adevărata podoabă.*

2. COAFURA

Apostolul Pavel scria: „Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung, pe când

pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului.” 1 Corinteni 11:14,15.

Părul îi este dat femeii ca și podoabă și învelitoare a capului. Femeia poate să îl dezonoreze pe Dumnezeu atunci când ajunge atât de departe încât dorește să îl imite pe bărbat atât în îmbrăcăminte cât și în purtarea părului.

Dumnezeu este onorat atunci când cineva dovedește respect cu privire la această ordine a creațiunii.

3. BIJUTERIILE

„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Astfel se împodobeau odinioară sfintele femei, cari nădărduiiau în Dumnezeu, și erau supuse bărbaților lor.” 1 Petru 3:3-5.

„Domnul zice: „Pentru că fiicele Sionului sunt mândre, și umblă cu gâtul întins și cu priviri pofticioase, pentru că pășesc mărunțel, și zornăe cu verigile de la picior, - Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descoperi rușinea. În ziua aceea, Domnul va scoate verigile cari le slujesc ca podoabă la picioare, și sorișorii și lunișoarele, cerceii, brățările și măhramele; legăturile de pe cap, lănișoarele de la picioare și brăele, cutiile cu miroșuri și băierele descântate; inelele și verigele de la nas; hainele de sărbătoare și cămășile cele largi, mantiile și pungile; oglinzile și cămășile subțiri, turbanele și măhramele ușoare. Și atunci în loc de miros plăcut va fi putoare; în loc de brâu, o funie; în loc de păr încrețit, un cap pleșuv, în loc de mantie largă, un sac strâmt; un semn de înfierare, în loc de frumusețe. Bărbații tăi vor cădea uciși de sabie și vitejii tăi în luptă.” Isaia 3:16-25.

4. DISTRACTIA, DANSUL ȘI AMUZAMENTUL

„Creștinii ar trebui să fie cei mai plini de voieșie și fericiți oameni care trăiesc. Ei ar trebui să fie conștienți că Dumnezeu este tatăl și prietenul lor veșnic...

Este privilegiul și datoria creștinilor să caute să-și îmborspăteze spiritele și să-și învioroze trupurile printr-o recreere inocentă, în scopul de a folosi puterile lor fizice și mintale pentru slava lui Dumnezeu. Momentele de recreere n-ar trebui să fie scene de veselie fără sens, luând forme absurde. Putem să le organizăm de așa manieră, încât cei cu care ne însoțim să beneficieze, să se înalțe și astfel să ne calificăm pentru a ne împlini cât mai bine îndatoririle noastre de creștini.

Nu putem fi scuzați înaintea lui Dumnezeu dacă ne angajăm în distracții care au tendința de a ne transforma în persoane nepotrivite pentru îndeplinirea credincioasă a îndatoririlor obișnuite ale vieții și astfel micșorându-ne dorința de contemplare a lui Dumnezeu și a lucrurilor cerești. Religia lui Hristos este înviorătoare și elevatoare în influența sa. Este mai presus de orice: de glume și bătăi de joc fără sens, de discuții goale de conținut și frivole...

Setea de senzații și distracție este o ispită și o capcană pentru poporul lui Dumnezeu și mai ales pentru tineri. Satana pregătește întotdeauna momeli pentru a distrage mințile de la solemnă lucrare de pregătire pentru viitorul apropiat. Prin agenții lumești, el menține o stare de continuă excitație, care îi poartă pe cei imprudenți spre plăcerile trecătoare. Sunt spectacole, lecturi și o mare varietate de distracții menite să îi ducă la iubirea de lume. Prin această unire, credința este slăbită...

Creștinul adevărat nu va intra în nici un loc de distracție și nu se va angaja în nici o activitate asupra căreia nu se poate cere binecuvântarea lui Dumnezeu. El nu va fi de găsit la teatru, în sala de biliard sau de bowling. El nu se va uni cu cei ce dansează și nu-și va permite nici o altă plăcere atrăgătoare, care L-ar alunga pe Hristos din minte.

Celor care pledează pentru astfel de distracții le vom răspunde că nu le putem îngădui în numele lui Isus din Nazaret. Binecuvântarea lui Dumnezeu nu va putea fi cerută, invocată asupra timpului petrecut la teatru sau la dans. Nici un creștin nu și-ar dori să se confrunte cu moartea într-un astfel de loc. Nimeni nu și-ar dori să fie găsit acolo la revenirea lui Hristos.

Când va veni ceasul de pe urmă și ne vom afla față în față cu înregistrarea vieții noastre, vom regreta faptul că am participat la atât de puține petreceri de satisfacere a plăcerilor? Că am fost părtași la prea puține momente de veselie nesăbuită? Nu vom regreta mai degrabă amarnic că am irosit atât de multe ore prețioase în satisfacerea plăcerilor sinelui, că am neglijat atâtea ocazii care, folosite corespunzător, ne-ar fi asigurat comori veșnice?” *Solii pentru tineret, Cuvinte de sfat.*

5. PARTICIPAREA LA AFACERILE LUMESTI

Cu privire la întrebarea dacă membrii sau conducătorii bisericii ar trebui să fie implicați în afaceri sau să fie asociați în vreo companie, noi avem datoria de a prezenta Cuvântul clar al lui Dumnezeu și al Mărturiilor.

„Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?” 2 Corinteni 6:14,15.

„Adevărurile cele mai solemne, încredințate vreodată celor muritori, ne-au fost date nouă să le vestim lumii. Proclamarea acestor adevăruri trebuie să fie lucrarea noastră. Lumea trebuie să fie avertizată și poporul lui Dumnezeu trebuie să fie sincer față de sarcina încredințată lui. Ei nu trebuie să se angajeze în speculații, nici nu trebuie să intre în legături de afaceri cu necredincioșii, deoarece aceasta i-ar împiedica în lucrarea încredințată lor de Dumnezeu.” – *Mărturii pentru Comunitate vol 9, Chemați pentru a fi martori.*

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

„Biserica este instrumentul lui Dumnezeu pentru vestirea adevărului, împuternicită de El să facă o lucrare deosebită; și dacă ea este loială față de El, ascultătoare de toate poruncile Sale, atunci înăuntrul ei va dăinui măreția harului divin. Dacă ea va fi credincioasă îndatoririlor ei, dacă va cinsti pe Domnul Dumnezeu lui Israel, atunci nu există putere care să-i stea împotriva...”

Hristos a dat bisericii o însărcinare sfântă. Fiecare membru trebuie să fie un canal prin care Dumnezeu poate împărtăși lumii comorile harului Său, bogățiile nepătrunse ale lui Hristos. Mântuitorul dorește așa de mult ca slujitorii Săi să prezinte lumii Spiritul și caracterul Său. Nu există nimic de care lumea să aibă atâta nevoie ca de manifestarea prin oameni a iubirii Mântuitorului. Întreg cerul așteaptă bărbați și femei prin care Dumnezeu să poată descoperi puterea creștinismului...Râvna pentru Dumnezeu și pentru cauza Sa i-a făcut pe ucenici să dea cu o mare putere mărturie pentru Evanghelie. Oare nu ar trebui ca o asemenea râvnă să ardă și în inimile noastre cu hotărârea de a spune istoria iubirii răscumpărătoare a lui Hristos și El răstignit? Este privilegiul fiecărui creștin nu numai să nădăjduiască, dar să și grăbească venirea Mântuitorului.” - *Istoria faptelor apostolilor, Biserica biruitoare.*

Pentru a fi capabili să împlinim această însărcinare și responsabilitate, unitatea în credință și doctrină trebuie păzită și susținută; acest lucru nu este posibil decât dacă noi suntem conduși de către Duhul Sfânt. În iubirea și înțelepciunea Sa, Dumnezeu a dat bisericii Sale prin Cuvântul Său și prin Mărturii sfaturi și directive clare. Fie ca acest Manual al Bisericii să ne ajute la aceasta și în acest fel să devină un ajutor practic atât pentru slujbașii cât și pentru membrii bisericii.

Rugăciunea noastră este ca Dumnezeu să binecuvânteze în mod bogat toate comunitățile, câmpurile, misiunile, uniunile cât și pe cei care lucrează în Conferința Generală, pentru ca în timpul cel mai scurt, poporul să fie pregătit pentru cea de a doua venire a Domnului Hristos. El să ne dea atât harul cât și iubirea Sa.

APENDICE / FORMULARE

Formularul 1 – Scrisoarea de recomandare și răspunsul la scrisoarea de recomandare	142
Formularul 2 – Lista membrilor bisericii	143
Formularul 3 – Fișa personală	144
Formularul 4 – Raportul trimestrial al comunității	145
Formularul 5 – Raportul lunar al casierului	146
Formularul 6 – Raportul trimestrial al casierului ..	147
Formularul 7 – Raportul trimestrial al departamentului misionar al comunității	148
Formularul 8 – Alegerea slujbașilor comunității ...	149
Formularul 9 – Alegerea slujbașilor câmpului / uniunii	150 - 152
Formularul 10 – Compunerea Uniunii	153 - 154
Formularul 11 – Raportul semestrial al secretarului (Câmp sau Câmp Misionar)	155 - 156
Formularul 12 – Raportul semestrial al secretarului (uniune către Conferința Generală)	157 - 158
Formularul 13 – Certificatul de botez	159

**SOCIETATEA MISIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA
MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE**

SCRISOARE DE RECOMANDARE

Către biserica din _____

Iubiți frați și surori în Hristos:

Fratele / Sora _____ Data botezului _____

Născut la data de _____ Statutul social: Necăsătorit []; Căsătorit[];

Văduv(ă) []; Divorțat []

Este membru al comunității noastre locale. Îl (o) recomandăm pentru a fi primit în comunitate și adăugăm o copie a fișei sale personale.

În momentul în care a fost acceptat în comunitatea dumneavoastră, vă rugăm să ne anunțați prin Răspunsul la Scrisoarea de Recomandare. Atunci el (ea) va înceta a mai figura ca membru în comunitatea noastră locală.

Această scrisoare este valabilă timp de trei luni începând cu data de mai jos.

Comentarii: _____

Pentru comunitatea din _____

Adresa _____

Prezbiter / Pastor _____

Secretar _____ Data _____

**SOCIETATEA MISIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA
MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE**

RĂSPUNSUL SCRISORII DE RECOMANDARE

Pentru comunitatea din _____

Iubiți frați și surori în Hristos:

Fratele / Sora _____ Data botezului _____

Născut la data de _____

Recomandat de dumneavoastră în Scrisoarea de recomandare din _____

(data) a fost primit în rândurile comunității noastre locale la data de _____

Pentru comunitatea din _____

Adresa _____

Prezbiter / Pastor _____

Secretar _____ Data _____

**SOCIETATEA MISIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA
MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE**

**LISTA MEMBRILOR COMUNITĂȚII
(SE TRIMITE LA CÂMP ÎN FIECARE IANUARIE ȘI IULIE)**

Comunitatea locală din _____ Data _____

Nr.	Numele / Adresa / Nr. Tel.	Data nașterii	Data	Data primirii în com. locală	Data plecării din comunitate
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții
			☐ Botezului ☐ Primirii		☐ Transferului ☐ Excluderii ☐ Demisiei ☐ Morții

Numărul total de membrii _____

Pag. _____ din _____

Secretarul comunității

Semnătura

**SOCIETATEA MISSIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE
REFORMAȚIUNE**

FIȘA PERSONALĂ
(SE PĂSTREAZĂ ÎN COMUNITATEA LOCALĂ)

DATELE PERSONALE

Numele _____ Prenumele _____

Numele anterior căsătoriei _____ Locul nașterii _____

Data nașterii _____ M; F; Necăsătorit (ă)

Căsătorit (ă) Văduv (ă) Divorțat (ă)

Ocupația _____ Studii _____

Data botezului _____ Botezat de către _____

Data primirii _____ Data primirii în comunitatea Locală _____

Data plecării din comunitatea locală _____ Transferat Exclus

Demisie Moarte

<u>Responsabilitățile deținute în comunitate</u>	<u>Locul</u>	<u>De la</u>	<u>Până la</u>
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____

COMENTARIU / OBSERVAȚII

SOCIETATEA MISSIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE

RAPORTUL TRIMESTRIAL AL COMUNITĂȚII
(TRIMIS LA CÂMP LA SFÂRȘITUL FIECĂRUI TRIMESTRU)

Comunitatea locală din _____ Perioada de raportare: Anul _____
 1 ian – 31 martie
 1 apr. - 30 iunie
 1 iulie – 30 sept.
 1 oct. – 31 dec.

SITUAȚIA MEMBRILOR

Nr. Membrii la ultima raport.	INTRĂRI			IEȘIRI				Nr act.	Inter esași
	Botez	Prim.	Trans	Dec.	Dem	Excl	Trans		

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE DE CĂTRE MEMBRII LAICI

Studii biblice	Vizite misionare	Evangelizări	Seminarii	Conferințe

Distribuire internă			Distribuire externă		
Cărți	Reviste	Pliante	Lecțiuni	Păz. Sabat.	Ancora tin

SUFLETE INTERESATE

MEMBRII TINERI

Suflete interesate (grupe de vârstă)			Membrii	
0-12 ani	13-19 ani	20-30 ani	Până la 19 ani	20-30 ani

ACTIVITĂȚILE DE TINERET

Adunări de tineret	Săptămâna de rugăciune tin.	Sabatele tinerilor	Seminarii de tineret	Conferințe de tineret

ADUNĂRI SPECIALE ȘI EVENIMENTE

Data	Descrierea

RAPORTUL TRIMESTRIAL AL CASIERULUI

Este atașat Va fi trimis cât mai curând posibil

Prezbiter / pastor _____ Semnătura secretarului comunității _____
 semnătura _____

_____ Data

**SOCIETATEA MISIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE
REFORMAȚIUNE**

RAPORTUL LUNAR AL CASIERULUI

Către _____ Câmpul Uniunea
Din partea comunității _____
Pentru luna _____

PENTRU CÂMPUL/UNIUNEA

	Suma
Zecime	_____
Primele roade	_____
Literatură	_____
Lucrarea misionară	_____
Săraci	_____
Construcții	_____
Școala de Sabat	_____
Tineret	_____
10% darurile bisericii locale	_____
Altele (specificați)	_____

PENTRU CONFERINȚE GENERALĂ

Misiunile străine	_____
Colecta specială a Școlii de Sabat pt. _____	_____
Săptămâna de rugăciune	_____
Bunul Samaritean	_____
Alte daruri (specificați) _____	_____
_____	_____
_____	_____

TOTAL SUMA TRANSFERATĂ _____

_____ Numele casierului local _____ Semnătura

_____ Data

SOCIETATEA MISSIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A ADVENȚIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE
RAPORTUL TRIMESTRIAL AL CASIERULUI COMUNITĂȚII

(Din partea comunității locale către câmp)

Comunitatea locală _____ Perioada de raportare: Anul _____
 1 ian – 31 martie 1 apr. - 30 iunie
 1 iulie – 30 sept. 1 oct. – 31 dec.

INTRĂRILE ȘI TRANSFERURILE CĂTRE CÂMP ȘI CONFERINȚA GENERALĂ

CĂTRE CÂMP	Luna 1	Luna 2	Luna 3	Total trimestru
Zecimea	_____	_____	_____	_____
Primele roade	_____	_____	_____	_____
Literatură	_____	_____	_____	_____
Lucrarea misionară	_____	_____	_____	_____
Săraci	_____	_____	_____	_____
Construcții	_____	_____	_____	_____
Școala de Sabat	_____	_____	_____	_____
Tineret	_____	_____	_____	_____
10% intrările comunității	_____	_____	_____	_____
ALTELE _____	_____	_____	_____	_____

PENTRU CONFERINȚA GENERALĂ

Misiunile străine	_____	_____	_____	_____
Colecta specială a Ș.S pt.	_____	_____	_____	_____
Săptămâna rugăciune	_____	_____	_____	_____
Bunul Samaritean	_____	_____	_____	_____
ALTELE _____	_____	_____	_____	_____

TOTAL TRANSFERAT CĂTRE CÂMP _____
 DATA TRANSFERULUI _____

INTRĂRILE COMUNITĂȚII LOCALE, CHELTUIELI ȘI BALANȚELE FONDURILOR

	cheltuielile bisericii	Săraci	Literatură	Altele
Balanța inițială	_____	_____	_____	_____
INTRĂRILE TRIMESTRIALE				
Luna 1	_____	_____	_____	_____
Luna 2	_____	_____	_____	_____
Luna 3	_____	_____	_____	_____
INTRĂRILE LOCALE	_____	_____	_____	_____
CHELTUIELILE TRIMESTRIALE				
Chirie	_____	_____	_____	_____
Utilități	_____	_____	_____	_____
Întreținere, reparații	_____	_____	_____	_____
Ajutoare săraci	_____	_____	_____	_____
Literatura misionară	_____	_____	_____	_____
Altele	_____	_____	_____	_____
Altele	_____	_____	_____	_____
10% din zecimea trimisă la câmp	_____	_____	_____	_____
TOTAL CHELTUIELI LOCALE	_____	_____	_____	_____
BALANȚA TRIMESTRIALĂ	_____	_____	_____	_____

Prezbiter / pastor _____ Semnătura Casierul comunității _____ Semnătura _____ Data _____

**SOCIETATEA MISSIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE
REFORMAȚIUNE**

**RAPORTUL TRIMESTRIAL AL DEPARTAMENTULUI
MISSIONAR AL COMUNITĂȚII**

Comunitatea locală _____ Perioada de raportare: Anul _____
 1 ian – 31 martie 1 apr. - 30 iunie
 1 iulie – 30 sept. 1 oct. – 31 dec.

Sabatele	Studii biblice	Vizite mis.	Conf. publ.	Semi narii	Conf.	Distribuie externă			Distribuie internă		
						cărți	Revi ste	Plia Nte	Lecțiuni Șc. S	Păz Sab	Anc Tin
Total/trim											

RAPORT SPIRITUAL

PLANURI

Prezbiter / pastor _____ Semnătura _____ lider lucrarea misionară _____ semnătura _____

 Data

**SOCIETATEA MISIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENȚIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE
REFORMAȚIUNE**

**ALEGEREA SLUJBAȘILOR COMUNITĂȚII
(SE TRIMITE LA CÂMP)**

PREZBITER/CONDUCĂTOR _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

SECRETAR _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CASIER _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

DIACON _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

RESPONSABIL ȘCOALA DE SABAT _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

RESPONSABIL LUCRAREA MISIONARĂ _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

COND. DEPARTAMENTUL TINERET _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

COMITETUL COMUNITĂȚII

1. _____ 5. _____

2. _____ 6. _____

3. _____ 7. _____

4. _____

ALȚI SLUJBAȘI (se adaugă pagini și rubrici în funcție de necesități)

Responsabilitatea

Numele

Comunitatea locală din _____ Pentru anul _____

Prezbiter / pastor _____

Semnătura _____ casierul comunității _____

semnătura _____

(Data) _____

**SOCIETATEA MISIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A
ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE
REFORMAȚIUNE**

**ALEGEREA SLUJBAȘILOR CÂMPULUI / UNIUNII
(SE TRIMITE UNIUNII SAU CONFERINȚEI GENERALE)**

Uniunea Câmpul Numele _____ Pt. 2 ani de la ___ până la _____
SEDIUL CENTRAL

Adresa _____

Nr. Telefon (include codul țării) _____ FAX _____ E – Mail _____

STATISTICILE ALEGERILOR

Data alegerilor anterioare _____ nr. Total de membri la data respectivă _____

Data alegerilor curente _____ Sesiune regulată Sesiune extraordinară

Supraveghetor al alegerilor _____

Numărul delegaților cu drept de vot _____ total nr. Membrii la data prezentă _____

COMPUNEREA UNIUNII

Uniunea este compusă din următoarele câmpuri _____
_____ (Vezi formularul Compunerea Uniunii)

SLUJBAȘII ALEȘI

PREȘEDINTE _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

VICEPREȘEDINTE _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

SECRETAR _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CASIER _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CONDUCĂTOR DEP. COLPORTAJ _____

Data nașterii _____ Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CONDUCĂTOR DEP. MISIONAR _____

Data nașterii _____ Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CONDUCĂTOR DEP. TINERET _____

Data nașterii _____ Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CONDUCĂTOR DEP. EDITORIAL _____

Data nașterii _____ Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

NUMELE CASEI DE EDITURĂ _____

ADRESA _____ Nr. Telefon. (include și codul țării) _____
FAX _____ E- Mail _____

DIACON /CONDUCĂTOR DEP. DORCA _____

Data nașterii _____ Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CONDUCĂTOR DEP. SĂNĂTATE _____

Data nașterii _____ Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

CONDUCĂTOR DEP. EDUCAȚIONAL _____

Data nașterii _____ Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

REVIZOR 1 _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

REVIZOR 2 _____ Data nașterii _____

Adresa _____

Telefon _____ FAX _____ E- mail _____

COMITETUL

COMITETUL CÂMPULUI / UNIUNII

_____ 7. _____

_____ 8. _____

_____ 9. _____

_____ 10. _____

_____ 11. _____

COMITETUL EXECUTIV

_____ 4. _____
_____ 5. _____

COMITETUL FINANCIAR

_____ 4. _____
_____ 5. _____

COMITETUL EDITORIAL

_____ 4. _____
_____ 5. _____

COMITETUL DEPARTAMENTULUI DE SĂNĂTATE

_____ 4. _____
_____ 5. _____

(VĂ RUGĂM ANUNȚAȚI CONFERINȚA GENERALĂ ORIDECÂTE
ORI APAR MODIFICĂRI)

DELEGAȚI PENTRU Uniune Conferința Generală

_____ 10. _____
_____ 11. _____
_____ 12. _____
_____ 13. _____
_____ 14. _____
_____ 15. _____
_____ 16. _____
_____ 17. _____
_____ 18. _____
_____ 19. _____

DELEGAȚI ALTERNATIVI

_____ 3. _____
_____ 4. _____

COMENTARII

LOCUL ALEGERILOR _____ DATA _____

Semnătura președintelui semnătura secretarului supraveghetor alegeri

**SOCIETATEA MISIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A ADVENȚIȘTILOR DE
ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE**

COMPUNEREA UNIUNII

(SE TRIMITE CONFERINȚEI GENERALE ÎMPREUNĂ CU
FORMULARUL ALEGRII SLUJBAȘILOR CÂMPULUI / UNIUNII)

SEDIUL GENERAL AL UNIUNII

Numele uniunii _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon _____
(include și codul țării) ::::: _____ FAX _____ E-mail _____

UNIUNEA FORMATĂ DIN URMĂTOARELE CÂMPURI (alfabetic)

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon _____
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon _____
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon _____
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon _____
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon _____
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon _____
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Numele câmpului _____
Adresa de contact _____ Nr. Telefon
(include și codul țării) _____ FAX _____ E-mail _____
Președinte de câmp _____ Data nașterii _____

Locul desfășurării alegerilor			Data
Președintele Uniunii	Semnătura	Secretarul Uniunii	Semnătura

**SOCIETATEA MISSIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A ADVENTIȘTILOR DE
ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE**

RAPORT SEMESTRIAL AL SECRETARULUI (CÂMPULUI /MISIUNII)

NUMELE CÂMPULUI _____

ANUL _____

CĂTRE UNIUNE

1 ian -30 iunie

CĂTRE CONFERINȚA GENERALĂ

1 iul - 30 dec

I MEMBRII

Numele Bisericii	District De care aparține	Nr. ultim rap.	CREȘTERE NR MEMBRII			SCĂDERE NR MEMBRII				NR. ACTUAL	INTERESAȚI
			bo tez	pri mit	trans fer	De ces	De misie	Ex clus	trans fer		
Membrii izolați											
Total											

II. LUCRĂTORII

Numele districtului	Pastori		L. Biblici		S. Birou		Colportori		Prezbiteri consacrați	Total
	Plătit	Nepl.	Plătit	Nepl.	Plătit	Nepl.	T. Î	T.P		

III. ACTIVITĂȚI

Numele districtului	Studii biblice	Vizite Mis.	Evan ghelizări	Semi narii	Confe rințe	Distribuire extern			Distribuire intern		
						Cărți	Rev	Pli ante	Lecți uni	Păz Sab	Anc Tin
Sed. Centr al Câmp											
Total											

IV. NUMĂRUL ESTIMATIV DE INTERESAȚI ȘI MEMBRII TINERI

Numele districtului	Suflete interesare (pe grupe de vârstă)			Membrii	
	0-12 ani	13-19 ani	20-30 ani	Până la 19 ani	20-30 ani
Total					

ACTIVITĂȚI DE TINERET

Adunări de tineret	Sabatele tinerilor	Seminarii tineret	Conferințe tineret

V. CLĂDIRI

Nume district	Biserici	Biro uri	Case de rugăciune	Apartamente	Școli	Centre de sănătate	Case de editură
Sedii centrale							
Total							

VI. INSTITUȚII

Numele instituției	Districtul	Descrierea (școală, centru de sănătate, casă de editură)

VII. ALTELE

Proprietăți	District	Număr	Descrierea
Terenuri			
Autovehicule			

Locul și data

Președinte

Semnătura

secretarul câmpului

Semnătura

**SOCIETATEA MIȘIONARĂ INTERNAȚIONALĂ A ADVENTIȘTILOR DE
ZIUA A ȘAPTEA MIȘCAREA DE REFORMAȚIUNE**

**RAPORT SEMESTRIAL AL SECRETARULUI (UNIUNE CĂTRE
CONFERINȚA GENERALĂ)**

UNIUNEA _____

Anul _____

1 ian – 30 iunie

1 iul – 31 dec

I MEMBRII

Câmpul	Nr. Biserici în Câmp	Nr. ultim rap.	CREȘTERE NR MEMBRII			SCĂDERE NR MEMBRII				NR. ACTUAL	INTERESAȚI
			bo tez	pri mit	trans fer	De ces	De misie	Ex clus	trans fer		
Total											

II. LUCRĂTORII

Câmpul	Pastori		L. Biblici		S. Birou		Colportori		Prezbiteri consacrați	Total
	Plătit	Nepl.	Plătit	Nepl.	Plătit	Nepl.	T. Î	T.P		
Sediul central al Uniunilor										

III. ACTIVITĂȚI

Câmpul	Studii biblice	Vizite Mis.	Evan ghelizări	Semi narii	Confereințe	Distribuie extern			Distribuie intern		
						Cărți	Rev	Pli ante	Lecți uni	Păz Sab	Anc Tin
Sed.Centr Uniunilor											
Total											

IV. NUMĂRUL ESTIMATIV DE INTERESAȚI ȘI MEMBRII TINERI

Numele Câmpului	Suflete interesare (pe grupe de vârstă)			Membrii	
	0-12 ani	13-19 ani	20-30 ani	Până la 19 ani	20-30 ani
Total					

ACTIVITĂȚI DE TINERET

Adunări de tineret	Sabatele tinerilor	Seminarii tineret	Conferințe tineret

V. CLĂDIRI

Numele Câmpului	Biserici	Biro uri	Case de rugăciune	Aparta mente	Școli	Centre de sănătate	Case de editură
Sedii centrale							
Total							

VI. INSTITUȚII

Numele instituției	Districtul	Descrierea (școală, centru de sănătate, casă de editură)

VII. ALTELE

Proprietăți	District	Număr	Descrierea
Terenuri			
Autovehicule			

Locul și data

Președintele uniunii

Semnătura

Secretarul Uniunii

Semnătura

CERTIFICAT DE BOTEZ

PRIN PREZENTUL SE DOVEDEȘTE CĂ

*a fost botezat/ă la data de _____ și primit/ă în
rândul membrilor Societății Misionare Internaționale a
Advențiștilor de Ziua a Șaptea Mișcarea de Reformațiune.*

Biserica locală

Textul primit la botez

Pastor / Prezbiter Semnătura

Secretar Semnătura

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE.....	2
INTRODUCERE.....	4
Organizația – Planul lui Dumnezeu.....	4
Scopul organizației.....	5
Putem cumva desființa organizația?.....	6
Nivelurile organizatorice.....	6
I. STRUCTURA ORGANIZAȚIEI	
1. BISERICA	7
Respect pentru responsabilitățile din biserică.....	8
Slujbașii bisericii și responsabilitățile lor.....	9
Nimeni să nu primească prea repede vreo responsabilitate.....	11
Toți cei care se opun conlucrării frățești nu trebuie să ocupe poziții de răspundere.....	12
Prezbiterul comunității.....	13
Hirotonisirea prezbiterilor bisericii.....	13
Prezbiterul este conducătorul spiritual al comunității care îi este încredințată.....	14
Limitele și perioada de slujire a prezbiterului.....	14
Cooperarea cu pastorul câmpului.....	15
Secretarul bisericii.....	16
Scrisorile bisericii.....	17
Raportările.....	18
Casierul.....	19
Verificarea registrelor.....	22
Diaconul /diaconeasa.....	22
Lucrarea Dorca.....	24
Școala de Sabat și slujbașii ei.....	26
Secretarul școlii de Sabat.....	27
Școala de Sabat pentru copii.....	27
Responsabilitatea părinților.....	27
Departamentul misionar	28
Secretarul departamentului misionar	29
Departamentul de tineret	30

Slujbașii și organizarea departamentului de tineret	31
Activități planificate	32
Resursele	33
Liderul muzical	33
Comitetul bisericii	34
Alegerile în biserică	35
Comitetul de numiri	36
Alegerea slujbașilor bisericii	37
Posturile vacante	38
Dizolvarea unei biserici	38
Proprietatea bisericii	39
2. CÂMPUL	40
Membrii răspândiți	42
Misiunea	42
Câmpuri sau misiuni mici	43
3. UNIUNEA	43
Comitetul uniunii	44
Comitetul financiar	45
Cenzorul	45
Comitetul literar	46
4. DIVIZIUNEA	46
5. CONFERINȚA GENERALĂ	48
Delegații Conferinței Generale în sesiune	48
Alegerea delegaților	48
Slujbașii Conferinței Generale	49
Comitetul Conferinței Generale	50
Poziția comitetului Conferinței Generale în relația cu alte nivele ale organizației	51
Comitetul executiv	52
Departamentele Conferinței Generale	53
Departamentul ministerial și al școlii de Sabat	54
Departamentul editorial	54
Departamentul literar – evanghelistic	55
Departamentul evanghelistic	56
Departamentul de tineret	57

Departamentul educațional	58
Departamentul de sănătate	59
Comitetul financiar	60
Funcțiile și îndatoririle membrilor comitetului	61
II. RESPONSABILITĂȚILE BISERICII	
1. Scopul lui Dumnezeu cu biserica	63
Pregătirea pentru primirea în biserică	64
Pregătirea pentru botez	65
2. Forma botezului	66
Formula de botez	67
Candidații din partea bisericilor care practică botezul biblic..	68
3. Primirea în biserică	68
Formula de primire	69
4. Ospitalitatea în căminul creștin și în biserică	70
5. Disciplina bisericii	70
Cum trebuie tratate sufletele care greșesc	71
Felul și momentul aplicării disciplinei	74
Când are loc disciplinarea unui membru și cine o aplică?.....	77
III. MIJLOACE PT PREDICAREA EVANGHELIEI	
1. Zecimi și daruri	79
Cum este calculată zecimea?	79
Primele roade	81
Darurile pentru săraci.....	82
Darurile de mulțumire	82
Darurile misionare	83
2. Veniturile Conferinței Generale	84
IV. CORPUL PASTORAL	
1. Trimiși în locul lui Hristos	86
2. Corpul slujbașilor – rânduit de Dumnezeu	87
Președintele	88
Pastorii și lucrătorii biblici din câmp se află sub conducerea comitetului de câmp	89
Consacrarea pentru lucrare	90
Directivele și teritoriul unui pastor	92
Predică Cuvântul	92

Suspendarea unui pastor	95
Vorbitorii neautorizați	95
Transferul de lucrători	95
Lucrătorii înaintați în vârstă	97
Grija pentru slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu	97
Concediul	98

V. ÎNCHINAREA ȘI ALTE SERVICII

1. ÎNCHINAREA SPIRITUALĂ	100
Respectul în Casa lui Dumnezeu	101
Copiii trebuie învățați respectul	102
Serviciile de închinare nu trebuie neglijate	103
Sfaturi pentru cei care deschid programele	104
Programele din biserică	104
Închinarea în ziua Sabatului	105
Programele de tineret	108
Adunările de rugăciune	109
Adunările misionare	110
2. SFÂNTA CINĂ	111
Pâinea nedospită este un simbol al trupului lui Hristos.....	112
Pregătirea pâinii pentru Sfânta Cină.....	113
Vinul – simbol al sângelui lui Hristos	114
Spălarea picioarelor ca pregătire pentru Sfânta Cină	115
Secvențe ale serviciului Sfintei Cine	116
Cine poate participa la Sfânta Cină?	118
Cine poate oficia Sfânta Cină?	119
Sfânta Cină pentru bolnavi	119
3. UNGEREA ȘI RUGĂCIUNEA PENTRU BOLNAVI ...	119
Ungerea	121
Procedura ungerii	122
4. SERVICIILE DE ÎNMORMÂNTARE	122

VI. DOUĂ MEMORIALE DIN PARADIS

1. Sabatul – Instituit de Hristos	125
Sfaturi pentru păzirea Sabatului	126
Pregătirea pentru Sabat	127
2. Legământul căsătoriei	128

Oficierea căsătoriei	18
Ceremonia căsătoriei oficiată doar de pastorii consacrați ...	130
Nici o unire cu cei necredincioși	130
Căsătorii neautorizate	131
Nu se admite căsătoria dintre credincioși și necredincioși....	132
Divorțul	132
Nici o cooperare în recăsătoria membrilor divorțați	132
Verigheta	133
VII. IUBIREA DE LUME	
1. Îmbrăcămintea	134
2. Coafura	135
3. Bijuteriile	136
4. Distracția, dansul și amuzamentul	137
5. Participarea la afacerile lumesti	138
CUVÂNT DE ÎNCHEIERE	139
APENDICE / FORMULARE	
Formularul 1 – Scrisoarea de recomandare și răspunsul la scrisoarea de recomandare	142
Formularul 2 – Lista membrilor bisericii	143
Formularul 3 – Fișa personală	144
Formularul 4 – Raportul trimestrial al comunității	145
Formularul 5 – Raportul lunar al casierului	146
Formularul 6 – Raportul trimestrial al casierului	147
Formularul 7 – Raportul trimestrial al departamentului misionar al comunității	148
Formularul 8 – Alegerea slujbașilor comunității.. ..	149
Formularul 9 – Alegerea slujbașilor câmpului / uniunii	150 - 152
Formularul 10 – Compunerea Uniunii	153 - 154
Formularul 11 – Raportul semestrial al secretarului (Câmp sau Câmp Misionar)	155 - 156
Formularul 12 – Raportul semestrial al secretarului (uniune cătrec Conferința Generală)	157 - 158
Formularul 13 – Certificatul de botez	159